

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ ТУЗЛАНСКОГ КАНТОНА

ISSN 2831-1345

ГОДИНА 30 • ТУЗЛА, ПОНЕДЈЕЉАК, 12. ЈУНИ 2023. ГОДИНЕ • ИЗДАЊЕ НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ • БРОЈ 9

593

На основу члана 24. став 1. тачка ц) Устава Тузланског кантона („Службене новине Тузланско-подрињског кантона“, бр. 7/97 и 3/99 и „Службене новине Тузланског кантона“, бр. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 и 10/04), на приједлог Владе Тузланског кантона, Скупштина Тузланског кантона, на сједници одржаној 31.5.2023. године, доноси

ЗАКОН О ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОМ РАДУ

Члан 1.

У Закону о научноистраживачком раду („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 14/17, 8/21 и 16/22) у члану 16. у ставу (3) иза ријечи „става (1)“ додаје се текст „и (2)“.

У ставу (4) истог члана иза ријечи „става (1)“ додаје се текст „и (2)“.

Члан 2.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
Скупштина

Предсједник
Скупштине Тузланског
кантона

Број: 01-02-273-4/23
Тузла, 31.5.2023. године

Жарко Вујовић, с.р.

594

На основу члана 24. став 1. тачка ц) Устава Тузланског кантона („Службене новине Тузланско-подрињског кантона“, бр. 7/97 и 3/99 и „Службене новине Тузланског кантона“, бр. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 и 10/04), на приједлог Владе Тузланског кантона, Скупштина Тузланског кантона, на сједници одржаној 31.5.2023. године, доноси

ЗАКОН О ДОПУНИ ЗАКОНА О СРЕДЊЕМ ОБРАЗОВАЊУ И ОДГОЈУ

Члан 1.

У Закону о средњем образовању и одгоју - пречишћени текст („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 10/20, 11/20, 8/21, 11/21, 22/21, 5/22, 10/22 и 11/22) у члану 160. иза става (3) додаје се нови став (4), који гласи:

„(4) Из буџета Кантона, у складу са могућностима, може се ученицима завршних разреда средњих школа

додијелити једнократна стипендија о чему одлуку доноси Министарство.“

Члан 2.

Овај закон примјењује се и на ученике средњих школа који су у школској 2022/2023. години похађали завршни разред средње школе и завршили исти.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
Скупштина

Предсједник
Скупштине Тузланског
кантона

Број: 01-02-274-7/23
Тузла, 31.5.2023. године

Жарко Вујовић, с.р.

595

На основу члана 24. став 1. тачка ц) Устава Тузланског кантона („Службене новине Тузланско-подрињског кантона“, бр. 7/97 и 3/99 и „Службене новине Тузланског кантона“, бр. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 и 10/04), на приједлог Владе Тузланског кантона, Скупштина Тузланског кантона, на сједници одржаној 31.5.2023. године, доноси

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПУНСКИМ ПРАВИМА БРАНИЛАЦА И ЧЛАНОВА ЊИХОВИХ ПОРОДИЦА

Члан 1.

У Закону о допунским правима бранилаца и чланова њихових породица - други пречишћени текст („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 10/20 и 14/22), члан 2. мијења се и гласи:

„Члан 2.

(Дефиниција демобилисаног браниоца)

(1) Демобилисан браниоцем, у смислу овог закона, сматра се припадник Армије Републике Босне и Херцеговине, Хрватског вијећа обране и полиције надлежног органа унутрашњих послова (у даљем тексту: Оружане снаге), који је учествовао у припремама за одбрану или у одбрани Босне и Херцеговине, од 18.9.1991. до 22.4.1996. године, најмање 12 мјесеци, под условом да не постоје околности из члана 36. Федералног закона.

(2) Демобилисан браниоцем добровољцем, у смислу овог закона, сматра се и лице које је као малолетно добровољно ступило у Оружане снаге у периоду од 18.9.1991. до 22.4.1996. године и остало најмање 12 мјесеци,

осим у случају када је његово учешће у Оружаним снагама престало због опште демобилизације 22.4.1996. године.“

Члан 2.

У члану 5. у ставу (1) ријечи „Бранилац који је у саставу Оружаних снага провео најмање 12 мјесеци у периоду од 18.9.1991. до 22.4.1996. године, као и чланови његове породице, у складу са овим законом и расположивим буџетским средствима, остварују следећа права:“ замјењује се ријечима „Допунска права која се остварују у складу са овим законом и расположивим буџетским средствима, су:“.

Члан 3.

У чл. 11. став (3), 12. став (4), 14. став (4), 17. став (2), 20. став (2), 23. став (4), 25. став (4), 31. став (2), 41. став (3), 42. став (2), 43. став (2) и 48. став (2), иза ријечи „услови“ у одређеном падежу, додаје се ријеч „ограничења,“ у одговарајућем падежу.

Члан 4.

У члану 14. став (1) мијења се и гласи:

„(1) Незапослено лице из члана 1. ставови (1) и (2) овог закона, има приоритет приликом запошљавања, у складу са прописом из става (4) овог члана“.

У ставу (6) ријечи „чл. 2. и 3.“ замјењују се ријечима „члана 1. ст. (1) и (2)“, а ријечи „под једнаким условима“ бришу се.

Члан 5.

У члану 33. иза става (2) додаје се нови став (3), који гласи:

„(3) Изузетно од става (2) овог члана Министарство финансира одржавање/санирање/ реконструкцију/ адаптацију локалитета погибија хероја одбрамбено-ослободилачког рата са подручја Кантона, путем јединица локалних заједница, у складу са посебним прописом Министарства.“

Члан 6.

Члан 44. мијења се и гласи:

„Члан 44.

(Дефиниција новчане егзистенцијалне накнаде)

Новчана егзистенцијална накнада у смислу овог закона је мјесечна новчана накнада која припада лицима из члана 45. овог закона и која се остварује у складу са прописом из члана 46. овог закона.“

Члан 7.

Члан 45. мијења се и гласи:

„Члан 45.

(Корисници права)

(1) Право на новчану егзистенцијалну накнаду има:

а) незапослени демобилисани бранилац млађи од 57 година живота под условом да је био припадник оружаних снага најмање 12 мјесеци, у периоду од 18.9.1991. до 23.12.1995. године, да је пријављен као незапослено лице код надлежне службе за запошљавање најмање годину дана прије подношења захтјева за остваривање права, да остварује права на подручју Кантона и да не остварује мјесечне приходе у износу већем од 50% минималне пензије исплаћене у Федерацији Босне и Херцеговине за мјесец децембар 2021. године.

б) малољетни демобилисани бранилац уколико је учествовао у одбрани Босне и Херцеговине, у складу са чланом 2. став (2) овог закона и под условима прописаним тачком а) овог члана и

ц) супруга умрлог демобилисаног браниоца са навршених 50 година живота до навршених 57 година живота, под условом да је умрли супруг био припадник

Оружаних снага најмање 12 мјесеци, да је пријављена као незапослено лице код надлежне службе за запошљавање најмање годину дана прије подношења захтјева за остваривање права и да не остварује мјесечне приходе у износу већем од 50% минималне пензије исплаћене у Федерацији Босне и Херцеговине за мјесец децембар 2021. године.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, право на новчану егзистенцијалну накнаду може остварити незапослени демобилисани бранилац, малољетни демобилисани бранилац и супруга умрлог демобилисаног браниоца који су код надлежне службе за запошљавање пријављени и мање од годину дана прије подношења захтјева, уколико су претходно већ били корисници права на новчану егзистенцијалну накнаду, а испуњавају све остале потребне услове прописане овим чланом.“

Члан 8.

Члан 46. мијења се и гласи:

„Члан 46.

(Остваривање права)

Влада Кантона ће посебним прописом утврдити услове, ограничења, критерије, висину накнаде и начин остваривања права из члана 44. овог закона.“

Члан 9.

У члану 63. у ставу (1) ријечи „1.000 до 5.000“ замјењују се ријечима „5.000 до 10.000“.

У ставу (2) ријечи „1.000 до 2.000“ замјењују се ријечима „3.000 до 5.000“.

У ставу (3) ријечи „1.000 до 2.000“ замјењују се ријечима „5.000 до 10.000“.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина -Федерација Босне и Херцеговине- ТУЗЛАНСКИ КАНТОН Скупштина	Предсједник Скупштине Тузланског кантона
Број: 01-02-289-4/23 Тузла, 31.5.2023. године	Жарко Вујовић, с.р.

596

На основу члана 24. став 1. тачка н) Устава Тузланског кантона („Службене новине Тузланско-подрињског кантона“, бр. 7/97 и 3/99 и „Службене новине Тузланског кантона“, бр. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 и 10/04), на приједлог Комисије за избор и именовања Скупштине Тузланског кантона, Скупштина Тузланског кантона, на сједници одржаној 31.5.2023. године, доноси

ОДЛУКУ

о измјенама Одлуке о избору и именовању чланова у стална и повремена радна тијела Скупштине Тузланског кантона

I

У Одлуци о избору и именовању чланова у стална и повремена радна тијела Скупштине Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 3/23, 4/23 и 5/23), врше се следеће измјене:

- У Комисију за пољопривреду, водопривреду и шумарство Скупштине Тузланског кантона умјесто члана Шекиба Умиханића именује се члан Мирела Мемић.

- У Комисију за здравство Скупштине Тузланског кантона умјесто члана Миреле Мемић именује се члан

Зумра Бегић, а умјесто члана Есада Махмутовића именује се члан Амина Хамзабеговић Велић.

- У Комисију за једнакоправност сполова Скупштине Тузланског кантона умјесто члана Ирфана Халилагића именује се члан Зумра Бегић.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина -Федерација Босне и Херцеговине- ТУЗЛАНСКИ КАНТОН Скупштина	Предсједник Скупштине Тузланског кантона
Број: 01-02-91-18/23 Тузла, 31.5.2023. године	Жарко Вујовић, с.р.

597

На основу члана 24. став 1. тачка ц) Устава Тузланског кантона („Службене новине Тузланско-подрињског кантона”, бр. 7/97 и 3/99 и „Службене новине Тузланског кантона”, бр. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 и 10/04), Скупштина Тузланског кантона, на сједници одржаној 31.5.2023. године, доноси

ОДЛУКУ

о стављању ван снаге Одлуке о преузимању оснивачких права над Јавном здравственом устаном Универзитетски клинички центар Тузла

I

Ставља се ван снаге Одлука о преузимању оснивачких права над Јавном здравственом устаном Универзитетски клинички центар Тузла („Службене новине Тузланског кантона”, број: 12/13).

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина -Федерација Босне и Херцеговине- ТУЗЛАНСКИ КАНТОН	Предсједник Скупштине Тузланског кантона Скупштина
Број: 01-02-308-4/23 Тузла, 31.5.2023. године	Жарко Вујовић, с.р.

598

На основу члана 5. и члана 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 23.05.2023. године, доноси

УРЕДБУ

о допунама Уредбе о накнадама трошкова за службена путовања

Члан 1.

У Уредби о накнадама трошкова за службена путовања („Службене новине Тузланског кантона”, број: 6/19), у члану 5. иза став 1. додаје се нови став 2., који гласи:

„Дневнице и накнада за топли оброк међусобно се не искључују.“

Члан 2.

У члану 7. став 3. иза ријечи „исхрана,“ додају се ријечи „односно три obroка,“.

Члан 3.

Накнаде за службена путовања која су започета прије ступања на снагу ове уредбе, а нису завршена, обрачунаваће се према прописима о накнадама за службена путовања који су важали до дана ступања на снагу ове уредбе.

Члан 4.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА -Федерација Босне и Херцеговине- ТУЗЛАНСКИ КАНТОН ВЛАДА	ПРЕМИЈЕР КАНТОНА Ирфан Халилагић, с.р.
Број: 02/1-11-11755-1/23 Тузла, 23.05.2023. године	

599

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 69. тачке 24. и 76. став (1) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 08.05.2023. године, доноси

ОДЛУКУ

о измјенама и допуни Програма коришћења средстава за реализацију допунских права и осталих издвајања са критеријима за расподјелу корисницима борачко-инвалидске заштите у 2023. години

Члан 1.

У Програму коришћења средстава за реализацију допунских права и осталих издвајања са критеријима за расподјелу корисницима борачко-инвалидске заштите у 2023. години („Службене новине Тузланског кантона”, број: 4/23), у члану 2. став (2) износ „650.000,00“ замјењује се износом „770.000,00“.

Члан 2.

У члану 3. став (3) иза ријечи „рачуна“ ставља се тачка, а преостали дио текста брише се.

Члан 3.

У члану 4. став (2) износ „1.378.000,00“ замјењује се износом „1.450.000,00“.

У Табели 1. у колони „Назив помагала“ у четвртном реду „инвалидска колица“ износ „200.000,00“ замјењује се износом „252.000,00“, а у једанаестом реду „помагала за слијепе особе“ износ „25.000,00“ замјењује се износом „45.000,00“.

На позицији УКУПНО износ „1.378.000,00“ замјењује се износом „1.450.000,00“.

У ставу (3) иза ријечи „Министарства“, додају се ријечи „за борачка питања Тузланског кантона (у даљем тексту: Министарство)“.

Члан 4.

У члану 6. став (2) износ „770.000,00“ замјењује се износом „740.000,00“.

У тачци а) износ „120.000,00“ замјењује се износом „90.000,00“.

Члан 5.

У члану 8. став (2) износ „700.000,00“ замјењује се износом „600.000,00“.

Члан 6.

У члану 15. став (2) износ „200.000,00“ замјењује се износом „210.000,00“.

Члан 7.

У члану 19. став (2) износ „11.000.000,00“ замјењује се износом „10.928.000,00“.

Члан 8.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и иста ће се објавити у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
ВЛАДА

ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1-11-10316/23
Тузла, 08.05.2023. године

600

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 69. тачка 4. и чланом 71. став (3) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 11.05.2023. године, доноси

ОДЛУКУ

о измјенама и допунама Програма манифестација од интереса за Тузлански кантон за 2023. годину

I

У Програму манифестација од интереса за Тузлански кантон за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 6/23 и 7/23), у тачки I, у табеларном прегледу, под редним бројем 1. Министарство здравства, у колонама „Назив манифестације“, „Економски код“ и „Износ“, додају се нови редови, како гласи:

„Розе октобар 2023“ Организатор: Удружење жена Тузла	6143	Текући трансфери непрофитним организацијама	3.000,00
„13. Тузланска ОРЛ школа“ Организатор: Удружење трахеотомираних особа Тузла	6143	Текући трансфери непрофитним организацијама	5.000,00

Мијења се табеларни преглед испод редног броја 8., и то:

	6141	Текући трансфери другим нивоима власти и фондовима	20.000,00
	6143	Текући трансфери непрофитним организацијама	199.337,00
	6145	Субвенције приватним предузећима и предузетницима	48.500,00
			267.837,00
Нераспоређена средства	6141	Текући трансфери другим нивоима власти и фондовима	0,00
	6143	Текући трансфери непрофитним организацијама	22.163,00
	6145	Субвенције приватним предузећима и предузетницима	0,00
			22.163,00
УКУПНО			290.000,00

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, важи за буџетску 2023. годину и објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
ВЛАДА

ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1-11-11040-1/23
Тузла, 11.05.2023. године

601

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 69. тачка 27. и чланом 77. став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 04.05.2023. године, доноси

О Д Л У К У

**о утврђивању услова и критерија, начину и поступку
расподјеле новчаних средстава за капиталне трансфере у
области туризма**

Члан 1.

Овом одлуком се утврђују услови, критерији, начин и поступак додјеле финансијских средстава дефинисаних Буџетом Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23) са економског кода 615500, субаналитика МАЕ401, функција 0473 – помоћ привредним субјектима у области туризма и угоститељства, капитални трансфери приватним предузећима и предузетницима у износу од 300.000,00 КМ (словима: три стотине хиљада конвертибилних марака), потрошачка јединица 22010001 Министарства трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона (у даљем тексту: Министарство).

Члан 2.

Средства из члана 1. ове одлуке додјељују се приватним предузећима, физичким лицима - самосталним предузетницима регистрованим за обављање туристичко угоститељске дјелатности, за пројекте из области пословне туристичке инфраструктуре, а који ће се имплементирати искључиво на подручју Тузланског кантона.

Члан 3.

(1) Под пројектима пословне туристичке инфраструктуре из члана 2. ове одлуке подразумијевају се пројекти који се проводе у оквиру угоститељских објеката из групе хотели, објеката у домаћинству, објеката у сеоском домаћинству, те угоститељских објеката из група „ресторани“ и „барови“, који за циљ имају обогаћивање туристичке понуде и јачање конкурентности на туристичком тржишту кроз изградњу и опремање додатног садржаја као што су базени, спа и wellness, спорт и рекреација, играонице за дјецу, баште, кино сале, fitness сале, сале за састанке, анимација, тематски паркови и излетишта, коњички, ловни и риболовни, активни и пустиловни, циклотуристички, креативно-едукативни садржаји, садржаји везани за етно збирке и традицијске занате те пољопривредне активности намијењене туристима и други садржаји.

(2) Бесповратна средства одобраваће се за суфинансирање изградње, доградње, реконструкције или адаптације, уређење и опремање објеката пословне туристичке инфраструктуре наведене у ставу (1) овог члана, а у оквиру предложених пројеката.

(3) Бесповратна средства неће се одобравати за пројекте којима се врши изградња, доградња, реконструкција или адаптација угоститељског садржаја (ресторана, кухиње, купатила и других санитарних простора), набавка кухињске и друге угоститељске опреме, као и угоститељског инвентара.

Члан 4.

(1) Средства из члана 1. ове одлуке додјељиваће се на основу јавног позива.

(2) Министар трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона (у даљем тексту: министар) ће у року од

30 (тридесет) дана од дана доношења ове одлуке расписати јавни позив за подношење пријава за додјелу бесповратних средстава у складу са овом одлуком и Смјерницама о минималним стандардима додјеле буџетских средстава путем трансфера и субвенција у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине“, број: 15/18).

(3) Јавни позив објављује се на службеној веб-страници Министарства и Владе Тузланског кантона.

(4) Јавни позив биће отворен 30 дана од дана објаве на службеној веб страници Министарства.

Члан 5.

(1) Уз пријаву на Јавни позив, која се доставља на Обрасцу бр. 1, који се може преузети на веб страници Министарства, подносилац пријаве доставља:

1) Образац бр. 2 за Буџет/финансијски план пројекта са траженим елементима, који се може преузети на веб страници Министарства (уколико је буџет израђен на основу понуда, потребно је уз буџет доставити и понуде) - испуњен, потписан, овјерен и у цјелости попуњен искључиво на рачунару,

2) Рјешење о регистрацији – оригинал или овјерена копија:

- за правна лица - копија Рјешења из судског регистра (уколико правно лице обавља угоститељску дјелатност преко пословних јединица, и за исте подноси захтјев, све морају бити наведене у изводу из судског регистра),

- за физичка лица – копија Рјешења којим се одобрава рад физичком лицу издато од стране надлежног општинског/градског органа,

3) Рјешење о испуњавању минималних услова постојећег угоститељског објекта и услова за категоризацију:

Рјешење којим су утврђени минимални услови и услови за категорију, издато од стране Федералног министарства околиша и туризма, Министарства трговине, туризма и саобраћаја или надлежног општинског/градског органа, у зависности од врсте и категорије угоститељског објекта за смјештај;

(за угоститељске објекте којима је прописана обавезна категоризација - угоститељски објекти за смјештај)

4) Увјерење о порезној регистрацији код Порезне управе ФБиХ – ИД број – оригинал или овјерена копија,

5) Обавјештење о разврставању према класификацији дјелатности – оригинал или овјерена копија,

6) Увјерење о уредном испуњавању обавезе плаћања пореза и доприноса (директних и индиректних),

7) Потврду или увјерење суда према сједишту правног лица:

- да није покренут поступак стечаја или ликвидације, да није изречена мјера забране обављања дјелатности за правно лице,

- да одговорно лице правног субјекта (предузећа или самостални предузетник), који аплицира за додјелу бесповратних средстава, у кривичном поступку није осуђено правоснажном пресудом за кривична дјела организованог криминала, корупцију, превару или прање новца, у складу са важећим прописима у Босни и Херцеговини - оригинал или овјерена копија,

8) Временски план реализације предложених активности и финансирања,

9) Уговор са банком о отварању трансакцијског рачуна на која ће се дозначити одобрена средства,

10) Потписану изјаву о намјери и износу властитог суфинансирања,

11) Изјава о непостојању двоструког финансирања,

12) Изјаву о коришћеним подршкама мале вриједности,

13) Фото документацију тренутног стања пријављеног пројекта,

14) Доказ о суфинансирању, уколико је пројекат суфинансиран и из других извора,

15) Доказе о власничком или другом стварно-правном статусу према објекту или подручју реализације пројекта, односно копије ЗК извадака свих катастарских честица из обухвата пројекта (не старије од 30 дана). Ако објекат или подручје реализације пројекта нису у 100% власништву подносиоца пријаве прилаже се овјерена изјава да су власници или сувласници сагласни с provedбом пројекта односно доказ о праву располагања тим земљиштем (уговор о коришћењу или закупу или концесији минимално на 10 година, споразум о замјени земљишта, пуномоћ, рјешење или др.),

16) Извод из техничке документације о пројекту (предмјер грађевинских и занатских радова, идејно рјешење, тлоцрти, изглед објекта или предмета пројекта), израђену и овјерену од овлашћеног инжењера и достављену у принтаној верзији,

17) Увјерење надлежног органа о усклађености захвата пројекта с важећом просторно-планском документацијом (не старије од 60 дана),

18) Урбанистичку или грађевинску дозволу за пројекте који су у фази реализације или имају пројектну документацију, односно потврду надлежног органа да за наведене активности није потребно исходити грађевинску дозволу за пројекте који су у фази идејног рјешења,

19) Ако се пријављује набавка опреме, прилажу се одговарајуће понуде добављача с техничким описом опреме

која се набавља и усклађеност исте са идејним рјешењем које се односи на пројекат.

(2) Јавним позивом може се прописати обавеза достављања и друге документације или података.

Члан 6.

(1) Министар ће рјешењем именовати Комисију која ће утврдити правовременост, потпуност и усклађеност пријаве с условима Јавног позива те утврдити прелиминарну листу пројеката на основу критерија дефинисаних овом одлуком.

(2) Прелиминарна листа из става (1) овог члана биће објављена на веб страници Министарства и Владе Тузланског кантона, а садржава:

- називе подносилаца пријаве

- називе пројеката

- износе суфинансирања.

(3) На резултате прелиминарне листе подносиоци пријава могу уложити писани приговор министру, у року од 5 (пет) дана од дана објаве прелиминарне листе, на начин утврђен у Јавном позиву.

(4) Одлуку о приговору доноси министар у року од 5 (пет) дана од дана истека рока за приговор и одлука министра по изјављеном приговору је коначна.

(5) По окончању рока за приговор и након рјешавања приговора министар доноси Одлуку о утврђивању коначне листе пројеката са подацима о подносиоцу пријаве, називу пројекта и висини одобрених средстава.

(6) Одлука из става (5) овог члана биће објављена на веб страници Министарства и Владе Тузланског кантона.

Члан 7.

(1) При одлучивању о одабиру пројеката и додјели бесповратних средстава узимаће се у обзир следећи посебни критерији:

КРИТЕРИЈИ ЗА ОЦЈЕЊИВАЊЕ ПРИЈАВА		БОДОВИ	НАЈВИШЕ	
1	Фаза реализације, односно припреме пројекта	Пројекат већ у фази реализације	15	до 15
		Урађена пројектна документација	10	
		Пројекат у фази идејног рјешења	5	
2	Удио властитих или других средстава	≥70%	20	до 20
		≥60%	15	
		≥50%	10	
3	Остали критерији	Какав је значај и релевантност пројекта за развој cjелокупне туристичке понуде Кантона и подручја на којем се пројекат реализује (повећање економске развијености, повећање туристичке понуде, значај за предузетништво у угоститељству и туризму, продужење туристичке сезоне, стазе у функцији активног туризма)	до 15	до 65
		Пројекат придноси развоју селективних облика туризма, те се базира на аутохтоним вриједностима, традицији, култури и обичајима	до 10	
		Оцјена користи пројекта за ширу заједницу (приступачност пројекта лицима с инвалидитетом, смањеном покретљивошћу или другим рањивим групама)	до 5	
		Иновативност и креативност пројекта	до 5	
		Да ли је приједлог пројекта одржив у смислу наставка функционисања и одржавања и након завршетка имплементације пројекта?	до 10	
		Да ли су очекивани резултати изводљиви, добро описани (мјерљиви и квантификовани)?	до 5	
		Да ли је предложени буџет реалан, јасан и усклађен с пројектом?	до 5	
		Инвестиција ће резултирати креирање нових радних мјеста	до 10	
УКУПНО			100	

(2) Подносилац пријаве може остварити максимално 100 бодова по пријављеном пројекту.

(3) Само они приједлози пројеката који остваре 60 и више бодова од могућих 100 уврштавају се на ранг листу за финансирање у оквиру расположивих средстава.

(4) Обзиром на ограничену висину расположивих средстава пријаве пристигле по објављеном јавном позиву обрађују се по редослиједу зајимања, а у случају да двије или више пријава имају исти број бодова, извршиће се рангирање тих пријава на основу ранијег зајимања тих пријава.

(5) Бесповратна средства додијељена по једној пријави могу износити од минимално 10.000,00 КМ до максимално 30.000,00 КМ.

(6) За сваки предложени пројекат носилац пријаве мора обезбиједити новчано суфинансирање у износу од најмање 50% од укупног износа предложене инвестиције/интервенције.

(7) Укупни буџет приједлога пројекта, укључујући и суфинансирање подносиоца пријаве, не може бити мањи од 20.000,00 КМ.

Члан 8.

У року од 15 дана од дана доношења Одлуке из члана 6. став (5) ове одлуке Министарство ће са одабраним корисницима средстава потписати уговор којим ће се регулисати међусобна права, обавезе, детаљан начин контроле утрошка средстава и контролу реализације пројеката.

Члан 9.

Одабрани корисници бесповратних средстава се обавезују промовисати у својим јавним наступима provedбу пројекта и остварене резултате, кроз своје промотивне активности наводити Владу Тузланског кантона/ Министарство као институцију која суфинансира пројекат и исто поткријепити доказима (инфо табеле, брошуре, промотивни материјал у дигиталном облику, плакати, видеозаписи, чланци из новина и сл.) приликом подношења Извјештаја о утрошеним средствима.

Члан 10.

Одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
ВЛАДА

ПРЕМИЈЕР КАНТОНА

Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1-18-9454/23
Тузла, 04.05.2023. године

602

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 69. тачка 28. и чланом 77. став (3) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 04.05.2023. године, доноси

О Д Л У К У

о условима, критеријима и поступку расподеле средстава за суфинансирање развоја и унапређење јавне тржишне инфраструктуре на подручју Тузланског кантона

ДИО ПРВИ – ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Овом одлуком се утврђују услови, критерији, начин и поступак расподеле финансијских средстава дефинисаних Буџетом Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23) са економског кода 615400, функције 0471 - капитални трансфери јавним предузећима у износу од 50.000,00 КМ (словима: педесет хиљада конвертибилних марака), потрошачка јединица 22010001 - Министарство трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона (у даљем тексту: Министарство).

(2) Одлука је израђена у складу са Годишњим планом рада Министарства за 2023. годину, а у циљу подстицања развоја јавне тржишне инфраструктуре, уређења тржница и пијачних простора те унапређења конкурентности организатора пијачне продаје и пијачних продаваца.

(3) Средства из става (1) овог члана се распоређују у складу са члановима 69. и 77. Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину и планираним средствима у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину.

Члан 2.

(1) Средствима из члана 1. ове одлуке подржава се улагање у развој и унапређење јавне тржишне инфраструктуре, односно активности на унапређењу рада тржница и пијаца.

(2) Под пројектима тржишне инфраструктуре подразумијевају се пројекти који ће бити на располагању локалним корисницима који се баве производњом унутар следећих сектора: воћа и поврћа, сточарства, меса, млијека и млијечних производа, пчеларства, житарица и уљарица, љекобиља, ароматичног биља и гљива и сектор старих и традиционалних заната, рукотворина и осталих малих предузетника из сектора трговачке дјелатности.

(3) Реализацијом ове одлуке побољшава се и уједно јача локално тржиште, те се локалним произвођачима обезбјеђују услови за планирање и унапређење производње и пласман пољопривредно-прехранбено-занатских и осталих производа.

Члан 3.

(1) Бесповратна средства се одобравају искључиво јавним предузећима која се баве организацијом послова локалних тржница.

(2) Одобрена средства за појединачан пројекат подршке финансиран у оквиру ове одлуке може износити минимално 10.000 КМ (словима: десет хиљада конвертибилних марака) до максимално 20.000 КМ (словима: двадесет хиљада конвертибилних марака).

(3) За сваки предложени пројекат подносилац пријаве мора обезбиједити новчано суфинансирање у износу од најмање 50% од укупног износа предложене инвестиције/интервенције.

(4) Подносилац пријаве је дужан приказати тачне податке о издвојеним финансијским средствима кроз пријавни образац и буџет, заједно са изјавом о минималном износу суфинансирања.

(5) Подносилац пријаве има право пријавити на јавни позив само један пројекат.

(6) Министарство задржава право да не расподијели сва расположива средства, уколико квалитет пројектних приједлога није задовољавајући и пројекти не испуњавају све дефинисане критерије.

Члан 4.

(1) Бесповратна финансијска средства из члана 3. ове одлуке се одобравају за суфинансирање пројеката чија су улагања у развој и унапређење тржишне инфраструктуре усмјерена ка остварењу следећих циљева:

а) развој тржишне инфраструктуре и уређење пијачних простора,

б) јачање конкурентности организатора пијачне продаје и пијачних продаваца.

(2) Средства из става (1) овог члана се одобравају за суфинансирање следећих активности у оквиру пројекта:

а) изградњу,

б) доградњу,

ц) реконструкцију или адаптацију,

д) уређење и опремање објеката јавне тржишне инфраструктуре.

(3) Све активности, укључујући грађевинске радове, набавку опреме, уградњу опреме, набавку машина и извођење радова морају бити завршене у року од 12 мјесеци од датума потписивања уговора. Планиране инвестиције, чији је предвиђени рок завршетка дужи од 12 мјесеци, сматраће се неприхватљивим.

(4) За пројекте који обухватају грађевинске радове чија је реализација у току подносиоци имају право пријаве на Јавни позив, с тим да завршетак мора бити планиран у року из става (3) овог члана, објекат/опрема мора бити стављен у функцију, а сви трошкови настали прије потписивања уговора неће бити прихваћени.

(5) Набавка и уградња половне опреме није дозвољена.

(6) Није дозвољена набавка од физичког лица које није регистровано за дјелатност производње и продаје предмета купопродаје.

ДИО ДРУГИ - ПРОВОЂЕЊЕ ЈАВНОГ ПОЗИВА, ПРИЈАВА И КРИТЕРИЈИ ЗА ОЦЈЕЊИВАЊЕ ПРИЈАВЕ

Члан 5.

(1) Бесповратна средства за суфинансирање пројеката развоја тржишне инфраструктуре додјеливаће се на основу Јавног позива и примјеном критерија утврђених овом одлуком.

(2) Министар трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона (у даљем тексту: министар) доноси одлуку о расписивању и објављује Јавни позив за подношење пријава за додјелу бесповратних средстава у року од 30 дана од дана доношења ове одлуке, на основу ове одлуке и Смјерница о минималним стандардима додјеле буџетских средстава путем трансфера и субвенција у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине“, број: 15/18).

(3) Јавни позив објављује се на службеној веб-страници Министарства и Владе Тузланског кантона (у даљем тексту: Влада Кантона).

(4) Јавни позив биће отворен 30 дана од дана објаве на службеној веб страници Министарства.

Члан 6.

(1) Уз пријаву на Јавни позив, која се доставља на Обрасцу бр. 1, који се може преузети на веб страници Министарства, подносилац пријаве доставља:

1) Образац бр. 2 за Буџет/финансијски план пројекта са траженим елементима, који се може преузети на веб страници Министарства (уколико је буџет израђен на основу понуда, потребно је уз буџет доставити и понуде) - испуњен, потписан, овјерен и у цјелости попуњен искључиво на рачунару,

2) Рјешење о регистрацији - оригинал или овјерена копија,

3) Увјерење о порезној регистрацији код Порезне управе ФБиХ - ИД број - оригинал или овјерена копија,

4) Обавјештење о разврставању према класификацији дјелатности - оригинал или овјерена копија,

5) Увјерење о уредном испуњавању обавезе плаћања пореза и доприноса (директних и индиректних),

6) Потврду или увјерење суда према сједишту правног лица односно подносиоца пријаве да одговорно лице није осуђено правоснажном пресудом за кривична дјела организованог криминала, корупцију, превару или прање новца, у складу са важећим прописима у Босни и Херцеговини - оригинал или овјерена копија,

7) Доказ да није под стечајем или није предмет стечајног поступка, осим у случају постојања важеће одлуке о потврди стечајног плана, или је предмет поступка ликвидације, односно у поступку је обустављања пословне дјелатности, у складу са важећим прописима у Босни и Херцеговини - оригинал или овјерена копија,

8) Временски план реализације предложених активности и финансирања,

9) Уговор са банком о отварању трансакцијског рачуна на који ће се дозначити одобрена средства,

10) Потписану изјаву о намјери и износу властитог суфинансирања,

11) Изјаву о коришћеним подршкама мале вриједности,

12) Фото документацију тренутног стања пријављеног пројекта,

13) Доказ о суфинансирању, уколико је пројекат суфинансиран и из других извора,

14) Доказе о власничком или другом стварно-правном статусу према објекту или подручју реализације пројекта, односно копије ЗК изводака свих катастарских честица из обухвата пројекта (не старије од 30 дана). Ако објекат или подручје реализације пројекта нису у 100% власништву подносиоца пријаве прилаже се овјерена изјава да су власници или сувласници сагласни с provedбом пројекта односно доказ о праву располагања тим земљиштем (уговор о коришћењу или закупу или концесији минимално на 10 година, споразум о замјени земљишта, пуномоћ, рјешење или др.),

15) Техничку документацију о пројекту (предмјер грађевинских и занатских радова, израђену и овјерену од овлашћеног инжињера и достављену у принтаној верзији и на УСБ-у) или идејна рјешења за пројекте који су у фази израде, односно за пројекте који немају обавезу обезбјеђења одговарајуће грађевинске дозволе,

16) Увјерење надлежног органа о усклађености захвата пројекта с важећом просторно-планском документацијом (не старије од 60 дана),

17) Урбанистичку или грађевинску дозволу за пројекте који су у фази реализације или имају пројектну документацију, односно потврду надлежног органа да за наведене активности није потребно исходити грађевинску дозволу за пројекте који су у фази идејног рјешења,

18) Ако се пријављује набавка опреме, прилажу се одговарајуће понуде добављача с техничким описом опреме која се набавља и усклађеност исте са идејним рјешењем које се односи на пројекат.

(2) Јавним позивом може се прописати обавеза достављања и друге документације или података.

ДИО ТРЕЋИ – КОМИСИЈА, КРИТЕРИЈИ ЗА ОЦЈЕЊИВАЊЕ ПРИЈАВА И ОДАБИР ПРОЈЕКТА

Члан 7.

(1) Министар рјешењем именује комисију за одабир суфинансирања пројеката за развој и унапређење тржишне инфраструктуре на подручју Тузланског кантона за 2023. годину (у даљем тексту: Комисија).

(2) Комисија има задатак да размотри пријаве по Јавном позиву, утврди да ли су испуњени критерији утврђени овом одлуком, изврши бодовање и сачини прелиминарну листу.

(3) Чланови Комисије потписују изјаву о непристрасности и повјерљивости.

Члан 8.

(1) Комисија утврђује благовременост, потпуност те усклађеност пријаве с општим критеријима Јавног позива (формално-правна провјера општих/административних услова у складу са тачком 44. Смјерница о минималним стандардима додјеле буџетских средстава путем трансфера и субвенција у Федерацији Босне и Херцеговине).

(2) Пријаве пристигле по објављеном Јавном позиву обрађују се по редослиједу запримања.

(3) Након формално-правне провјере сваке пристигле пријаве, Комисија ће утврдити ранг листу пријава.

(4) У случају да двије или више пријава имају исти број бодова, извршиће се рангирање тих пријава на основу ранијег запримања потпуне пријаве.

(5) Пријаве, које су непотпуне, неблаговремене и нису поднесене на прописани начин, неће бити разматране.

Члан 9.

(1) Комисија, на основу критерија утврђених овом одлуком, утврђује прелиминарну листу одабраних пројеката и пројеката који нису прихваћени.

(2) Прелиминарна листа се објављује на веб страници Министарства и Владе Кантона, а садржи:

а) називе подносилаца пријаве,

б) називе пројеката,

ц) износе суфинансирања,

д) разлоге због којих пројекти нису прихваћени.

(3) На прелиминарну листу из става (1) подносиоци пријава могу изјавити писани приговор у року од 5 дана од дана објаве прелиминарне листе, на начин утврђен у Јавном позиву.

(4) Одлуку о приговору доноси министар, у року од 5 дана од дана истека рока за приговор. Одлука министра по изјављеном приговору је коначна.

(5) По окончању рока за приговор и након рјешавања приговора, министар доноси Одлуку о утврђивању коначне листе о одобравању финансијских средстава корисницима са износима и намјеном. Коначна листа се објављује на веб страници Министарства и Владе Кантона.

(6) У складу са Одлуком из става (5), са одабраним корисницима се у року од 15 дана од објављивања коначне листе, закључује Уговор којим ће се дефинисати међусобна права, обавезе, одговорности и рокови реализације пројекта.

Члан 10.

(1) Одабир пројеката и додјела бесповратних средстава врши се на основу следећих посебних критерија:

КРИТЕРИЈИ ЗА ОЦЈЕЊИВАЊЕ ПРИЈАВА			БОДОВИ	НАЈВИШЕ
1	Фаза реализације, односно припреме пројекта	Пројекат већ у фази реализације	20	до 20
		Урађена пројектна документација	15	
		Пројекат у фази идејног рјешења	10	
2	Удио властитих или других средстава	Износ властитог суфинансирања > 50% укупне вриједности пројекта	20	до 20
		Износ властитог суфинансирања = 50% укупне вриједности пројекта	15	
3	Квалитет пројектног приједлога	Какав је значај и релевантност пројекта за остварење постављених циљева: е) Пројекат уводи унапређење хигијене продајног мјеста и безбједности прехранбених производа на начин да се производи чувају на адекватан начин и да се спријечи њихова контаминација у додиру с људима, те у коначници заштити здравље купаца. ф) Пројекат доприноси побољшању услова рада на радним мјестима, и заштите здравља продавца, уколико се ради о постојећем објекту или се пројектом креирају продајна мјеста која обезбијеђују адекватне услове за рад и заштиту здравља продавца, а уједно су у складу са свим прописаним нормама које дефинишу рад оваквих објеката. г) Иновативност и креативност	15	до 60
		Оцјена користи пројекта за ширу заједницу (приступачност пројекта лицима с инвалидитетом, смањеном покретљивошћу или другим рањивим групама)	5	
		Да ли је приједлог пројекта одржив у смислу наставка функционисања и одржавања и након завршетка имплементације пројекта?	10	
		Да ли су очекивани резултати изводљиви, добро описани и мјерљиви?	10	
		Да ли је предложени буџет реалан и јасан?	10	
		Инвестиција ће резултирати креирањем нових радних мјеста	10	
УКУПНО				100

(2) Подносилац пријаве може остварити максимално 100 бодова по пријављеном пројекту.

(3) Бесповратна средства одобравају се само за пројекте који остваре 60 и више бодова.

ДИО ЧЕТВРТИ – ИЗВЈЕШТАВАЊЕ, КОНТРОЛА И ОБАВЕЗЕ КОРИСНИКА

Члан 11.

(1) Одабрани корисници бесповратних средстава обавезни су Министарству доставити извјештај о утрошеним средствима према условима из уговора о суфинансирању пројекта.

(2) Извјештај треба да садржи све појединости о активностима на провођењу суфинансираног предметног пројекта.

(3) Уз извјештаје је потребно доставити и сву релевантну документацију којом се доказује реализација планираних активности.

Члан 12.

(1) Уплате везане за пројекат/инвестицију и уговор се врше искључиво путем банковног рачуна и морају имати доказ о плаћању. Готовинска плаћања, компензације и остали видови плаћања нису прихватљиви.

(2) У сврху правдања трошкова предметне инвестиције у складу с плановима и роковима дефинисаним у уговору, корисник ће доставити следећу документацију:

а) Понуде и изјаве које појашњавају одабир одређене робе и оправдавају набавку у смислу најбоље вриједности за уложени новац;

б) Рачуне за набавку предметне робе, опреме, машина и услуга (инвестиција) у складу са уговором;

ц) Отпремнице за набављену робу, опрему, машине и услуге;

д) Јединствену царинску декларацију (ЈЦИ) и доказ о измиренем царинским даџбинама (само за увезене машине и опрему);

е) Копије уговора са добављачем роба, извођачем радова или даваоцем услуга;

ф) Банковни изводи као доказ о извршеном плаћању предметне инвестиције;

г) Доказ за инострана плаћања – SWIFT налог за плаћање овјерен од стране банке;

х) Гаранције за опрему и машине издате од стране произвођача/добављача роба;

и) Гаранције за извршене радове издате од извођача радова;

ј) Увјерења о измиренем доспјелим обавезама;

к) Остале документе којима корисник средстава може оправдати утрошак средстава.

Члан 13.

(1) Одабрани корисници бесповратних средстава се обавезују промовисати у својим јавним наступима provedбу пројекта и остварене резултате те кроз своје промотивне активности наводити Владу Кантона и Министарство као институције које суфинансирају пројекат те исто уз извјештај поткријепити доказима (инфо табеле, брошуре, промотивни материјал у дигиталном облику, плакати, видеозаписи, чланци из новина и сл.).

(2) Одабрани корисници бесповратних средстава се обавезују позвати представнике Министарства на конференције и друге активности у оквиру provedбе пројекта (најава, отворење и сл.)

(3) Одабрани корисници бесповратних средстава дужни су омогућити Министарству контролу намјенског коришћења добивених средстава, односно својим потписом на пријави обавезују се да ће за вријеме контроле на терену омогућити неометан и cjеловит приступ документацији,

пословном простору и осталим релевантним објектима и опреми, како би се могао утврдити стварни степен реализације пројекта/инвестиције.

(4) Контролом из става (3) овог члана врши се провјера реализације инвестиције у складу са плановима; провјера постојања опреме, машина и објеката који су предмет инвестиције, њихове исправности и намјенског коришћења; прикупљање информација и података о извршењу и учинку инвестиције.

(5) Планови и преузете обавезе биће предмет детаљног праћења и контроле. У случају одступања Министарство ће тражити поврат средстава.

(6) Све сумње на злоупотребе одобрених пројектних и бесповратних средстава ће бити истражене и по потреби санкционисане у складу са законом.

Члан 14.

Министарство врши контролу намјенског коришћења додијељених бесповратних средстава у периоду од 2 године од датума завршетка пројектних активности, а уколико сматра потребним има право на provedбу контроле у раздобљу од 5 година од дана потписивања Уговора.

ДИО ПЕТИ - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 15.

За реализацију Одлуке задужују се Министарство трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона и Министарство финансија Тузланског кантона, свако у оквиру својих надлежности.

Члан 16.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
ВЛАДА

ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
Ирфан Халилагић,с.р.

Број: 02/1-18-9477/23
Тузла, 04.05.2023. године

603

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 29. став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 04.05.2023. године, доноси

ОДЛУКУ

о усмјеравању донације у Буџет Тузланског кантона за 2023. годину

I

Одобрава се усмјеравање донације у Буџет Тузланског кантона за 2023. годину, у сврху реализације пројекта „Отвори врата своје учионице - Искористи могућности“ за ЈУ ОШ „Гнојница“ Лукавац, потрошачка јединица – 24020030 у износу од 4.000,00 КМ, додијељене од стране Дионичког друштва ВН Telecom Сарајево.

II

Донација из тачке I ове одлуке усмјерава се у Буџет Тузланског кантона за 2023. годину у дијелу плана прихода

по основу донација, повећањем планираних прихода у износу од 4.000,00 КМ на економском коду 733112 – Донације од правних лица.

За износ средстава из тачке I ове одлуке извршиће се повећање плана у дијелу распореда расхода/издатака по основу примљених донација на потрошачкој јединици 24020030 – ЈУ ОШ „Гнојница“ Лукавац, на економском коду 821300 – Набавка опреме у износу од 4.000,00 КМ, функционални код 0912.

III

Оперативни план издатака на потрошачкој јединици 24020030 – ЈУ ОШ „Гнојница“ Лукавац повећава се за износ уплаћених средстава на депозитни рачун Тузланског кантона у дијелу распореда расхода/издатака по основу примљених донација на економском коду 821300 – Набавка опреме у износу од 4.000,00 КМ.

IV

Задужује се ЈУ ОШ „Гнојница“ Лукавац да средства из тачке I ове одлуке утроши до 31.08.2023. године.

V

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија Тузланског кантона, Министарство образовања и науке Тузланског кантона и ЈУ ОШ „Гнојница“ Лукавац.

VI

Одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
ВЛАДА

ПРЕМИЈЕР КАНТОНА

Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1-11-7630/23
Тузла, 04.05.2023. године

604

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 42. став (4) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23) и чланом 59. став (3) Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 04.05.2023. године, доноси

ОДЛУКУ

о унутрашњој прерасподјели расхода
у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину

I

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), између буџетских корисника у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 30.000,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет потрошачке јединице:
16010001 - Министарство финансија
са економског кода:

614200 - Текући трансфери појединцима,
субаналитика ГАД501
Рефундација судских и административних
такси у поступку уписа у надлежни
регистар, 30.000,00
функционални код 0112

у корист раздјела 11 - Влада Тузланског кантона
потрошачка јединица 11010003 - Трошкови
манifestација
на економски код:

614300 - Текући трансфери непрофитним
организацијама 30.000,00.
функционални код 0820

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Влада Тузланског кантона.

IV

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
ВЛАДА

ПРЕМИЈЕР КАНТОНА

Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1-11-10243/23
Тузла, 04.05.2023. године

605

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 42. став (4) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23) и чланом 59. став (3) Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 23.05.2023. године, доноси

ОДЛУКУ

о унутрашњој прерасподјели расхода
у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину

I

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), између буџетских корисника у оквиру раздјела 24 – Министарство образовања и науке, у дијелу трансфера (Извор 50) у износу од 4.820,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет потрошачке јединице:
24020045 – ЈУ ОШ „Букиње“ Тузла
са економског кода:
613900 - Уговорене и друге посебне услуге, 4.820,00 КМ
функционални код 0412.

у корист потрошачке јединице:
24020049 – ЈУ ОШ „Мрамор“ Тузла
на економски код:

613900 - Уговорене и друге посебне услуге, 4.820,00 КМ.
функционални код 0912

III

Прерасподјела планираних расхода из тачке II ове одлуке извршиће се прерасподјелом планираних прихода на следећи начин:

на терет потрошачке јединице:
24020045 – ЈУ ОШ „Букиње“ Тузла
са економског кода
732133 –Трансфер од кантоналне
Службе за запошљавање 4.820,00 КМ

у корист потрошачке јединице:
24020049 – ЈУ ОШ „Мрамор“ Тузла
на економски код
732133 –Трансфер од кантоналне
Службе за запошљавање 4.820,00 КМ.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија, Министарство образовања и науке и буџетски корисници из тачке II ове одлуке.

V

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
ВЛАДА Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1-11-11761/23
Тузла, 23.05.2023. године

606

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 45. став (3) и чланом 46. став (1) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 08.05.2023. године, доноси

ОДЛУКУ

о одобравању средстава са позиције
„Текућа резерва“ - потрошачка јединица 11050001

I

Одобравају се финансијска средства Удружењу Центар за развој и подршку (ЦРП) Тузла, у износу од 50.000,00 КМ (словима: педесет хиљада конвертибилних марака), у сврху суфинансирања наставка имплементације пројекта „Иновативним умом до ИЦТ паметних школа“ („ПАМЕТНЕ ШКОЛЕ 2“), који се имплементира у оквиру ЕУ/ІРА ІNTERREG Програма прекограничне сарадње Хрватска-Босна и Херцеговина-Црна Гора 2014-2020.

II

Одобрена средства из тачке I ове одлуке реализоваће се са потрошачке јединице 11050001 - „Текућа резерва“, преко потрошачке јединице 31010001 - Министарство привреде, економски код 615300 – Капитални трансфер непрофитним организацијама, функционални код 0122.

III

Средства из тачке I ове одлуке дозначиће се у корист Удружења Центар за развој и подршку (ЦРП) Тузла, уплатом на рачун број: 338-440-22150876-81, отворен код UNI Credit bank д.д., Подружница Тузла.

IV

Задужује се Удружење Центар за развој и подршку (ЦРП) Тузла да Министарству привреде достави извјештај са документацијом о намјенском утрошку одобрених финансијских средстава из тачке I ове одлуке, најкасније до 31.12.2023. године.

V

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија, Министарство привреде и Удружење Центар за развој и подршку (ЦРП) Тузла.

VI

Одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
ВЛАДА Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1-11-10328/23
Тузла, 08.05.2023. године

607

На основу чланова 24. и 25. Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 7/17, 10/17, 10/18, 14/18, 8/21, 10/22 и 14/22), а у вези са чланом 2. тачка (е) Одлуке о поступку разрјешења руководиоца самосталних управа и управних организација и управа и управних организација у саставу органа државне службе прије истека мандата („Службене новине Тузланског кантона“, број: 14/18), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 04.05.2023. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

о разрјешењу директора Кантоналне управе цивилне заштите Тузланског кантона

I

Мирза Џиновић разрјешава се са позиције директора Кантоналне управе цивилне заштите Тузланског кантона прије истека мандата, на лични захтјев, закључно са 22.05.2023. године.

II

Рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
ВЛАДА Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1- 30-15029/23
Тузла, 04.05.2023. године

608

На основу члана 24. став (4) Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 7/17, 10/17, 10/18, 14/18, 8/21, 10/22 и 14/22), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 23.05.2023. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

о именовану вршиоца дужности директора Кантоналне управе цивилне заштите Тузланског кантона

I

Зоран Јовановић, именује се за вршиоца дужности директора Кантоналне управе цивилне заштите Тузланског кантона до именовања директора у складу са законом почев од 23.05.2023. године, а најдуже шест мјесеци.

II

Именованом из тачке I овог рјешења припадају сва права, обавезе и одговорности директора Кантоналне управе цивилне заштите.

III

Рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
ВЛАДА
Ирфан Халилагић, с.р.

Број: 02/1-30-17424/23
Тузла, 23.05.2023. године

609

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 4. Закона о министарским, владиним и другим именованима Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 12/03, 34/03 и 65/13), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 08.05.2023. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

о привременом именовану Управног одбора Кантоналне агенције за приватизацију Тузланског кантона

I

Именује се Управни одбор Кантоналне агенције за приватизацију Тузланског кантона, до окончања поступка на основу којег ће се извршити именовање новог Управног одбора у складу са законом, а најдуже три мјесеца, у следећем саставу:

1. Санел Џуздановић, предсједник
2. Елдин Делић, члан
3. Бериса Ахметовић, члан
4. Миралем Халилчевић, члан
5. Алмира Куртић, члан.

II

Рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
ВЛАДА
Ирфан Халилагић, с.р.
Број: 02/1-04-10320/23
Тузла, 08.05.2023. године

610

На основу чланова 5. и 29. Закона о Влади Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 17/00, 1/05, 11/06, 13/11 и 15/17), а у вези са чланом 46а. Закона о архивској дјелатности („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 15/00, 2/02, 13/11 и 11/21), Влада Тузланског кантона, на сједници одржаној дана 04.05.2023. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

**о привременом именовану Управног одбора
Јавне установе Архив Тузланског кантона**

I

Именује се Управни одбор Јавне установе Архив Тузланског кантона, на период најдуже 60 дана, у следећем саставу:

1. Едита Мустафић, предсједник,
2. Седина Алибашић, члан и
3. Хатица Фетахагић, члан.

II

Рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН ПРЕМИЈЕР КАНТОНА
ВЛАДА
Ирфан Халилагић, с.р.
Број: 02/1-30-10158/23
Тузла, 04.05.2023. године

611

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету
Тузланског кантона за 2023. годину**

I

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 17020001 – Министарство унутрашњих послова – Управа полиције, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 300.000,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:
611100 - Бруто плате и накнаде плата, 300.000,00 КМ
функционални код 0360

у корист економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 300.000,00 КМ
субаналитика АА0004,
функционални код 1020

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија и Министарство унутрашњих послова - Управа полиције.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
МИНИСТАР
Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.
Број: 07/1-11- 11468/23
Тузла, 15.05.2023. године

612

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину****I**

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 24020061 – ЈУ Прва ОШ Живинице, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 43,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 43,00 КМ
субаналитика АА0005,
функционални код 1030

у корист економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 43,00 КМ
субаналитика АА0006,
функционални код 1011

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство образовања и науке и ЈУ Прва ОШ Живинице.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
МИНИСТАР
Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.
Број: 07/1-11-11675/23
Тузла, 16.05.2023. године

613

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину****I**

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), у оквиру раздјела 32 - Министарство за културу, спорт и младе, потрошачка јединица 32010002 – Тјелесна култура и спорт, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 100.000,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економских кодова:
614400 - Субвенције јавним предузећима, 50.000,00 КМ
функционални код 0810
615400 - Капитални трансфери јавним предузећима, 50.000,00 КМ
функционални код 0810

у корист економских кодова:
614300 - Текући трансфери непрофитним организацијама, 60.000,00 КМ
функционални код 0810
615100 - Капитални трансфери другим нивоима власти и фондовима, 40.000,00 КМ
функционални код 0810

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија и Министарство за културу, спорт и младе.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
МИНИСТАР
Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.
Број: 07/1-11- 11749/23
Тузла, 16.05.2023. године

614

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину****I**

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 32020001 – ЈУ Народна и универзитетска библиотека „Дервиш Сушић” Тузла, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 600,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:
613900 - Уговорене и друге посебне услуге, 600,00 КМ
функционални код 0820

у корист економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 600,00 КМ
субаналитика АА0004,
функционални код 0820

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство за културу, спорт и младе и ЈУ Народна и универзитетска библиотека „Дервиш Сушић” Тузла.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
МИНИСТАР
Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.
Број: 07/1-11- 11964/23
Тузла, 17.05.2023. године

615

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину****I**

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину

(„Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 15080001 – Кантонално правобранилаштво Тузла, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 9,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:
613900 - Уговорене и друге посебне услуге, 9,00 КМ
функционални код 0330

у корист економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 9,00 КМ
субаналитика АА0004,
функционални код 0330

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство правосуђа и управе и Кантонално правобранилаштво Тузла.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
МИНИСТАР
Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.
Број: 07/1-11- 11956/23
Тузла, 17.05.2023. године

616

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину****I**

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 24020004 – ЈУ ОШ „Сеона” Бановићи, Аљковићи, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 150,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:
613500 - Издаци за услуге превоза и горива 150,00 КМ
функционални код 0912

у корист економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 150,00 КМ
субаналитика АА0004,
функционални код 1020

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство образовања и науке и ЈУ ОШ „Сеона” Бановићи, Аљковићи.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

МИНИСТАР

Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.

Број: 07/1-11-12412/23
Тузла, 19.05.2023. године

617

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету
Тузланског кантона за 2023. годину

I

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 10010002 – Служба Скупштине Тузланског кантона, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 1.273,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:

611200 - Накнаде трошкова запослених, субаналитика АА0001, функционални код 0111	1.273,00 КМ
--	-------------

у корист економског кода:

611200 - Накнаде трошкова запослених, субаналитика АА0005, функционални код 1030	1.273,00 КМ
--	-------------

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија и Служба Скупштине Тузланског кантона.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

МИНИСТАР

Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.

Број: 07/1-11- 12934/23
Тузла, 25.05.2023. године

618

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18,

11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету
Тузланског кантона за 2023. годину

I

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 24030008 – ЈУ Мјешовита средња електро-машинска школа Лукавац, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 300,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:

611200 - Накнаде трошкова запослених, субаналитика АА0005, функционални код 1030	300,00 КМ
--	-----------

у корист економског кода:

611200 - Накнаде трошкова запослених, субаналитика АА0007, функционални код 1011	300,00 КМ
--	-----------

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство образовања и науке и ЈУ Мјешовита средња електро-машинска школа Лукавац.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

МИНИСТАР

Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.

Број: 07/1-11-13210/23
Тузла, 29.05.2023. године

619

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету
Тузланског кантона за 2023. годину

I

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 24020041 – ЈУ ОШ „Центар” Тузла, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 1.200,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:
613900 - Уговорене и друге посебне услуге – 1.200,00 КМ
субаналитика АА0009,
посебна накнада за подстицање
рехабилитације и запошљавања
лица са инвалидитетом,
функционални код 0912

у корист економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 1.200,00 КМ
субаналитика АА0007,
функционални код 1011

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство образовања и науке и ЈУ ОШ „Центар“ Тузла.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

МИНИСТАР

Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.Број: 07/1-11-13210-1/23
Тузла, 29.05.2023. године

620

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету
Тузланског кантона за 2023. годину

I

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 24020017 – ЈУ ОШ „Вуковије“ Калесија, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 700,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 700,00 КМ
субаналитика АА0007,
функционални код 1011

у корист економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 700,00 КМ
субаналитика АА0005,
функционални код 1030

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство образовања и науке и ЈУ ОШ „Вуковије“ Калесија.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

МИНИСТАР

Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.Број: 07/1-11-13210-2/23
Тузла, 29.05.2023. године

621

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету
Тузланског кантона за 2023. годину

I

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона“, бр. 22/22 и 3/23), за потрошачку јединицу 14050001– Кантонална управа за шумарство, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10), у износу од 530,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:
613900 - Уговорене и друге посебне услуге, 530,00 КМ
функционални код 0412

у корист економског кода:
611200 - Накнаде трошкова запослених, 530,00 КМ
субаналитика АА0005,
функционални код 0412

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и Кантонална управа за шумарство.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Босна и Херцеговина
Федерација Босне и Херцеговине
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

МИНИСТАР

Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.Број: 07/1-11- 13428/23
Тузла, 31.05.2023. године

622

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету
Тузланског кантона за 2023. годину****I**

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23), на потрошачкој јединици 24020027 – ЈУ ОШ „Турија”, Лукавац, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 1.200,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економског кода:

611200 - Накнаде трошкова запослених, 1.200,00 КМ
субаналитика АА0006,
функционални код 1011

у корист економског кода:

611200 - Накнаде трошкова запослених, 1.200,00 КМ
субаналитика АА0007,
функционални код 1011

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство образовања и науке и ЈУ ОШ „Турија”, Лукавац.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

Босна и Херцеговина
Федерација Босне и Херцеговине
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

МИНИСТАР

Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.

Број: 07/1-11-13467/23
Тузла, 31.05.2023. године

623

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15, 104/16, 5/18, 11/19, 99/19 и 25а/22), а у вези са чланом 42. став (1) и став (2) Закона о извршењу Буџета Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23) министар финансија доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету
Тузланског кантона за 2023. годину****I**

Одобрава се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 22/22 и 3/23),

на потрошачкој јединици 24030030 – ЈУ МСШ Добој Исток, у дијелу распореда расхода из буџета (Извор 10) у износу од 3.200,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економских кодова:

613200 - Издаци за енергију, 2.000,00 КМ
функционални код 0922
613700 - Издаци за текуће одржавање, 1.200,00 КМ
функционални код 0922

у корист економских кодова:

613400 - Набавка материјала и
ситног инвентара, 1.200,00 КМ
функционални код 0922
613900 - Уговорене и друге
посебне услуге, 2.000,00 КМ
функционални код 0922

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија, Министарство образовања и науке и ЈУ МСШ Добој Исток.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

Босна и Херцеговина
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

МИНИСТАР

Суад Мустајбашић, дипл.
еџц., с.р.

Број: 07/1-11-13467-1/23
Тузла, 31.05.2023. године

624

На основу члана 12. став 2. Закона о архивској дјелатности („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 15/00, 12/02, 13/11 и 11/21), Министарство за културу, спорт и младе Тузланског кантона, на приједлог Јавне установе Архив Тузланског кантона, доноси

П РА В И Л Н И К**о поступку микрофилмовања и дигитализације у
регистратурама****Члан 1.****(Предмет Правилника)**

Правилником о поступку микрофилмовања и дигитализације у регистратурама (у даљем тексту: Правилник) уређује се поступак микрофилмовања и дигитализације у регистратурама над којим надзор врши Јавна установа Архив Тузланског кантона (у даљем тексту: Архив), у складу са одредбама Закона о архивској дјелатности Тузланског кантона („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 15/00, 12/02, 13/11 и 11/21, у даљем тексту: Закон).

Члан 2.**(Родна једнакост)**

Изрази који се користе у овом Правилнику, а имају родно значење, односе се једнако на мушки и женски род.

Члан 3.**(Значење појмова)**

(1) Микрофилмовање представља скуп поступака и техника преношења изворног документа у смањени

облик (микрооблик) погодан за похрану и чување. Појам се првенствено односи на аналогне, у новије доба и рачунарски потпомогнуте поступке, којима се умањени оригинали докумената фотографски снимају на фотоосјетљиву подлогу (микрофилм, микрофиш).

(2) Микрофилм је посебна врста филмске траке, а која је намијењена за снимање докумената.

(3) Дигитализација је процес претварања једног објекта, слике, звука, документа или сигнала (обично аналогног) у дигитални облик.

(4) Дигитални запис (текст, фотографија, звучни, видео, векторски или неки други облик записа) је скуп података настао у процесу дигитализације који се чува на носачу података (електронском, магнетном, оптичком или другом медију).

(5) Метаподаци су структуриране информације о подацима које описују информациони објекат и олакшавају претраживање, коришћење и управљање грађом.

(6) Дигитални објекат је дигитални запис са припадајућим метаподацима.

(7) Снимање/скенирање је дио поступка дигитализације у којем настаје дигитална „мастер“ копија грађе која се дигитализује.

(8) Информациони систем за управљање грађом је систем који прикупља, похрањује, чува, обрађује и испоручује информационе објекте.

(9) Информациони објекат је основни облик садржаја информационог система који обухвата податке и информације о њима.

(10) Информациони пакет чине информациони објекат и припадајући метаподаци који чине цјелину прикладну за похрану, приказ и размјену, а осим описних података могу садржавати дигиталне копије и/или податке о тим копијама, информације о пакирањима и друго.

Члан 4.

(Микрофилмовање)

(1) Микрофилмовање се врши у циљу заштите или допуна регистратурне или архивске грађе у посједу стваралаца, односно ималаца архивске грађе.

(2) Микрофилмовање се врши само над потпуно регистратурски сређеном грађом, уколико се покаже посебна потреба за истим.

(3) Прије приступања микрофилмовању грађе потребно је:

а) сачинити план микрофилмовања, којим се одређује која ће се грађа микрофилмовати, у којој количини и којим редом;

б) извршити техничке припреме грађе за микрофилмовање (механичко чишћење грађе, уклањање увеза, омота, спајалица и сличног).

(4) Микрофилмовање се у правилу врши корачним камерама за архивску и регистратурну грађу, техничких цртежа и планова формата папира већег од А3, као и књига. Снимање се врши на филмове у ролни, ширине 16 мм или 35 мм. Изузетно, могу се користити и проточне камере.

(5) Микрофилмовање се може извршити и пребацивањем дигиталних датотека, односно дигиталних копија архивске или регистратурне грађе, на микрофилм.

(6) Приликом самог поступка микрофилмовања грађе строго се води рачуна да оригинална грађа не претрпи било каква оштећења, а уколико до истих дође иста је потребно писмено евидентирати.

Члан 5.

(Чување микрофилмоване грађе)

(1) Микрофилмови се чувају у просторијама и опреми која је заштићена од елементарних непогода и других штетних фактора, са препорученом температуром од 15 до 20 степени Целзијуса и влажности зрака од 40 до 60 %.

(2) Нити један материјал који је подложен корозији или неки други нестални материјал као што су гумене или љепљиве траке не смије бити у директном контакту са филмом.

(3) Микрофилмови се могу чувати у картонској амбалажи или амбалажи од пластичне масе која је хемијског састава који не штети микрофилму.

Члан 6.

(Дигитализација грађе)

(1) Дигитализација регистратурне и архивске грађе врши се ради заштите грађе, дуготрајног чувања дигиталних објеката, у циљу обезбјеђивања доступности информација које грађа садржи, омогућавања размјене података, стварања нове и допуне постојеће документације, одговора на захтјеве корисника, стварања нових садржаја и увођења нових услуга, гдје је то законом предвиђено.

(2) Овим Правилником обухваћена је првенствено дигитализација текстуалних, сликовних и графичких предлогака, укључујући и тродимензионалне објекте попут печата који се снимају скенером или дигиталном камером тако да снимање настаје непокретна слика.

(3) Сложеност поступка и ниво формализма која ће бити потребна могу се разликовати зависно о количини и стању грађе, стању метаподатака и софтверу који се користи.

Члан 7.

(Основна својства грађе)

(1) У поступку дигитализације треба очувати садржај и битна својства грађе, тако да дигиталне копије могу дати цјеловите и поуздане информације какве би корисник нашао у изворној регистратурној или архивској грађи.

(2) Основна својства грађе која треба очувати у поступку дигитализације су интегритет (цјеловитост), аутентичност (вјеродостојност поријекла), повјерљивост, искористивост и преносивост.

Члан 8.

(Одређивање приоритета дигитализације)

Приоритети дигитализације одређују се у складу са расположивим ресурсима, те зависно од значаја, стања (ниво очуваности, постојаност медија), учесталости коришћења, цјеловитости, ограничености приступа и физичких карактеристика регистратурне и архивске грађе.

Члан 9.

(Извођење дигитализације)

(1) Дигитализацију је препоручљиво обавити што прије у животном циклусу докумената, најбоље одмах по запримању аналогног документа, или након завршетка рада на предмету и долагању списка ad acta.

(2) Ако градиво до одлагања списка ad acta није дигитализовано, може се размотрити да се дигитализација укључи у први следећи поступак обраде грађе или припреме грађе за предају Архиву.

(3) Дигитализација се може вршити и по захтјеву, односно слиједом захтјева за коришћење одређене грађе.

Члан 10.

(Поступак дигитализације)

Поступак дигитализације укључује:

- а) доношење одлуке о дигитализацији;
- б) припрему метаподатака;
- ц) одабир и припрема грађе за дигитализацију;
- д) снимање/скенирање грађе;
- е) обрада и валидација дигиталних записа;
- ф) пренос грађе на носаче за чување дигиталних записа.

Члан 11.**(Припрема метаподатака)**

(1) Метаподаци имају за циљ прецизно идентификовати грађу и њена својства релевантна за планирање активности и ресурса или одабир уређаја и поставки снимања/скенирања, те обезбидити искористивост и очувати интегритет дигиталног записа.

(2) Примарни извор метаподатака је каталог, информациони систем који се користи за управљање грађом, обавијесно помагало или друге евиденције.

(3) Метаподаци о јединицама грађе која се дигитализују мора удовољавати следећим захтјевима:

а) градиво је описано до нивоа појединачног документа или основне јединице удруживања документа (предмет, спис и сл.);

б) опис сваке поједине јединице грађе садржи барем јединствени идентификатор и назив;

ц) називи јединица грађе садрже податке који омогућују разумијевање предмета и садржаја јединице грађе. Ако то није случај, опис мора садржавати друге податке који то омогућују;

д) за сваку јединицу грађе одређено је којој вишој јединици припада и која је по реду.

(4) Метаподаци се могу форматирали у облику пописа, израђеног у оквиру информационог система или у табеларном формату.

Члан 12.**(Припрема грађе за дигитализацију)**

Грађа се физички припрема за поступак снимања како би тај поступак био учинковит и како би се избјегло оштећивање грађе или опреме за дигитализацију.

Члан 13.**(Препоручени формати за дигитализацију)**

Табела препоручених и прихватљивих формата датотека за поједине врсте регистратурне и архивске грађе и врсте медија који се дигитализују у прилогу је овог Правилника и чини његов саставни дио.

Члан 14.**(Скенирање/снимање грађе)**

(1) Скенирање, односно снимање грађе може се вршити аутоматизовано (серијски) или појединачно, зависно о типу, количини, те стању у којем се грађа налази.

(2) Скенирање, односно снимање грађе може се вршити на једном или више уређаја, имајући при томе на уму да приликом обједињавања дигиталних записа постоји једнако ваљана софтверска подршка.

(3) У овој фази могу се обавити и неке од радњи обраде дигиталних записа (на примјер обрезивање слике, оптичко препознавање знакова – ОЦР, генерисање података за провјеру интегритета и слично).

(4) Сви дигитални записи који су настали снимањем морају бити регистровани, а регистрација подразумијева уписивање одређених метаподатака о дигиталним записима у за то намијењену евиденцију.

(5) Евиденција из претходног става овог члана може бити интегрисана у софтверски алат који управља снимањем или поступком дигитализације у цјелини.

Члан 15.**(Стварање дигиталних записа за коришћење грађе)**

(1) Процес дигитализације може укључивати и стварање дигиталних записа за приступ и коришћење грађе уз „мастер” копију.

(2) Генерисање ових дигиталних записа зависи о

потреби регистратуре и конфигурацији информационог система који се користи.

(3) Записи за коришћење грађе из става (1) овог члана нешто су слабије квалитете од архивских „мастер” копија, али погодније за приступ и коришћење (путем мреже и слично).

Члан 16.**(Обрада дигитализоване грађе)**

(1) У оквиру обраде снимака могу се обавити различите интервенције на архивским „мастер” копијама или копијама за приступ и коришћење, те на метаподацима.

(2) Интервенције из става (1) овог члана укључују обраду каква је обрезивање или поравнавање слика, побољшање контраста или смањење шума и слично, те се врше само ако је то потребно ради побољшања читљивости.

(3) При извођењу интервенција обраде снимака потребно је чувати и изворну верзију дигиталног записа све док се не потврди да резултат обраде одговара постављеним нормама квалитете.

(4) Обраду архивских „мастер” датотека треба документовати одговарајућим метаподацима или на други примјерен начин.

Члан 17.**(Препознавање текста)**

(1) Ако се дигитализује грађа која садржи текст, потребно га је дигитализовати тако да је текст претражив, односно треба обавити препознавање текста (ОЦР).

(2) Изузетак може бити грађа чији текст није могуће довољно добро препознати постојећим алатима за препознавање знакова у штампаном или рукописном тексту.

Члан 18.**(Валидација информацијских пакета)**

(1) Валидација информацијских пакета који су настали дигитализацијом грађе је поступак којим се провјерава је ли дигитализована сва грађа коју је требало дигитализовати и јесу ли дигиталне копије и метаподаци ваљани.

(2) Валидацију проводи особа која није учествовала у снимању или обради након снимања, а по могућности је то особа која је учествовала у припреми грађе за дигитализацију или друга особа која познаје дигитализовану грађу.

(3) Утврди ли се провјером да грађа није снимљена цјеловито враћа се назад на допунско снимање.

Члан 19.**(Израда информацијских пакета)**

(1) Након успјешне провјере цјеловитости снимања стварају се информацијски пакети, а исти могу садржавати једну или више јединица грађе.

(2) Након стварања информацијског пакета, провјерава се његова ваљаност: да ли исти одговара договореној спецификацији, садржи ли обавезне метаподатке о јединицама грађе, мапама и датотекама, садржи ли све датотеке и мапе и јесу ли све датотеке читљиве и непромијењене.

Члан 20.**(Потврда о валидацији информацијских пакета)**

По завршетку валидације информацијских пакета треба израдити потврду о валидацији, а иста садржи следеће податке:

а) назив, сједиште и ИД број правне или физичке особе која је провела поступак дигитализације,

б) датум или раздобље у коме је обављена дигитализација,

- ц) податке о коришћеној опреми и софтверу,
- д) изјаву да се копије визуално и садржајно подударају са изворницима,
- е) вријеме израде потврде и податке о особи која ју је израдила.

Члан 21.

(Завршна обрада дигитализоване грађе)

(1) Дигиталне снимке грађе смију се накнадно обрађивати (мијењање контраста, боје и слично) само ради побољшања читљивости.

(2) Свака промјена у оквиру накнадне обраде која је утицала на садржај снимке мора бити провјерена и документована.

(3) Процес дигитализације завршава преносом валидираних информацијских пакета на мјесто за похрану.

(4) Пренос информацијских пакета подразумијева пренос у информацијски систем у којему је садржај пакета доступан корисницима који имају право приступити му и користити у намјенске сврхе.

Члан 22.

(Похрана дигиталних записа)

(1) Стваралац или ималац грађе дужан је обезбиједити примјерене услове, простор, опрему и стручно особље за похрану и заштиту дигитализоване и микрофилмоване грађе.

(2) Примјерени услови зависе од облика грађе, те рокова чувања исте.

(3) У случају похране регистратурне грађе у рачунарни облак (cloud сервис), грађа се мора чувати у засебном рачунарном облаку, заштићеном енкрипцијом и шифром, те се мора знати гдје је физичко мјесто похране грађе у свим фазама похране и обраде регистратурне грађе.

(4) Информацијски систем у којем се чува регистратурна и архивска грађа у дигиталном облику треба омогућавати извоз јединица грађе и припадајућих метаподатака.

(5) На коришћење се по правилу дају микрофилмске или дигиталне копије архивске грађе.

Члан 23.

(Ступање на снагу)

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
-Федерација Босне и Херцеговине-
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
Министарство за културу, спорт
и младе

МИНИСТАР

Мр. Дамир Газдић, с.р.

Број: 11/1-02-12903/23
Тузла, 25.05.2023. године

Прилог 1

Табела прихватљивих формата датотека за поједине врсте регистратурне и архивске грађе и врсте медија који се дигитализују

Врста грађе	Прихватљиви формати	
Текстуални документи и књиге	TIFF JPEG, JPEG 2000 PNG PDF, PDF/A	
	Резолуција: 300 ppi (400 ppi)	
	Боја: 24 бита (изузетно сива скала, 8 бита)	
	Снимање у резолуцији већој од 300 ppi може бити потребно услед одређених карактеристика оригинала. Снимање у сивој скали прихватљиво је у случајевима када сам документ није у боји или се боја може сматрати неважном. Ако грађа садржи фотографију, цртеж или други сличан садржај или је из другог разлога посебно важна и захтјевна довољно вјерна репродукција боје, препоручљиво је грађу снимити као да се ради о фотографији, цртежу или графичи.	
Фотографије, цртежи, графике	TIFF JPEG PNG DNG	
	Резолуција: минимално 400 ppi (пожељно 600 ppi)	
	Боја: 24 бита (48 бита)	
	Снимање у резолуцији већој од 400 ppi може бити потребно услед одређених карактеристика оригинала.	
Микрофилм	TIFF JPEG PNG	
	Резолуција: 4.000 ppi Боја: 8 бита	
Фотографски негативи	TIFF JPEG PNG DNG	
	Резолуција: 3.000 ppi (мали и средњи формати), 1.500 ppi (велики формати) Боја: 24 бита (48 бита), ц/б 8 (16 бита)	
	Препоручује се коришћење уређаја који подржава снимање високог динамичког распона боје (3,9).	
Звук	BWF WAV FLAC	
	Фреквенција: 96 kHz	44,1 kHz
	Разлучивост: 24 бита	16 бита
Филм	DPX TIFF	
	Резолуција: 4К (2К) Дубина: RGB 10 bit Log / 16 bit Lin TIFF Простор боје: DCI-P3, Rec. 709	
Видео	IMF MXF ProRes MPEG-2 AVI FFV1 MPEG-4	
3Д	OBJ PLY X3D DAE (COLLADA shema) STL U3D PRC PDF/E-2	

625

Босна и Херцеговина
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
УСТАВНИ СУД
ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Број: У-25/22
Сарајево, 18.4.2023. године

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву једне трећине посланика у Скупштини Тузланског кантона за оцјену уставности чл. 7. и 11. Закона о измјенама и допунама Закона о основном одгоју и образовању, на основу члана IV.Ц.3.10.(2) б) Устава Федерације Босне и Херцеговине, на сједници без јавне расправе одржаној дана 18.4.2023. године, донио је

ПРЕСУДУ

Утврђује се да чл. 7. и 11. Закона о измјенама и допунама Закона о основном одгоју и образовању („Службене новине Тузланског кантона“, број: 10/22) нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и „Службеним новинама Тузланског кантона“.

Образложење**1. Подносилац захтјева и предмет захтјева**

Једна трећина посланика у Скупштини Тузланског кантона је путем пуномоћника, за које је достављена посебна пуномоћ (у даљем тексту: подносиоци захтјева), поднеском од 2.8.2022. године, поднијела Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев за оцјену уставности чл. 7. и 11. Закона о измјенама и допунама Закона о основном одгоју и образовању (у даљем тексту: Закон о измјенама и допунама).

Подносиоци захтјева су у смислу члана IV.Ц.3.10.(2) б) Устава Федерације Босне и Херцеговине овлашћени за подношење захтјева за оцјену уставности пред овим судом.

2. Странке у поступку

На основу члана 39. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 6/95 и 37/03), странке у овом поступку су подносиоци захтјева и Скупштина Тузланског кантона као доносилац Закона о измјенама и допунама.

3. Битни наводи захтјева

Подносиоци захтјева оспоравају конкретно одредбе чл. 7. и 11. Закона о измјенама и допунама, наводећи да су у супротности са одредбом члана II.A.2.(1)ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине, те одредбама опште забране дискриминације из члана 1. Протокола 12. уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода. Такође, оцјењују да су супротне одредбама прве алинеје преамбуле члана II.A.2., II.A.2.(2) б) и VII.3. Устава Федерације Босне и Херцеговине и његовог Анекса, као и одредбом члана 25. став 1. тачка ц) у вези са чланом 2. Међународног пакта о грађанским и политичким правима; члана 21. став 2. Универзалне декларације о људским правима и члана 7. тачка ц) Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима. Проблематизују и, по њима, чињеницу да је Закон о измјенама и допунама у супротности са Пословником Скупштине Тузланског кантона и одредбама члана 60.

Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине.

Позивајући се на Пресуду овог суда број: У-31/21 од 2.3.2022. године, идентично се реферишу на повреде које је овај суд већ утврдио у наведеној пресуди, са посебном напоменом да је након њеног доношења Скупштина Тузланског кантона имала сазнање и конкретан правни став Уставног суда Федерације, те је могла и морала спријечити доношење Закона о измјенама и допунама и конкретних оспорених одредби тог закона. По наводима захтјева за оцјену уставности је исто јасно и правном лаику, јер је предметним неуставним уређењем материјално-правног карактера на идентичан начин интегрисана теза облигаторног поступања по пресуди Уставног суда Босне и Херцеговине или Уставног суда Федерације и унесена императивна одредба о прекиду мандата чланова школских одбора и директора, који се прекидају подношењем „обичног“ захтјева једног или више чланова ранијег школског одбора или ранијег директора. Надаље, ове оспорене одредбе Закона о измјенама и допунама разрађују технику успоставе мандата у року од 90 дана од дана објављивања одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине и/или Уставног суда Федерације, којим неуставним поступком се додатно продубљује већ утврђена неуставност претходног Закона о измјенама и допунама Закона о основном одгоју и образовању.

Детаљно се затим описује поступање актуелних власти при чему се апострофира да исте на челу са Министарством образовања и науке Тузланског кантона произвољно, погрешно и тенденциозно тумаче одлуку Уставног суда Федерације на коју се реферишу. По подносиоцима захтјева све ово има и елементе кривичне одговорности, што би, по њима, овај суд требао по службеној дужности проверити, јер се већ проводе истражне радње пред надлежним тужилашством.

Указују и на прекршену обавезу из члана 60. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине, о чему се реферисао и Уред за законодавство мишљењем да ова ситуација није могла бити отклоњена усвајањем Закона о измјенама и допунама, које је потпуно игнорисано од стране Владе Тузланског кантона и Скупштине Тузланског кантона.

У суштини, по наводима захтјева, тренутна парламентарна већина и поред прецизног и јасног образложења из Пресуде овог суда број: У-31/21 од 2.3.2022. године, поново „декретом“ смјењује тачно одређени круг лица мимо редовне и законом прописане процедуре, доводећи на позиције тачно одређена лица чиме је поново дезавуисан принцип једнакости пред законом и повријеђена општа забрана дискриминације.

Коначно, предлажу доношење пресуде којом ће се утврдити да члан 7. којим је додат члан 104.а) и члан 11. којим је додат члан 114.а) Закона о измјенама и допунама није у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

4. Одговор на захтјев

Уставни суд Федерације је у смислу члана 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине позвао Скупштину Тузланског кантона да достави одговор на захтјев за оцјену уставности.

У одговору на захтјев је Скупштина Тузланског кантона доставила Мишљење Министарства образовања и науке и Извјештај Законодавно правне комисије Скупштине тог кантона у којима је садржан њихов одговор, те сматрају да је захтјев за оцјену уставности неоснован и предлажу његово одбијање.

Законодавно правна комисија Тузланског кантона је затражила и примила Мишљење Министарства образовања и науке тог кантона, те закључила да одговор садржан у наведеном Мишљењу у цијелости прихвати.

Министарство образовања/наобразбе и науке/знаности је у свом Мишљењу навело да је Закон о измјенама и допунама и оспорени чланови тог закона настао као последица Пресуде овог суда број: У-31/21 од 2.3.2022. године. Подносиоци захтјева вјешто заобилазе чињеницу да је огромна разлика између онога што је наведеном пресудом утврђено као неуставност и онога што је настало новим законским одређењима који имају за циљ да последице настале кроз примјену неуставног правног одређења неутралишу из правног живота. Јасна је разлика која се огледа у томе што су одредбе закона чија је неуставност утврђена цитираном пресудом биле усмјерене према одређеном кругу лица, док се одредбама које се овим захтјевом оспоравају уводи институт прекида мандата који својом суштином, и у формалном и у материјалном смислу, обезбјеђује квалитет којим се те одредбе односе на неодређен број лица. Оне на генералан и апстрактан начин уређују правну ситуацију онда када се од стране Уставног суда Босне и Херцеговине утврди повреда Устава Босне и Херцеговине или Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода или од стране Уставног суда Федерације утврди повреда Устава Федерације Босне и Херцеговине. Сматрају да подносиоци захтјева свјесно заобилазе чињеницу да је у ситуацији када је дошло до смјене око 600 лица, да се успоредо томе води велики број поступака пред редовним судовима, дошло до озбиљног поремећаја унутар правног система Тузланског кантона, којом приликом је грубо нарушен принцип правне сигурности. Стога је требало обезбиједити законске институте који ће за убудуће осигурати заштиту лица која су примјеном таквих (неуставних) норми оштећена, односно чија су права примјеном истих повријеђена. Исте се заснивају на принципу да је ранији у времену јачи у праву, у значењу, ко прије стекне неко право, њему припада и првенство, а што у конкретној правној ситуацији значи да у сукобу два права на обављање функције нпр. директора школе, која се може десити у односним случајевима када конзумент успостављеног права поднесе захтјев за поновну успоставу мандата, право на обављање функције припада лицу које је то право раније стекло, јер је неодрживо да школа у истом моменту има два директора. Супротно томе ради се о стварању законске могућности да се омогући конзумирање раније стеченог права одузетог на неуставан начин, при чему потенцијални конзумент тог права исто не мора користити и може се одлучити на покретање спора кроз редован судски поступак или окончање тог спора не неки други начин, зависно од одређења нпр. закључивањем нагодбе и сл.

Позивање подносиоца захтјева на кршење конкретних уставних норми и норми међународних аката сматрају паушалном полемиком и неоснованим драматизовањем. Позивају се и на одлуку овог суда број: У-20/22 од 27.6.2022. године којом је утврђено да одлуке Уставног суда Федерације имају ретроактивно дејство на судске поступке који су у току. Увођење ових нових законских одредби се мора и може посматрати у смислу њиховог настанка искључиво као последица ранијег арбитражног поступања и кршења људских права и слобода тадашње скупштинске већине без посебног образложења.

У захтјеву за оцјену уставности се уопште не спомињу које су пословничке одредбе повријеђене и негирају их, наводећи да је хитно дјеловање у овој ситуацији било нужно. При томе се, по овом мишљењу не може занемарити огромна количина неизвјесности и већ произведене штете која су Тузланском кантону нанијета самим доношењем Пресуде овог суда број: У-31/21 од 2.3.2022. године.

5. Релевантно право

А. Устав Федерације Босне и Херцеговине

Члан II.A.2.(1) ц), д и к)

Федерација ће осигурати примјену највишег нивоа међународно признатих права и слобода утврђених у документима наведеним у Анексу овог устава. Посебно:

(1) Сва лица на територији Федерације уживају права на:

ц) на једнакост пред Законом;

д) забрану сваке дискриминације засноване на раси, боји коже, полу, језику, религији или вјеровању, политичким или другим увјерењима, националном или социјалном поријеклу;

к) имовину;

Члан IV.Ц.3.10.(2) б)

(2) Уставни суд:

б) на захтјев Премијера, кантона или једне трећине посланика у законодавном тијелу кантона, утврдит ће да ли су устав кантона и амандман на устав, предложени закон или закон кога је усвојило то законодавно тијело, у складу са овим уставом;

Амандман XVIII

Члан VII.3. Устава Федерације Босне и Херцеговине мијења се и гласи:

„Међународни уговори и други споразуми који су на снази у Босни и Херцеговини и Федерацији, те општа правила међународног права чине дио законодавства Федерације. У случају несаслагласности међународног уговора, односно споразума и законодавства, преовладава међународни уговор, односно споразум“.

Б. Протокол 12. уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода

Члан 1.

Општа забрана дискриминације

1. Уживање сваког права које закон предвиђа мора се осигурати без дискриминације по било ком основу, као што су спол, раса, боја коже, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност са националном мањином, имовина, рођење или други статус.

2. Јавне власти не смију ни према коме вршити дискриминацију по било ком основу као што су они споменути у ставу 1.

В. Закон о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 6/95 и 37/03)

Члан 13.

Уставни суд одлучује у границама захтјева који су истакнути у поступку.

Г. Пословник Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 40/10, 18/16 и 26/23)

Члан 60.

Дјеловање одлука Суда

Свако коме је повријеђено право коначним или правомоћним појединачним актом донесеним на основу одредбе које су престале да важе на основу одлуке Суда, има право тражити од надлежног тијела измјену тог појединачног акта, а надлежно тијело је дужно да понови поступак и усклади акт са одлуком Суда у року од 90 дана од дана пријема захтјева.

Уколико надлежни орган не понови поступак и не усагласи акт са одлуком Суда у року из става 1. овог члана,

акт којим је повријеђено право неком лицу престаје да важи.

Приједлог за измјену коначног или правоћног појединачног акта из става 1. овог члана, може се поднијети у року од двије године од дана објављивања одлуке у „Службеним новинама Федерације БиХ“, службеном гласилу кантона односно општине.

Члан 61. ст. 1. и 2.
(Извршавање одлука Суда)

Одлуке Суда су коначне и обавезујуће.

Сви органи власти у Федерацији дужни су, у оквиру својих надлежности, проводити одлуке Суда.

Д. Закон о основном одгоју и образовању

(„Службене новине Тузланског кантона“, бр.: 10/20 (Пречишћени текст), 8/21, 11/21, 22/21, 5/22, 10/22 и 11/22)

Члан 104. став 11.
(Школски одбор)

(11) Оснивач, односно Влада Кантона, може разријешити члана школског одбора школе и прије истека мандата, ако утврди да је одговоран за неуспјешан или незаконит рад школе, на његов лични захтјев и у другим случајевима предвиђеним законом или правилима школе.

Члан 114.

(Пријевремено разрјешење директора)

(1) Приједлог за разрјешење директора школе прије истека мандата школском одбору може поднијети оснивач, Влада Кантона, Министарство, надлежна инспекција за образовање и најмање три члана школског одбора.

(2) Одлуку о разрјешењу директора школе прије истека мандата, изузев случајева прописаних чланом 113. тачке а) и ј) овог закона, школски одбор може донијети након проведеног поступка утврђивања одговорности, уз претходну сагласност оснивача. Претходну сагласност за пријевремено разрјешење директора за школе чији је оснивач Скупштина Кантона даје Министарство.

(3) Уколико школски одбор школе чији је оснивач Скупштина Кантона не разријешити директора, а утврди се, на основу надзора Министарства или надзора надлежне инспекције за образовање, да су се стекли услови за разрјешење из става (1) овог члана, министар ће предложити Влади Кантона разрјешење школског одбора и именоване привременог школског одбора.

(4) Поступак утврђивања одговорности и пријевременог разрјешења директора школе чији је оснивач Скупштина Кантона ближе се уређује прописом који доноси Министарство.

Ђ. Закон о измјенама и допунама Закона о основном одгоју и образовању

(„Службене новине Тузланског кантона“, број: 10/22)-оспорене одредбе

Члан 7.

Иза члана 104. додаје се нови члан 104а. и гласи:

„Члан 104а.

(Прекид мандата школског одбора)

(1) Ако је од стране Уставног суда Босне и Херцеговине утврђена повреда Устава Босне и Херцеговине или Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода или је од стране Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине утврђена повреда Устава Федерације Босне и Херцеговине примјеном одредаба закона по основу којих је школском одбору престао мандат прије његовог истека (у даљем тексту: ранији школски одбор), Влада Кантона ће, на захтјев једног или више чланова ранијег школског одбора, у року од 8 дана од дана заступања захтјева, донијети

одлуку о прекиду мандата школског одбора који је затечен у мандату у моменту заступања захтјева (у даљем тексту: актуелни школски одбор) и успоставити мандат ранијем школском одбору у трајању утврђеном одлуком којом је ранији школски одбор првобитно именован.

(2) Одредба става (1) овог члана примјењује се у односу на актуелни школски одбор без обзира на то да ли је именовање истог извршено примјеном одредаба које су утврђене као одредбе којима је учињена повреда Устава Босне и Херцеговине, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода или Устава Федерације Босне и Херцеговине, ако је примјеном тих одредаба ранијем школском одбору престао мандат.

(3) Захтјев за поновну успоставу мандата у складу са ставом (1) овог члана подноси се Влади Кантона посредством Министарства, у року од 90 дана од дана објављивања одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине у „Службеном гласнику Босне и Херцеговине“, односно у року од 90 дана од дана објављивања одлуке Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине у „Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине“.

Члан 11.

Иза члана 114. додаје се нови члан 114а. и гласи:

„Члан 114а.

(Прекид мандата директора)

(1) Ако је од стране Уставног суда Босне и Херцеговине утврђена повреда Устава Босне и Херцеговине или Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода или је од стране Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине утврђена повреда Устава Федерације Босне и Херцеговине примјеном одредаба закона по основу којих је директору школе престао мандат прије његовог истека (у даљем тексту: ранији директор), школски одбор ће, на захтјев ранијег директора, у року од 8 дана од дана заступања захтјева, донијети одлуку о прекиду мандата лица које је затечено у мандату у моменту заступања захтјева (у даљем тексту: актуелни директор) и успоставити мандат ранијем директору у трајању утврђеном одлуком којом је ранији директор првобитно именован.

(2) Одредба става (1) овог члана примјењује се у односу на актуелног директора без обзира на то да ли је именовање истог извршено примјеном одредаба које су утврђене као одредбе којима је учињена повреда Устава Босне и Херцеговине, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода или Устава Федерације Босне и Херцеговине, ако је примјеном тих одредаба ранијем директору престао мандат.

(3) Захтјев за поновну успоставу мандата у складу са ставом (1) овог члана подноси се школском одбору, у року од 90 дана од дана објављивања одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине у „Службеном гласнику Босне и Херцеговине“, односно у року од 90 дана од дана објављивања одлуке Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине у „Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине“.

(4) Ако школски одбор не поступи у складу са ставом (1) овог члана оснивач, односно Влада Кантона, ће на приједлог Министарства разријешити чланове постојећег школског одбора и именовати чланове привременог школског одбора“.

6. Уставно-судска пракса Уставног суда Федерације

Пресуде Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине број: У-31/21 („Службене новине Федерације БиХ“, број: 26/22 од 6.4.2022. године) и Пресуда број: У-20/22 („Службене новине Федерације БиХ“, број: 54/22 од 2.7.2022. године).

7. Чињенично стање и став Уставног суда Федерације

Након анализе захтјева за оцјену уставности, одговора на захтјев и достављене документације уз ове поднеске, Уставни суд Федерације је утврдио чињенично стање и примјеном релевантног права, донио одлуку, како слиједи:

Подносиоци захтјева су у смислу члана IVЦ.3.10.(2) б) Устава Федерације Босне и Херцеговине овлашћени за подношење овог захтјева за оцјену уставности.

У складу са релевантним одредбом члана 13. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине, приједлог петита одлуке је јасно прецизиран, па Уставни суд Федерације одлучује у границама захтјева, којим се оспоравају чл. 7. и 11. Закона о измјенама и допунама.

Уставни суд Федерације је, у задатим оквирима, утврдио да подносиоци захтјева оспоравају материјално-правну садржину наведених одредби Закона о измјенама и допунама, док се само паушално осврћу на наводне повреде Пословника Скупштине тог кантона и члана 60. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине.

Обзиром на наведено, суштина захтјева се односи на оспоравање одређених законских рјешења материјално-правне природе, која се заснива на тврдњи да су поновно учињене повреде које су јасно и прецизно образложене у Пресуди овог суда број: У-31/21 од 2.3.2022. године. Таквим поступањем се, по наводима из захтјева за оцјену уставности, у суштини на идентичан начин уводи облигаторно поступање по пресуди овог суда или Уставног суда Босне и Херцеговине о прекидима мандата чланова школских одбора и директора подношењем „обичног захтјева“ једног или више чланова ранијег школског одбора и ранијег директора, које су практично саставни дио уставне и законске материје и дијелом и у супротности са чланом 60. Пословника овог суда којим су прописане посљедице и дејство одлука овог суда када су у питању појединачни акти и повреде појединачних права и обавеза.

Уставни суд Федерације сматра да се не може оспорити навод из одговора на захтјев да је ова оспорена законска интервенција, на начин како је је утврдила Скупштина Тузланског кантона посљедица споменуте пресуде овог суда. Оно што се, међутим, не може никако прихватити је став који је изнесен у Мишљењу Министарства образовања/наобразбе и науке/знаности који је прихваћен као одговор на наводе из захтјева, а у којем се елаборирају озбиљне посљедице по дјелатност основног образовања у Тузланском кантону, те се истиче: „... при чему се не може занемарити огромна количина неизвјесности и већ произведене штете која је су Тузланском кантону нанијете самим доношењем Пресуде“. То би се могло неоправдано схватити као тврдња да је овај суд доношењем напријед наведене пресуде нанио штету када је у вршењу своје надлежности утврдио неуставност одређених законских одредби, а не да је штета продукт и производ доношења неуставних одредби од стране законодавца, што је конкретно био случај.

На основу напријед наведеног Уставни суд Федерације је утврдио да се оспорене одредбе Закона о измјенама и допунама односе не само на ситуацију враћања у пређашње, уставно стање на подручју Тузланског кантона у односу на мандате чланова школских одбора и директора, него да се из тих одредби може видјети да би оне требале имати и дејство *pro futuro* у случајевима када је од стране овог суда или Уставног суда Босне и Херцеговине утврђена одређена повреда Устава или Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. На први поглед то дјелује као исправан потез законодавца, који на овај начин очито жели да „предуприједи“ и неку евентуалну будућу, неизвјесну правну ситуацију, могуће је, продукovanу кроз доношење одлука Уставног суда Федерације или Уставног суда Босне и Херцеговине.

Уставни суд Федерације сматра да је ситуација другачија и да у суштини постоји неразумијевање законодавца о томе какве су правне посљедице одлуке Уставног суда Федерације у предмету број: У-31/21 од 2.3.2022. године, као и чит недостатак у разумијевању образложења из наведене пресуде. Из образложења наведене пресуде јасно произилази да је одредба коју је овај суд оцијенио неуставном (тада члан 19. Закона о измјенама Закона о основном одгоју и образовању објављеног у „Службеним новинама Тузланског кантона“, број: 8/21), а како је прецизно наведено у образложењу, својеврсни „*corpus separatum*“ у ткиву тог Закона о измјенама и допунама основног закона који регулише питање основног образовања у Тузланском кантону. Из образложења произилази да је одредба тада члана 19. одредба која проузрокује неједнакост пред законом једног круга лица, те да су уведене, *de facto* додатне и допунске одредбе о разрјешењу чланова школског одбора и директора школа које је детаљно прописано у основном тексту Закона о основном одгоју и образовању. Практично је на *ad hoc* основи био утврђен пријевремени престанак мандата, на посебан начин, а без посебног образложења.

У суштини дејство Пресуде овог суда број: У-31/21 од 2.3.2022. године, када је у питању оцјена уставности, односно апстрактна контрола уставности, што и јесте основна надлежност овог суда, производи правно дејство на начин да се оспорене одредбе не примјењују од дана њихове објаве у службеним гласилима. То подразумијева да би законодавац у даљем току поступка, у овом конкретном случају, био у обавези да их избрише, јер према образложењу наведене пресуде иста се у смислу апстрактне контроле уставности не може извршити евентуалним усаглашавањем неуставне одредбе са утврђеним повредама из образложења те пресуде. То је и учињено кроз одредбу члана 16. Закона о измјенама и допунама који носи поднаслов „Искључивање неуставних одредаба из правног промета“ и којим је члан 19. Закона о измјенама и допунама Закона о основном одгоју и образовању који је био предмет оцјене уставности у поступку овог суда у предмету број: У-31/21 од 2.3.2022. године, избрисан.

Оно што, међутим, очигледно није исправно протумачено, а слиједи из образложења пресуде у напријед наведеном предмету, јесте да основни текст Закона о основном одгоју и образовању садржи и на cjеловит начин прописује материју прекида мандата члановима школских одбора и директорима школа, које на општи начин регулишу питања пријевремених разрјешења директора и чланова школских одбора. Брисањем додатних одредби које су оцијене неуставним, наведени закон није ни на који начин „осакаћен“, односно његова примјена у пракси није ни на који начин доведена у питање због брисања неуставне одредбе (ранијег члана 19.) Закона о измјенама и допунама Закона о основном одгоју и образовању. На правној снази су остале одредбе из „основног текста“ Закона о основном одгоју и образовању које јасно и на cjеловит начин прописују поступак и разлоге за пријевремено разрјешење директора и чланова школских одбора.

Уставни суд Федерације у потпуности разумије да је на подручју Тузланског кантона примјеном неуставне одредбе дошло до бројних појединачних поступака у којима се оспоравала одлука о прекиду мандата због примјене неуставне одредбе. Разумијемо и да је то посљедица радњи законодавца, али и да законодавац у овом конкретном случају, покушава на један, поново неуобичајен, па и када се пажљиво анализирају ставови из образложења из Пресуде овог суда број: У-31/21 од 2.3.2022. године, начин којим поново генерише неједнакост пред законом и евентуално будућег круга лица, покушава да дејство одлука овог суда у појединачним случајевима, а за које је примјенљив искључиво члан 60. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине, ријешити на генералан,

општи начин, доношењем оспорених законских одредби. Наиме, законодавац у овом конкретном случају, а супротно дејству одлука Уставног суда Федерације када су у питању појединачна права и обавезе, прописује аутоматску, генералну посљедицу примјене одредби које су оглашене неуставним, уводи посебне рокове за поступање и за поновну успоставу мандата, супротно једино релевантној одредби Пословника овог суда, при томе покушавајући на генералан општи начин да ријеша не само актуелна питања директора основних школа, потпуно пренебрегавајући чињеницу да се неуставна одредба из ранијег члана 19. односи и на мандат чланова школског одбора и на мандат директора, него и за будуће у случајевима неког, хипотетског, претпостављеног поступка који би се можда могао водити пред овим судом или Уставним судом Босне и Херцеговине.

Одредбом члана 60. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине се јасно прописује да, свако лице којем је повријеђено неко право примјеном одредби које су оцијењене неуставним, може од надлежног тијела да тражи измјену појединачног акта донесеног на бази одредбе која је оцијењена неуставном. То је право појединца, не и његова обавеза и будући је неизвјестан догађај да ли ће појединац то право користити.

Надаље, том одредбом се не упућује на вођење судских поступака него тај појединац има право да тражи од надлежног тијела (у конкретном случају оног тијела које је утврдило прекид мандата било члану школског одбора било директору, примјеном одредбе која је оцијењена неуставном), то тијело је дужно да рјешава по сваком од тих појединачних захтјева и поступи у складу са одредбом члана 60. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине. Прописује и рокове и правно дејство у случају непоступања надлежног тијела, дакле, цјеловито прописује начин рјешавања овако настале правне ситуације, те је интервенција законодавца у том смислу не само сувишна, него и супротна овим релевантним пословничким одредбама.

Законодавац, у чију добру вољу не треба сумњати, ипак је, а видљиво из напријед наведеног образложења, поновно на неуставан начин покушао „санирати“ посљедице примјене неуставне одредбе у пракси. У конкретном случају, на први поглед, може се учинити чак и позитивном ова интенција законодавца да ријеша и санира кроз закон посљедице неуставне примјене тадашњег члана 19. Закона о измјенама и допунама Закона о основном одгоју и образовању, барем кад су у питању директори основних школа. Но, очигледно је да је законодавац покушао отићи и корак даље па прописати рјешавање на истоврстан начин статуса директора у неким хипотетским ситуацијама када би прекид мандата био посљедица и неке будуће, претпостављене неуставности. Та интенција, међутим, а што се види из напријед наведеног, очигледно посљедично производи и даље генерисање стања неизвјесности, јер је прописивањем овдје оспорених одредби Закона о измјенама и допунама, поновно, супротно утврђеној неуставности и образложењу пресуде овог суда на коју се позивају као разлог овакве интервенције, прописала могућност прекида мандата, овај пут само директорима основних школа, мимо редовне процедуре која је јасно прописана кроз одредбе основног текста Закона о основном одгоју и образовању Тузланског кантона.

На основу свега изнесеног, Уставни суд Федерације одлучио је као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно, у саставу: Александра Мартиновић, председница Суда, Весна Будимир, Мирјана Чучковић, Мирко Милићевић, Бранимир Орашанин, проф.др Един Муминовић и Ајша Софтић, судије Суда.

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Александра Мартиновић

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: U-25/22
Sarajevo, 18.4.2023. godine

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu jedne trećine poslanika u Skupštini Tuzlanskog kantona za ocjenu ustavnosti čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju, na osnovu člana IV.C.3.10.(2) b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 18.4.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Utvrđuje se da čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju („Službene novine Tuzlanskog kantona“, broj: 10/22) nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Službenim novinama Tuzlanskog kantona“.

O b r a z l o ž e n j e

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Jedna trećina poslanika u Skupštini Tuzlanskog kantona je putem punomoćnika, za koje je dostavljena posebna punomoć (u daljem tekstu: podnosioci zahtjeva), podneskom od 2.8.2022. godine, podnijela Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za ocjenu ustavnosti čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju (u daljem tekstu: Zakon o izmjenama i dopunama).

Podnosioci zahtjeva su u smislu člana IV.C.3.10.(2) b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine ovlašteni za podnošenje zahtjeva za ocjenu ustavnosti pred ovim sudom.

2. Stranke u postupku

Na osnovu člana 39. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br: 6/95 i 37/03), stranke u ovom postupku su podnosioci zahtjeva i Skupština Tuzlanskog kantona kao donosilac Zakona o izmjenama i dopunama.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnosioci zahtjeva osporavaju konkretno odredbe čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama, navodeći da su u suprotnosti sa odredbom člana II.A.2.(1)c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, te odredbama opšte zabrane diskriminacije iz člana 1. Protokola 12. uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Takođe, ocjenjuju da su suprotne odredbama prve alineje preambule člana II.A.2., II.A.2.(2) b) i VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i njegovog Aneksa, kao i odredbom člana 25. stav 1. tačka c) u vezi sa članom 2. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima; člana 21. stav 2. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima i člana 7. tačka c) Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima. Problematizuju i, po njima, činjenicu da je Zakon o izmjenama i dopunama u suprotnosti sa Poslovnikom Skupštine Tuzlanskog kantona i odredbama člana 60. Poslovnika Ustavnoг suda Federacije Bosne i Hercegovine.

Pozivajući se na Presudu ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, identično se referišu na povrede koje je ovaj sud već utvrdio u navedenoj presudi, sa posebnom napomenom da je nakon njenog donošenja Skupština Tuzlanskog kantona imala saznanje i konkretan pravni stav Ustavnog suda Federacije, te je mogla i morala spriječiti donošenje Zakona o izmjenama i dopunama i konkretnih osporenih odredbi tog zakona. Po navodima zahtjeva za ocjenu ustavnosti je isto jasno i pravnom laiku, jer je predmetnim neustavnim uređenjem materijalno-pravnog karaktera na identičan način integrisana teza obligatornog postupanja po presudi Ustavnog suda Bosne i Hercegovine ili Ustavnog suda Federacije i unesena imperativna odredba o prekidu mandata članova školskih odbora i direktora, koji se prekidaju podnošenjem „običnog“ zahtjeva jednog ili više članova ranijeg školskog odbora ili ranijeg direktora. Nadalje, ove osporene odredbe Zakona o izmjenama i dopunama razrađuju tehniku uspostave mandata u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i/ili Ustavnog suda Federacije, kojim neustavnim postupkom se dodatno produbljuje već utvrđena neustavnost prethodnog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju.

Detaljno se zatim opisuje postupanje aktuelnih vlasti pri čemu se apostrofira da iste na čelu sa Ministarstvom obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona proizvoljno, pogrešno i tendenciozno tumače odluku Ustavnog suda Federacije na koju se referišu. Po podnosiocima zahtjeva sve ovo ima i elemente krivične odgovornosti, što bi, po njima, ovaj sud trebao po službenoj dužnosti provjeriti, jer se već provode istražne radnje pred nadležnim tužilaštvom.

Ukazuju i na prekršenu obavezu iz člana 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, o čemu se referisao i Ured za zakonodavstvo mišljenjem da ova situacija nije mogla biti otklonjena usvajanjem Zakona o izmjenama i dopunama, koje je potpuno ignorisano od strane Vlade Tuzlanskog kantona i Skupštine Tuzlanskog kantona.

U suštini, po navodima zahtjeva, trenutna parlamentarna većina i pored preciznog i jasnog obrazloženja iz Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, ponovo „dekretom“ smjenjuje tačno određeni krug lica mimo redovne i zakonom propisane procedure, dovodeći na pozicije tačno određena lica čime je ponovo dezavuisan princip jednakosti pred zakonom i povrijeđena opšta zabrana diskriminacije.

Konačno, predlažu donošenje presude kojom će se utvrditi da član 7. kojim je dodat član 104.a) i član 11. kojim je dodat član 114.a) Zakona o izmjenama i dopunama nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

4. Odgovor na zahtjev

Ustavni sud Federacije je u smislu člana 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine pozvao Skupštinu Tuzlanskog kantona da dostavi odgovor na zahtjev za ocjenu ustavnosti.

U odgovoru na zahtjev je Skupština Tuzlanskog kantona dostavila Mišljenje Ministarstva obrazovanja i nauke i Izvještaj Zakonodavno pravne komisije Skupštine tog kantona u kojima je sadržan njihov odgovor; te smatraju da je zahtjev za ocjenu ustavnosti neosnovan i predlažu njegovo odbijanje.

Zakonodavno pravna komisija Tuzlanskog kantona je zatražila i primila Mišljenje Ministarstva obrazovanja i nauke tog kantona, te zaključila da odgovor sadržan u navedenom Mišljenju u cijelosti prihvati.

Ministarstvo obrazovanja/naobrazbe i nauke/znanosti je u svom Mišljenju navelo da je Zakon o izmjenama i dopunama i osporeni članovi tog zakona nastao kao posljedica Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine. Podnosioci zahtjeva vješto zaobilaze činjenicu da je ogromna razlika između onoga što je navedenom presudom utvrđeno kao neustavnost i onoga što je nastalo novim zakonskim određenjima koji imaju za cilj da

posljedice nastale kroz primjenu neustavnog pravnog određenja neutrališu iz pravnog života. Jasna je razlika koja se ogleda u tome što su odredbe zakona čija je neustavnost utvrđena citiranom presudom bile usmjerene prema određenom krugu lica, dok se odredbama koje se ovim zahtjevom osporavaju uvodi institut prekida mandata koji svojom suštinom, i u formalnom i u materijalnom smislu, obezbjeđuje kvalitet kojim se te odredbe odnose na neodređen broj lica. One na generalan i apstraktan način uređuju pravnu situaciju onda kada se od strane Ustavnog suda Bosne i Hercegovine utvrdi povreda Ustava Bosne i Hercegovine ili Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ili od strane Ustavnog suda Federacije utvrdi povreda Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Smatraju da podnosioci zahtjeva svjesno zaobilaze činjenicu da je u situaciji kada je došlo do smjene oko 600 lica, da se usporo do tome vodi veliki broj postupaka pred redovnim sudovima, došlo do ozbiljnog poremećaja unutar pravnog sistema Tuzlanskog kantona, kojom prilikom je grubo narušen princip pravne sigurnosti. Stoga je trebalo obezbijediti zakonske institute koji će za ubuduće osigurati zaštitu lica koja su primjenom takvih (neustavnih) normi oštećena, odnosno čija su prava primjenom istih povrijeđena. Iste se zasnivaju na principu da je raniji u vremenu jači u pravu, u značenju, ko prije stekne neko pravo, njemu pripada i prvenstvo, a što u konkretnoj pravnoj situaciji znači da u sukobu dva prava na obavljanje funkcije npr. direktora škole, koja se može desiti u odnosnim slučajevima kada konzument uspostavljenog prava podnese zahtjev za ponovnu uspostavu mandata, pravo na obavljanje funkcije pripada licu koje je to pravo ranije steklo, jer je neodrživo da škola u istom momentu ima dva direktora. Suprotno tome radi se o stvaranju zakonske mogućnosti da se omogući konzumiranje ranije stečenog prava oduzetog na neustavan način, pri čemu potencijalni konzument tog prava isto ne mora koristiti i može se odlučiti na pokretanje spora kroz redovan sudski postupak ili okončanje tog spora ne neki drugi način, zavisno od opredjeljenja npr. zaključivanjem nagodbe i sl.

Pozivanje podnosioca zahtjeva na kršenje konkretnih ustavnih normi i normi međunarodnih akata smatraju paušalnom polemikom i neosnovanim dramatisovanjem. Pozivaju se i na odluku ovog suda broj: U-20/22 od 27.6.2022. godine kojom je utvrđeno da odluke Ustavnog suda Federacije imaju retroaktivno dejstvo na sudske postupke koji su u toku. Uvođenje ovih novih zakonskih odredbi se mora i može posmatrati u smislu njihovog nastanka isključivo kao posljedica ranijeg arbitrarnog postupanja i kršenja ljudskih prava i sloboda tadašnje skupštinske većine bez posebnog obrazloženja.

U zahtjevu za ocjenu ustavnosti se uopšte ne spominju koje su poslovničke odredbe povrijeđene i negiraju ih, navodeći da je hitno djelovanje u ovoj situaciji bilo nužno. Pri tome se, po ovom mišljenju ne može zanemariti ogromna količina neizvjesnosti i već proizvedene štete koja su Tuzlanskom kantonu nanijeta samim donošenjem Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član II.A.2.(1) c), d i k)

Federacija će osigurati primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava. Posebno:

(1) Sva lica na teritoriji Federacije uživaju prava na:

c) na jednakost pred Zakonom;

d) zabranu svake diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, polu, jeziku, religiji ili vjerovanju, političkim ili drugim uvjerenjima, nacionalnom ili socijalnom porijeklu;

k) imovinu;

Član IV.C.3.10.(2) b)

(2) Ustavni sud:

b) na zahtjev Premijera, kantona ili jedne trećine poslanika u zakonodavnom tijelu kantona, utvrdit će da li su ustav kantona i amandman na ustav, predloženi zakon ili zakon koga je usvojilo to zakonodavno tijelo, u skladu sa ovim ustavom;

Amandman XVIII

Član VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine mijenja se i glasi:

„Međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji, te opšta pravila međunarodnog prava čine dio zakonodavstva Federacije. U slučaju nesaglasnosti međunarodnog ugovora, odnosno sporazuma i zakonodavstva, prevladava međunarodni ugovor, odnosno sporazum.“

B. Protokol 12. uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

Član 1.

Opšta zabrana diskriminacije

1. Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Javne vlasti ne smiju ni prema kome vršiti diskriminaciju po bilo kom osnovu kao što su oni spomenuti u stavu 1.

C. Zakon o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03)

Član 13.

Ustavni sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su istaknuti u postupku.

D. Poslovnik Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 40/10, 18/16 i 26/23)

Član 60.

Djelovanje odluka Suda

Svako kome je povrijeđeno pravo konačnim ili pravomoćnim pojedinačnim aktom donesenim na osnovu odredbe koje su prestale da važe na osnovu odluke Suda, ima pravo tražiti od nadležnog tijela izmjenu tog pojedinačnog akta, a nadležno tijelo je dužno da ponovi postupak i uskladi akt sa odlukom Suda u roku od 90 dana od dana prijema zahtjeva.

Ukoliko nadležni organ ne ponovi postupak i ne usaglasi akt sa odlukom Suda u roku iz stava 1. ovog člana, akt kojim je povrijeđeno pravo nekom licu prestaje da važi.

Prijedlog za izmjenu konačnog ili pravomoćnog pojedinačnog akta iz stava 1. ovog člana, može se podnijeti u roku od dvije godine od dana objavljivanja odluke u „Službenim novinama Federacije BiH“, službenom glasilu kantona odnosno opštine.

Član 61. st. 1. i 2.

(Izvršavanje odluka Suda)

Odluke Suda su konačne i obavezujuće.

Svi organi vlasti u Federaciji dužni su, u okviru svojih nadležnosti, provoditi odluke Suda.

E. Zakon o osnovnom odgoju i obrazovanju

(„Službene novine Tuzlanskog kantona“, br.: 10/20 (Prečišćeni tekst), 8/21, 11/21, 22/21, 5/22, 10/22 i 11/22)

Član 104. stav 11.

(Školski odbor)

(11) Osnivač, odnosno Vlada Kantona, može razriješiti člana školskog odbora škole i prije isteka mandata, ako utvrdi da je odgovoran za neuspješan ili nezakonit rad škole, na njegov lični zahtjev i u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili pravilima škole.

Član 114.

(Prijevremeno razrješenje direktora)

(1) Prijedlog za razrješenje direktora škole prije isteka mandata školskom odboru može podnijeti osnivač, Vlada Kantona, Ministarstvo, nadležna inspekcija za obrazovanje i najmanje tri člana školskog odbora.

(2) Odluku o razrješenju direktora škole prije isteka mandata, izuzev slučajeva propisanih članom 113. tačke a) i j) ovog zakona, školski odbor može donijeti nakon provedenog postupka utvrđivanja odgovornosti, uz prethodnu saglasnost osnivača. Prethodnu saglasnost za prijevremeno razrješenje direktora za škole čiji je osnivač Skupština Kantona daje Ministarstvu.

(3) Ukoliko školski odbor škole čiji je osnivač Skupština Kantona ne razriješiti direktora, a utvrdi se, na osnovu nadzora Ministarstva ili nadzora nadležne inspekcije za obrazovanje, da su se stekli uslovi za razrješenje iz stava (1) ovog člana, ministar će predložiti Vladi Kantona razrješenje školskog odbora i imenovanje privremenog školskog odbora.

(4) Postupak utvrđivanja odgovornosti i prijevremenog razrješenja direktora škole čiji je osnivač Skupština Kantona bliže se uređuje propisom koji donosi Ministarstvo.

F. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju

(„Službene novine Tuzlanskog kantona“, broj: 10/22)-osporene odredbe

Član 7.

Iza člana 104. dodaje se novi član 104a. i glasi:

„Član 104a.

(Prekid mandata školskog odbora)

(1) Ako je od strane Ustavnog suda Bosne i Hercegovine utvrđena povreda Ustava Bosne i Hercegovine ili Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ili je od strane Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine utvrđena povreda Ustava Federacije Bosne i Hercegovine primjenom odredaba zakona po osnovu kojih je školskom odboru prestao mandat prije njegovog isteka (u daljem tekstu: raniji školski odbor), Vlada Kantona će, na zahtjev jednog ili više članova ranijeg školskog odbora, u roku od 8 dana od dana zaprimanja zahtjeva, donijeti odluku o prekidu mandata školskog odbora koji je zatečen u mandatu u momentu zaprimanja zahtjeva (u daljem tekstu: aktuelni školski odbor) i uspostaviti mandat ranijem školskom odboru u trajanju utvrđenom odlukom kojom je raniji školski odbor prvobitno imenovan.

(2) Odredba stava (1) ovog člana primjenjuje se u odnosu na aktuelni školski odbor bez obzira na to da li je imenovanje istog izvršeno primjenom odredaba koje su utvrđene kao odredbe kojima je učinjena povreda Ustava Bosne i Hercegovine, Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ili Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, ako je primjenom tih odredaba ranijem školskom odboru prestao mandat.

(3) Zahtjev za ponovnu uspostavu mandata u skladu sa stavom (1) ovog člana podnosi se Vladi Kantona posredstvom Ministarstva, u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“, odnosno u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“.

Član 11.

Iza člana 114. dodaje se novi član 114a. i glasi:

„Član 114a.

(Prekid mandata direktora)

(1) Ako je od strane Ustavnog suda Bosne i Hercegovine utvrđena povreda Ustava Bosne i Hercegovine ili Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ili je od strane Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine utvrđena povreda Ustava Federacije Bosne i Hercegovine primjenom

odredaba zakona po osnovu kojih je direktoru škole prestao mandat prije njegovog isteka (u daljem tekstu: raniji direktor), školski odbor će, na zahtjev ranijeg direktora, u roku od 8 dana od dana zaprimanja zahtjeva, donijeti odluku o prekidu mandata lica koje je zatečeno u mandatu u momentu zaprimanja zahtjeva (u daljem tekstu: aktuelni direktor) i uspostaviti mandat ranijem direktoru u trajanju utvrđenom odlukom kojom je raniji direktor prvobitno imenovan.

(2) Odredba stava (1) ovog člana primjenjuje se u odnosu na aktuelnog direktora bez obzira na to da li je imenovanje istog izvršeno primjenom odredaba koje su utvrđene kao odredbe kojima je učinjena povreda Ustava Bosne i Hercegovine, Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ili Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, ako je primjenom tih odredaba ranijem direktoru prestao mandat.

(3) Zahtjev za ponovnu uspostavu mandata u skladu sa stavom (1) ovog člana podnosi se školskom odboru, u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“, odnosno u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“.

(4) Ako školski odbor ne postupi u skladu sa stavom (1) ovog člana osnivač, odnosno Vlada Kantona, će na prijedlog Ministarstva razriješiti članove postojećeg školskog odbora i imenovati članove privremenog školskog odbora“.

6. Ustavno-sudska praksa Ustavnog suda Federacije

Presude Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: U-31/21 („Službene novine Federacije BiH“, broj: 26/22 od 6.4.2022. godine) i Presuda broj: U-20/22 („Službene novine Federacije BiH“, broj: 54/22 od 2.7.2022. godine).

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon analize zahtjeva za ocjenu ustavnosti, odgovora na zahtjev i dostavljene dokumentacije uz ove podneske, Ustavni sud Federacije je utvrdio činjenično stanje i primjenom relevantnog prava, donio odluku, kako slijedi:

Podnosioci zahtjeva su u smislu člana IV.C.3.10.(2) b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine ovlašteni za podnošenje ovog zahtjeva za ocjenu ustavnosti.

U skladu sa relevantnom odredbom člana 13. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, prijedlog petita odluke je jasno preciziran, pa Ustavni sud Federacije odlučuje u granicama zahtjeva, kojim se osporavaju čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama.

Ustavni sud Federacije je, u zadatim okvirima, utvrdio da podnosioci zahtjeva osporavaju materijalno-pravnu sadržinu navedenih odredbi Zakona o izmjenama i dopunama, dok se samo paušalno osvrću na navodne povrede Poslovnika Skupštine tog kantona i člana 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine.

Obzirom na navedeno, suština zahtjeva se odnosi na osporavanje određenih zakonskih rješenja materijalno-pravne prirode, koja se zasniva na tvrdnji da su ponovno učinjene povrede koje su jasno i precizno obrazložene u Presudi ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine. Takvim postupanjem se, po navodima iz zahtjeva za ocjenu ustavnosti, u suštini na identičan način uvodi obligatorno postupanje po presudi ovog suda ili Ustavnog suda Bosne i Hercegovine o prekidima mandata članova školskih odbora i direktora podnošenjem „običnog zahtjeva“ jednog ili više članova ranijeg školskog odbora i ranijeg direktora, koje su praktično sastavni dio ustavne i zakonske materije i dijelom i u suprotnosti sa članom 60. Poslovnika ovog suda kojim su propisane posljedice i dejstvo odluka ovog suda kada su u pitanju pojedinačni akti i povrede pojedinačnih prava i obaveza.

Ustavni sud Federacije smatra da se ne može osporiti navod iz odgovora na zahtjev da je ova osporena zakonska intervencija, na

način kako ju je utvrdila Skupština Tuzlanskog kantona posljedica spomenute presude ovog suda. Ono što se, međutim, ne može nikako prihvatiti je stav koji je iznesen u Mišljenju Ministarstva obrazovanja/naobrazbe i nauke/znanosti koji je prihvaćen kao odgovor na navode iz zahtjeva, a u kojem se elaboriraju ozbiljne posljedice po djelatnost osnovnog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu, te se ističe: „... pri čemu se ne može zanemariti ogromna količina neizvjesnosti i već proizvedene štete koja je su Tuzlanskom kantonu nanijete samim donošenjem Presude“. To bi se moglo neopravdano shvatiti kao tvrdnja da je ovaj sud donošenjem naprijed navedene presude nanio štetu kada je u vršenju svoje nadležnosti utvrdio neustavnost određenih zakonskih odredbi, a ne da je šteta produkt i proizvod donošenja neustavnih odredbi od strane zakonodavca, što je konkretno bio slučaj.

Na osnovu naprijed navedenog Ustavni sud Federacije je utvrdio da se osporene odredbe Zakona o izmjenama i dopunama odnose ne samo na situaciju vraćanja u pređašnje, ustavno stanje na području Tuzlanskog kantona u odnosu na mandate članova školskih odbora i direktora, nego da se iz tih odredbi može vidjeti da bi one trebale imati i dejstvo *pro futuro* u slučajevima kada je od strane ovog suda ili Ustavnog suda Bosne i Hercegovine utvrđena određena povreda Ustava ili Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Na prvi pogled to djeluje kao ispravan potez zakonodavca, koji na ovaj način očito želi da „preduprijedi“ i neku eventualnu buduću, neizvjesnu pravnu situaciju, moguće je, produkovanu kroz donošenje odluka Ustavnog suda Federacije ili Ustavnog suda Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije smatra da je situacija drugačija i da u suštini postoji nerazumijevanje zakonodavca o tome kakve su pravne posljedice odluke Ustavnog suda Federacije u predmetu broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, kao i očit nedostatak u razumijevanju obrazloženja iz navedene presude. Iz obrazloženja navedene presude jasno proizilazi da je odredba koju je ovaj sud ocijenio neustavnom (tada član 19. Zakona o izmjenama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju objavljenog u „Službenim novinama Tuzlanskog kantona“, broj: 8/21), a kako je precizno navedeno u obrazloženju, svojevrsni „*corpus separatum*“ u tkivu tog Zakona o izmjenama i dopunama osnovnog zakona koji reguliše pitanje osnovnog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu. Iz obrazloženja proizilazi da je odredba tada člana 19. odredba koja prouzrokuje nejednakost pred zakonom jednog kruga lica, te da su uvedene, *de facto* dodatne i dopunske odredbe o razrješenju članova školskog odbora i direktora škola koje je detaljno propisano u osnovnom tekstu Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju. Praktično je na *ad hoc* osnovi bio utvrđen prijevremeni prestanak mandata, na poseban način, a bez posebnog obrazloženja.

U suštini dejstvo Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, kada je u pitanju ocjena ustavnosti, odnosno apstraktna kontrola ustavnosti, što i jeste osnovna nadležnost ovog suda, proizvodi pravno dejstvo na način da se osporene odredbe ne primjenjuju od dana njihove objave u službenim glasilima. To podrazumijeva da bi zakonodavac u daljem toku postupka, u ovom konkretnom slučaju, bio u obavezi da ih izbriše, jer prema obrazloženju navedene presude ista se u smislu apstraktno kontrole ustavnosti ne može izvršiti eventualnim usaglašavanjem neustavne odredbe sa utvrđenim povredama iz obrazloženja te presude. To je i učinjeno kroz odredbu člana 16. Zakona o izmjenama i dopunama koji nosi podnaslov „Isključivanje neustavnih odredaba iz pravnog prometa“ i kojim je član 19. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju koji je bio predmet ocjene ustavnosti u postupku ovog suda u predmetu broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, izbrisan.

Ono što, međutim, očigledno nije ispravno protumačeno, a slijedi iz obrazloženja presude u naprijed navedenom predmetu, jeste da osnovni tekst Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju sadrži i na cjelovit način propisuje materiju prekida mandata

članovima školskih odbora i direktorima škola, koje na opšti način regulišu pitanja prijevremenih razrješenja direktora i članova školskih odbora. Brisanjem dodatih odredbi koje su ocijenjene neustavnim, navedeni zakon nije ni na koji način „osakaćen“, odnosno njegova primjena u praksi nije ni na koji način dovedena u pitanje zbog brisanja neustavne odredbe (ranijeg člana 19.) Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju. Na pravnoj snazi su ostale odredbe iz „osnovnog teksta“ Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju koje jasno i na cjelovit način propisuju postupak i razloge za prijevremeno razrješenje direktora i članova školskih odbora.

Ustavni sud Federacije u potpunosti razumije da je na području Tuzlanskog kantona primjenom neustavne odredbe došlo do brojnih pojedinačnih postupaka u kojima se osporavala odluka o prekidu mandata zbog primjene neustavne odredbe. Razumijemo i da je to posljedica radnji zakonodavca, ali i da zakonodavac u ovom konkretnom slučaju, pokušava na jedan, ponovo neuobičajen, pa i kada se pažljivo analiziraju stavovi iz obrazloženja iz Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, način kojim ponovo generiše nejednakost pred zakonom i eventualno budućeg kruga lica, pokušava da dejstvo odluka ovog suda u pojedinačnim slučajevima, a za koje je primjenljiv isključivo član 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, riješi na generalan, opšti način, donošenjem osporenih zakonskih odredbi. Naime, zakonodavac u ovom konkretnom slučaju, a suprotno dejstvu odluka Ustavnog suda Federacije kada su u pitanju pojedinačna prava i obaveze, propisuje automatsku, generalnu posljedicu primjene odredbi koje su oglašene neustavnim, uvodi posebne rokove za postupanje i za ponovnu uspostavu mandata, suprotno jedino relevantnoj odredbi Poslovnika ovog suda, pri tome pokušavajući na generalan opšti način da riješi ne samo aktuelna pitanja direktora osnovnih škola, potpuno prenebregavajući činjenicu da se neustavna odredba iz ranijeg člana 19. odnosi i na mandat članova školskog odbora i na mandat direktora, nego i za ubuduće u slučajevima nekog, hipotetskog, pretpostavljenog postupka koji bi se možda mogao voditi pred ovim sudom ili Ustavnim sudom Bosne i Hercegovine.

Odredbom člana 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine se jasno propisuje da, svako lice kojem je povrijeđeno neko pravo primjenom odredbi koje su ocijenjene neustavnim, može od nadležnog tijela da traži izmjenu pojedinačnog akta donesenog na bazi odredbe koja je ocijenjena neustavnom. To je pravo pojedinca, ne i njegova obaveza i budući je neizvjestan događaj da li će pojedinac to pravo koristiti.

Nadalje, tom odredbom se ne upućuje na vođenje sudskih postupaka nego taj pojedinac ima pravo da traži od nadležnog tijela (u konkretnom slučaju onog tijela koje je utvrdilo prekid mandata bilo članu školskog odbora bilo direktoru, primjenom odredbe koja je ocijenjena neustavnom), to tijelo je dužno da rješava po svakom od tih pojedinačnih zahtjeva i postupi u skladu sa odredbom člana 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine. Propisuje i rokove i pravno dejstvo u slučaju nepostupanja nadležnog tijela, dakle, cjelovito propisuje način rješavanja ovako nastale pravne situacije, te je intervencija zakonodavca u tom smislu ne samo suvišna, nego i suprotna ovim relevantnim poslovničkim odredbama.

Zakonodavac, u čiju dobru volju ne treba sumnjati, ipak je, a vidljivo iz naprijed navedenog obrazloženja, ponovno na neustavan način pokušao „sanirati“ posljedice primjene neustavne odredbe u praksi. U konkretnom slučaju, na prvi pogled, može se učiniti čak i pozitivnom ova intencija zakonodavca da riješi i sanira kroz zakon posljedice neustavne primjene tadašnjeg člana 19. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju, barem kad su u pitanju direktori osnovnih škola. No, očigledno je da je zakonodavac pokušao otići i korak dalje pa propisati rješavanje na istovrstan način statusa direktora u nekim hipotetskim situacijama kada bi prekid mandata bio posljedica i neke buduće, pretpostavljene neustavnosti. Ta intencija, međutim, a što se vidi iz naprijed navedenog, očigledno

posljedično proizvodi i dalje generisanje stanja neizvjesnosti, jer je propisivanjem ovdje osporenih odredbi Zakona o izmjenama i dopunama, ponovno, suprotno utvrđenoj neustavnosti i obrazloženju presude ovog suda na koju se pozivaju kao razlog ovakve intervencije, propisala mogućnost prekida mandata, ovaj put samo direktorima osnovnih škola, mimo redovne procedure koja je jasno propisana kroz odredbe osnovnog teksta Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju Tuzlanskog kantona.

Na osnovu svega iznesenog, Ustavni sud Federacije odlučio je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno, u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, Mirko Milićević, Branimir Orašanić, prof.dr. Edin Muminović i Ajša Softić, sudije Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Aleksandra Martinović

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: U-25/22
Sarajevo, 18.4.2023. godine

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu jedne trećine zastupnika u Skupštini Tuzlanskog kantona za ocjenu ustavnosti čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju, na temelju članka IV.C.3.10.(2) b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 18.4.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Utvrđuje se da čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju („Službene novine Tuzlanskog kantona“, broj: 10/22) nisu sukladni sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Službenim novinama Tuzlanskog kantona“.

O b r a z l o Ź e n j e

1. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Jedna trećina zastupnika u Skupštini Tuzlanskog kantona je putem opunomoćenika, za koje je dostavljena posebna punomoć (u daljnjem tekstu: podnositelji zahtjeva), podneskom od 2.8.2022. godine, podnijela Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za ocjenu ustavnosti čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju (u daljnjem tekstu: Zakon o izmjenama i dopunama).

Podnositelji zahtjeva su u smislu članka IV.C.3.10.(2) b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine ovlašteni za podnošenje zahtjeva za ocjenu ustavnosti pred ovim sudom.

2. Stranke u postupku

Na temelju članka 39. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br: 6/95 i 37/03), stranke u ovom postupku su podnositelji zahtjeva i Skupština Tuzlanskog kantona kao donositelj Zakona o izmjenama i dopunama.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnositelji zahtjeva osporavaju konkretno odredbe čl. 7. i 11.

Zakona o izmjenama i dopunama, navodeći da su u suprotnosti s odredbom članka II.A.2.(1)c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, te odredbama opće zabrane diskriminacije iz članka 1. Protokola 12. uz Europsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda. Također, ocjenjuju da su suprotne odredbama prve alineje preambule članka II.A.2., II.A.2.(2) b) i VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i njegovog Aneksa, kao i odredbom članka 25. stavak 1. točka c) u svezi s člankom 2. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima; članka 21. stavak 2. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima i članka 7. točka c) Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima. Problematiziraju i, po njima, činjenicu da je Zakon o izmjenama i dopunama u suprotnosti s Poslovníkom Skupštine Tuzlanskog kantona i odredbama članka 60. Poslovníka Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine.

Pozivajući se na Presudu ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, istovjetno se referiraju na povrede koje je ovaj sud već utvrdio u navedenoj presudi, s posebnom napomenom da je nakon njenog donošenja Skupština Tuzlanskog kantona imala saznanje i konkretan pravni stav Ustavnog suda Federacije, te je mogla i morala spriječiti donošenje Zakona o izmjenama i dopunama i konkretnih osporenih odredbi tog zakona. Po navodima zahtjeva za ocjenu ustavnosti je isto jasno i pravnom laiku, jer je predmetnim neustavnim uređenjem materijalno-pravnog karaktera na istovjetan način integrirana teza obligatornog postupanja po presudi Ustavnog suda Bosne i Hercegovine ili Ustavnog suda Federacije i unesena imperativna odredba o prekidu mandata članova školskih odbora i ravnatelja, koji se prekidaju podnošenjem „običnog“ zahtjeva jednog ili više članova ranijeg školskog odbora ili ranijeg ravnatelja. Nadalje, ove osporene odredbe Zakona o izmjenama i dopunama razrađuju tehniku uspostave mandata u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i/ili Ustavnog suda Federacije, kojim neustavnim postupkom se dodatno produbljuje već utvrđena neustavnost prethodnog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju.

Detaljno se zatim opisuje postupanje aktualnih vlasti pri čemu se apostrofira da iste na čelu s Ministarstvom obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona proizvoljno, pogrešno i tendenciozno tumače odluku Ustavnog suda Federacije na koju se referiraju. Po podnositeljima zahtjeva sve ovo ima i elemente kaznene odgovornosti, što bi, po njima, ovaj sud trebao po službenoj dužnosti provjeriti, jer se već provode istražne radnje pred nadležnim tužiteljstvom.

Ukazuju i na prekršenu obvezu iz članka 60. Poslovníka Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, o čemu se referirao i Ured za zakonodavstvo mišljenjem da ova situacija nije mogla biti otklonjena usvajanjem Zakona o izmjenama i dopunama, koje je potpuno ignorirano od strane Vlade Tuzlanskog kantona i Skupštine Tuzlanskog kantona.

U suštini, po navodima zahtjeva, trenutna parlamentarna većina i pored preciznog i jasnog obrazloženja iz Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, ponovo „dekretom“ smjenjuje točno određeni krug osoba mimo redovne i zakonom propisane procedure, dovodeći na pozicije točno određene osobe čime je ponovo dezavuirano načelo jednakosti pred zakonom i povrijeđena opća zabrana diskriminacije.

Konačno, predlažu donošenje presude kojom će se utvrditi da članak 7. kojim je dodat članak 104.a) i članak 11. kojim je dodat članak 114.a) Zakona o izmjenama i dopunama nije sukladan sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

4. Odgovor na zahtjev

Ustavni sud Federacije je u smislu članka 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine

pozvao Skupštinu Tuzlanskog kantona da dostavi odgovor na zahtjev za ocjenu ustavnosti.

U odgovoru na zahtjev je Skupština Tuzlanskog kantona dostavila Mišljenje Ministarstva obrazovanja i nauke i Izvješće Zakonodavno pravnog povjerenstva Skupštine tog kantona u kojima je sadržan njihov odgovor, te smatraju da je zahtjev za ocjenu ustavnosti neutemeljen i predlažu njegovo odbijanje.

Zakonodavno pravno povjerenstvo Tuzlanskog kantona je zatražilo i primilo Mišljenje Ministarstva obrazovanja i nauke tog kantona, te zaključilo da odgovor sadržan u navedenom Mišljenju u cijelosti prihvati.

Ministarstvo obrazovanja/naobrazbe i nauke/znanosti je u svom Mišljenju navelo da je Zakon o izmjenama i dopunama i osporeni članci tog zakona nastao kao posljedica Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine. Podnositelji zahtjeva vješto zaobilaze činjenicu da je ogromna razlika između onoga što je navedenom presudom utvrđeno kao neustavnost i onoga što je nastalo novim zakonskim određenjima koji imaju za cilj da posljedice nastale kroz primjenu neustavnog pravnog određenja neutraliziraju iz pravnog života. Jasna je razlika koja se ogleda u tome što su odredbe zakona čija je neustavnost utvrđena citiranim presudom bile usmjerene prema određenom krugu osoba, dok se odredbama koje su ovim zahtjevom osporavaju uvodi institut prekida mandata koji svojom suštinom, i u formalnom i u materijalnom smislu, obezbjeđuje kvalitet kojim se te odredbe odnose na neodređen broj osoba. One na generalan i apstraktan način uređuju pravnu situaciju onda kada se od strane Ustavnog suda Bosne i Hercegovine utvrdi povreda Ustava Bosne i Hercegovine ili Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ili od strane Ustavnog suda Federacije utvrdi povreda Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Smatraju da podnositelji zahtjeva svjesno zaobilaze činjenicu da je u situaciji kada je došlo do smjene oko 600 osoba, da se usporedo tome vodi veliki broj postupaka pred redovnim sudovima, došlo do ozbiljnog poremećaja unutar pravnog sustava Tuzlanskog kantona, kojom prilikom je grubo narušeno načelo pravne sigurnosti. Stoga je trebalo obezbijediti zakonske institute koji će za ubuduće osigurati zaštitu osoba koje su primjenom takvih (neustavnih) normi oštećene, odnosno čija su prava primjenom istih povrijeđena. Iste se temelje na načelu da je raniji u vremenu jači u pravu, u značenju, tko prije stekne neko pravo, njemu pripada i prvenstvo, a što u konkretnoj pravnoj situaciji znači da u sukobu dva prava na obavljanje funkcije npr. ravnatelja škole, koja se može desiti u odnosnim slučajevima kada konzument uspostavljenog prava podnese zahtjev za ponovnu uspostavu mandata, pravo na obavljanje funkcije pripada osobi koja je to pravo ranije stekla, jer je neodrživo da škola u istom momentu ima dva ravnatelja. Suprotno tome radi se o stvaranju zakonske mogućnosti da se omogući konzumiranje ranije stečenog prava oduzetog na neustavan način, pri čemu potencijalni konzument tog prava isto ne mora koristiti i može se odlučiti na pokretanje spora kroz redovan sudbeni postupak ili okončanje tog spora ne neki drugi način, ovisno od opredjeljenja npr. zaključivanjem nagodbe i sl.

Pozivanje podnositelja zahtjeva na kršenje konkretnih ustavnih normi i normi međunarodnih akata smatraju paušalnom polemikom i neutemeljenim dramatisiranjem. Pozivaju se i na odluku ovog suda broj: U-20/22 od 27.6.2022. godine kojom je utvrđeno da odluke Ustavnog suda Federacije imaju retroaktivno dejstvo na sudbene postupke koji su u tijeku. Uvođenje ovih novih zakonskih odredbi se mora i može posmatrati u smislu njihovog nastanka isključivo kao posljedica ranijeg arbitrarnog postupanja i kršenja ljudskih prava i sloboda tadašnje skupštinske većine bez posebnog obrazloženja.

U zahtjevu za ocjenu ustavnosti se uopće ne spominju koje su poslovničke odredbe povrijeđene i negiraju ih, navodeći da je žurno djelovanje u ovoj situaciji bilo nužno. Pri tome se, po ovom mišljenju ne može zanemariti ogromna količina neizvjesnosti

i već proizvedene štete koja su Tuzlanskom kantonu nanijeta samim donošenjem Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Članak II.A.2.(1) c), d i k)

Federacija će osigurati primjenu najviše razine međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava. Posebice:

- (1) Sve osobe na teritoriji Federacije uživaju prava na:
  - c) na jednakost pred Zakonom;
  - d) zabranu svake diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, polu, jeziku, religiji ilivjerovanju, političkim ili drugim uvjerenjima, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu;
  - k) imovinu;

Članak IV.C.3.10.(2) b)

(2) Ustavni sud:

b) na zahtjev Premijera, kantona ili jedne trećine zastupnika u zakonodavnom tijelu kantona, utvrdit će da li su ustav kantona i amandman na ustav, predloženi zakon ili zakon koga je usvojilo to zakonodavno tijelo, sukladni sa ovim ustavom;

Amandman XVIII

Članak VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine mijenja se i glasi:

„Međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji, te opća pravila međunarodnog prava čine dio zakonodavstva Federacije. U slučaju nesuglasnosti međunarodnog ugovora, odnosno sporazuma i zakonodavstva, preovladava međunarodni ugovor, odnosno sporazum.“

B. Protokol 12. uz Europsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda

Članak 1.

Opća zabrana diskriminacije

1. Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Javne vlasti ne smiju ni prema kome vršiti diskriminaciju po bilo kom osnovu kao što su oni spomenuti u stavku 1.

C. Zakon o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03)

Članak 13.

Ustavni sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su istaknuti u postupku.

D. Poslovnik Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 40/10, 18/16 i 26/23)

Članak 60.

Djelovanje odluka Suda

Svatko kome je povrijeđeno pravo konačnim ili pravomoćnim pojedinačnim aktom donesenim na temelju odredbe koje su prestale da važe na temelju odluke Suda, ima pravo tražiti od nadležnog tijela izmjenu tog pojedinačnog akta, a nadležno tijelo je dužno da ponovi postupak i usuglasi akt s odlukom Suda u roku od 90 dana od dana prijema zahtjeva.

Ukoliko nadležni organ ne ponovi postupak i ne usuglasi akt sa odlukom Suda u roku iz stavka 1. ovog članka, akt kojim je povrijeđeno pravo nekoj osobi prestaje da važi.

Prijedlog za izmjenu konačnog ili pravomoćnog pojedinačnog akta iz stavka 1. ovog članka, može se podnijeti u roku od dvije godine od dana objavljivanja odluke u „Službenim novinama Federacije BiH“, službenom glasilu kantona odnosno općine.

Članak 61. st. 1. i 2.

(Izvršavanje odluka Suda)

Odluke Suda su konačne i obvezujuće.

Svi organi vlasti u Federaciji dužni su, u okviru svojih nadležnosti, provoditi odluke Suda.

E. Zakon o osnovnom odgoju i obrazovanju

(„Službene novine Tuzlanskog kantona“, br.: 10/20 (Prečišćeni tekst), 8/21, 11/21, 22/21, 5/22, 10/22 i 11/22)

Članak 104. stavak 11.

(Školski odbor)

(11) Utemeljitelj, odnosno Vlada Kantona, može razriješiti člana školskog odbora škole i prije isteka mandata, ako utvrdi da je odgovoran za neuspješan ili nezakonit rad škole, na njegov osobni zahtjev i u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili pravilima škole.

Članak 114.

(Prijevremeno razrješenje ravnatelja)

(1) Prijedlog za razrješenje ravnatelja škole prije isteka mandata školskom odboru može podnijeti utemeljitelj, Vlada Kantona, Ministarstvo, nadležna inspekcija za obrazovanje i najmanje tri člana školskog odbora.

(2) Odluku o razrješenju ravnatelja škole prije isteka mandata, izuzev slučajeva propisanih člankom 113. točke a) i j) ovog zakona, školski odbor može donijeti nakon provedenog postupka utvrđivanja odgovornosti, uz prethodnu suglasnost utemeljitelja. Prethodnu suglasnost za prijevremeno razrješenje ravnatelja za škole čiji je utemeljitelj Skupština Kantona daje Ministarstvo.

(3) Ukoliko školski odbor škole čiji je utemeljitelj Skupština Kantona ne razriješiti ravnatelja, a utvrdi se, na temelju nadzora Ministarstva ili nadzora nadležne inspekcije za obrazovanje, da su se stekli uvjeti za razrješenje iz stavka (1) ovog članka, ministar će predložiti Vladi Kantona razrješenje školskog odbora i imenovanje privremenog školskog odbora.

(4) Postupak utvrđivanja odgovornosti i prijevremenog razrješenja ravnatelja škole čiji je utemeljitelj Skupština Kantona bliže se uređuje propisom koji donosi Ministarstvo.

F. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju

(„Službene novine Tuzlanskog kantona“, broj: 10/22)-osporene odredbe

Članak 7.

Iza članka 104. dodaje se novi članak 104a. i glasi:

„Članak 104a.

(Prekid mandata školskog odbora)

(1) Ako je od strane Ustavnog suda Bosne i Hercegovine utvrđena povreda Ustava Bosne i Hercegovine ili Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ili je od strane Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine utvrđena povreda Ustava Federacije Bosne i Hercegovine primjenom odredaba zakona po osnovu kojih je školskom odboru prestao mandat prije njegovog isteka (u daljnjem tekstu: raniji školski odbor), Vlada Kantona će, na zahtjev jednog ili više članova ranijeg školskog odbora, u roku od 8 dana od dana zaprimanja zahtjeva, donijeti odluku o prekidu mandata školskog odbora koji je zatečen u mandatu u momentu zaprimanja zahtjeva (u daljnjem tekstu: aktualni školski odbor) i uspostaviti mandat ranijem školskom odboru u trajanju utvrđenom odlukom kojom je raniji školski odbor prvobitno imenovan.

(2) Odredba stavka (1) ovog članka primjenjuje se u odnosu na aktualni školski odbor bez obzira na to da li je imenovanje istog izvršeno primjenom odredaba koje su utvrđene kao odredbe kojima je učinjena povreda Ustava Bosne i Hercegovine, Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ili Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, ako je primjenom tih odredaba ranijem školskom odboru prestao mandat.

(3) Zahtjev za ponovnu uspostavu mandata sukladno sa stavkom (1) ovog članka podnosi se Vladi Kantona posredstvom Ministarstva, u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“, odnosno u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“.

Članak 11.

Iza članka 114. dodaje se novi članak 114a. i glasi:

„Članak 114a.

(Prekid mandata ravnatelja)

(1) Ako je od strane Ustavnog suda Bosne i Hercegovine utvrđena povreda Ustava Bosne i Hercegovine ili Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ili je od strane Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine utvrđena povreda Ustava Federacije Bosne i Hercegovine primjenom odredaba zakona po osnovu kojih je ravnatelju škole prestao mandat prije njegovog isteka (u daljnjem tekstu: raniji ravnatelj), školski odbor će, na zahtjev ranijeg ravnatelja, u roku od 8 dana od dana zaprimanja zahtjeva, donijeti odluku o prekidu mandata osobe koja je zatečena u mandatu u momentu zaprimanja zahtjeva (u daljnjem tekstu: aktualni ravnatelj) i uspostaviti mandat ranijem ravnatelju u trajanju utvrđenom odlukom kojom je raniji ravnatelj prvobitno imenovan.

(2) Odredba stavka (1) ovog članka primjenjuje se u odnosu na aktualnog ravnatelja bez obzira na to da li je imenovanje istog izvršeno primjenom odredaba koje su utvrđene kao odredbe kojima je učinjena povreda Ustava Bosne i Hercegovine, Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ili Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, ako je primjenom tih odredaba ranijem ravnatelju prestao mandat.

(3) Zahtjev za ponovnu uspostavu mandata sukladno sa stavkom (1) ovog članka podnosi se školskom odboru, u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“, odnosno u roku od 90 dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“.

(4) Ako školski odbor ne postupi sukladno sa stavkom (1) ovog članka utemeljitelj, odnosno Vlada Kantona, će na prijedlog Ministarstva razriješiti članove postojećeg školskog odbora i imenovati članove privremenog školskog odbora“.

6. Ustavno-sudbena praksa Ustavnog suda Federacije

Presude Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: U-31/21 („Službene novine Federacije BiH“, broj: 26/22 od 6.4.2022. godine) i Presuda broj: U-20/22 („Službene novine Federacije BiH“, broj: 54/22 od 2.7.2022. godine).

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon analize zahtjeva za ocjenu ustavnosti, odgovora na zahtjev i dostavljene dokumentacije uz ove podneske, Ustavni sud Federacije je utvrdio činjenično stanje i primjenom relevantnog prava, donio odluku, kako slijedi:

Podnositelji zahtjeva su u smislu članka IV.C.3.10.(2) b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine ovlašteni za podnošenje ovog zahtjeva za ocjenu ustavnosti.

Sukladno s relevantnom odredbom članka 13. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine,

prijedlog petita odluke je jasno preciziran, pa Ustavni sud Federacije odlučuje u granicama zahtjeva, kojim se osporavaju čl. 7. i 11. Zakona o izmjenama i dopunama.

Ustavni sud Federacije je, u zadatim okvirima, utvrdio da podnositelji zahtjeva osporavaju materijalno-pravnu sadržinu navedenih odredbi Zakona o izmjenama i dopunama, dok se samo paušalno osvrću na navodne povrede Poslovnika Skupštine tog kantona i članka 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine.

Obzirom na navedeno, suština zahtjeva se odnosi na osporavanje određenih zakonskih rješenja materijalno-pravne prirode, koja se temelji na tvrdnji da su ponovno učinjene povrede koje su jasno i precizno obrazložene u Presudi ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine. Takvim postupanjem se, po navodima iz zahtjeva za ocjenu ustavnosti, u suštini na istovjetan način uvodi obligatorno postupanje po presudi ovog suda ili Ustavnog suda Bosne i Hercegovine o prekidima mandata članova školskih odbora i ravnatelja podnošenjem „običnog zahtjeva“ jednog ili više članova ranijeg školskog odbora i ranijeg ravnatelja, koje su praktično sastavni dio ustavne i zakonske materije i dijelom i u suprotnosti s člankom 60. Poslovnika ovog suda kojim su propisane posljedice i dejstvo odluka ovog suda kada su u pitanju pojedinačni akti i povrede pojedinačnih prava i obveza.

Ustavni sud Federacije smatra da se ne može osporiti navod iz odgovora na zahtjev da je ova osporena zakonska intervencija, na način kako ju je utvrdila Skupština Tuzlanskog kantona posljedica spomenute presude ovog suda. Ono što se, međutim, ne može nikako prihvatiti je stav koji je iznesen u Mišljenju Ministarstva obrazovanja/naobrazbe i nauke/znanosti koji je prihvaćen kao odgovor na navode iz zahtjeva, a u kojem se elaboriraju ozbiljne posljedice po djelatnost osnovnog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu, te se ističe: „... pri čemu se ne može zanemariti ogromna količina neizvjesnosti i već proizvedene štete koja je su Tuzlanskom kantonu nanijete samim donošenjem Presude“. To bi se moglo neopravdano shvatiti kao tvrdnja da je ovaj sud donošenjem naprijed navedene presude nanio štetu kada je u vršenju svoje nadležnosti utvrdio neustavnost određenih zakonskih odredbi, a ne da je šteta produkt i proizvod donošenja neustavnih odredbi od strane zakonodavca, što je konkretno bio slučaj.

Na temelju naprijed navedenog Ustavni sud Federacije je utvrdio da se osporene odredbe Zakona o izmjenama i dopunama odnose ne samo na situaciju vraćanja u predašnje, ustavno stanje na području Tuzlanskog kantona u odnosu na mandate članova školskih odbora i ravnatelja, nego da se iz tih odredbi može vidjeti da bi one trebale imati i dejstvo *pro futuro* u slučajevima kada je od strane ovog suda ili Ustavnog suda Bosne i Hercegovine utvrđena određena povreda Ustava ili Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda. Na prvi pogled to djeluje kao ispravan potez zakonodavca, koji na ovaj način očito želi da „preduprijedi“ i neku eventualnu buduću, neizvjesnu pravnu situaciju, moguće je, produkovanu kroz donošenje odluka Ustavnog suda Federacije ili Ustavnog suda Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije smatra da je situacija drugačija i da u suštini postoji nerazumijevanje zakonodavca o tome kakve su pravne posljedice odluke Ustavnog suda Federacije u predmetu broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, kao i očit nedostatak u razumijevanju obrazloženja iz navedene presude. Iz obrazloženja navedene presude jasno proizilazi da je odredba koju je ovaj sud ocijenio neustavnom (tada članak 19. Zakona o izmjenama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju objavljenog u „Službenim novinama Tuzlanskog kantona“, broj: 8/21), a kako je precizno navedeno u obrazloženju, svojevrsni „*corpus separatum*“ u tkivu tog Zakona o izmjenama i dopunama osnovnog zakona koji regulira pitanje osnovnog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu. Iz obrazloženja proizilazi da je odredba tada članka 19. odredba koja prouzrokuje nejednakost pred zakonom jednog kruga osoba, te da su uvedene, *de facto* dodatne

i dopunske odredbe o razrješenju članova školskog odbora i ravnatelja škola koje je detaljno propisano u osnovnom tekstu Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju. Praktično je na *ad hoc* osnovi bio utvrđen prijevremeni prestanak mandata, na poseban način, a bez posebnog obrazloženja.

U suštini dejstvo Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, kada je u pitanju ocjena ustavnosti, odnosno apstraktna kontrola ustavnosti, što i jeste osnovna nadležnost ovog suda, proizvodi pravno dejstvo na način da se osporene odredbe ne primjenjuju od dana njihove objave u službenim glasilima. To podrazumijeva da bi zakonodavac u daljnjem tijeku postupka, u ovom konkretnom slučaju, bio u obvezi da ih izbriše, jer prema obrazloženju navedene presude ista se u smislu apstraktne kontrole ustavnosti ne može izvršiti eventualnim usuglašavanjem neustavne odredbe s utvrđenim povredama iz obrazloženja te presude. To je i učinjeno kroz odredbu članka 16. Zakona o izmjenama i dopunama koji nosi podnaslov „Isključivanje neustavnih odredaba iz pravnog prometa“ i kojim je članak 19. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju koji je bio predmet ocjene ustavnosti u postupku ovog suda u predmetu broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, izbrisan.

Ono što, međutim, očigledno nije ispravno protumačeno, a slijedi iz obrazloženja presude u naprijed navedenom predmetu, jeste da osnovni tekst Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju sadrži i na cjelovit način propisuje materiju prekida mandata članovima školskih odbora i ravnateljima škola, koje na opći način reguliraju pitanja prijevremenih razrješenja ravnatelja i članova školskih odbora. Brisanjem dodanih odredbi koje su ocijenjene neustavnim, navedeni zakon nije ni na koji način „osakaćen“, odnosno njegova primjena u praksi nije ni na koji način dovedena u pitanje zbog brisanja neustavne odredbe (ranijeg članka 19.) Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju. Na pravnoj snazi su ostale odredbe iz „osnovnog teksta“ Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju koje jasno i na cjelovit način propisuju postupak i razloge za prijevremeno razrješenje ravnatelja i članova školskih odbora.

Ustavni sud Federacije u potpunosti razumije da je na području Tuzlanskog kantona primjenom neustavne odredbe došlo do brojnih pojedinačnih postupaka u kojima se osporavala odluka o prekidu mandata zbog primjene neustavne odredbe. Razumijemo i da je to posljedica radnji zakonodavca, ali i da zakonodavac u ovom konkretnom slučaju, pokušava na jedan, ponovo neuobičajen, pa i kada se pažljivo analiziraju stavovi iz obrazloženja iz Presude ovog suda broj: U-31/21 od 2.3.2022. godine, način kojim ponovo generira nejednakost pred zakonom i eventualno budućeg kruga osoba, pokušava da dejstvo odluka ovog suda u pojedinačnim slučajevima, a za koje je primjenljiv isključivo članak 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, riješi na generalan, opći način, donošenjem osporenih zakonskih odredbi. Naime, zakonodavac u ovom konkretnom slučaju, a suprotno dejstvu odluka Ustavnog suda Federacije kada su u pitanju pojedinačna prava i obveze, propisuje automatsku, generalnu posljedicu primjene odredbi koje su oglašene neustavnim, uvodi posebne rokove za postupanje i za ponovnu uspostavu mandata, suprotno jedino relevantnoj odredbi Poslovnika ovog suda, pri tome pokušavajući na generalan opći način da riješi ne samo aktualna pitanja ravnatelja osnovnih škola, potpuno prenebregavajući činjenicu da se neustavna odredba iz ranijeg članka 19. odnosi i na mandat članova školskog odbora i na mandat ravnatelja, nego i za ubuduće u slučajevima nekog, hipotetskog, pretpostavljenog postupka koji bi se možda mogao voditi pred ovim sudom ili Ustavnim sudom Bosne i Hercegovine.

Odredbom članka 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine se jasno propisuje da, svaka osoba kojoj je povrijeđeno neko pravo primjenom odredbi koje su ocijenjene neustavnim, može od nadležnog tijela da traži izmjenu pojedinačnog akta donesenog na bazi odredbe koja je ocijenjena neustavnom. To je pravo pojedinca, ne i njegova obveza i budući

je neizvjestan događaj da li će pojedinac to pravo koristiti.

Nadalje, tom odredbom se ne upućuje na vođenje sudbenih postupaka nego taj pojedinac ima pravo da traži od nadležnog tijela (u konkretnom slučaju onog tijela koje je utvrdilo prekid mandata bilo članu školskog odbora bilo ravnatelju, primjenom odredbe koja je ocijenjena neustavnom), to tijelo je dužno da rješava po svakom od tih pojedinačnih zahtjeva i postupi sukladno s odredbom članka 60. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine. Propisuje i rokove i pravno dejstvo u slučaju nepostupanja nadležnog tijela, dakle, cjelovito propisuje način rješavanja ovako nastale pravne situacije, te je intervencija zakonodavca u tom smislu ne samo suvišna, nego i suprotna ovim relevantnim poslovničkim odredbama.

Zakonodavac, u čiju dobru volju ne treba sumnjati, ipak je, a vidljivo iz naprijed navedenog obrazloženja, ponovno na neustavan način pokušao „sanirati“ posljedice primjene neustavne odredbe u praksi. U konkretnom slučaju, na prvi pogled, može se učiniti čak i pozitivnom ova intencija zakonodavca da riješi i sanira kroz zakon posljedice neustavne primjene tadašnjeg članka 19. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju, barem kad su u pitanju ravnatelji osnovnih škola. No, očigledno je da je zakonodavac pokušao otići i korak dalje pa propisati rješavanje na istovrstan način statusa ravnatelja u nekim hipotetskim situacijama kada bi prekid mandata bio posljedica i neke buduće, pretpostavljene neustavnosti. Ta intencija, međutim, a što se vidi iz naprijed navedenog, očigledno posljedično proizvodi i dalje generiranje stanja neizvjesnosti, jer je propisivanjem ovdje osporenih odredbi Zakona o izmjenama i dopunama, ponovno, suprotno utvrđenoj neustavnosti i obrazloženju presude ovog suda na koju se pozivaju kao razlog ovakve intervencije, propisala mogućnost prekida mandata, ovaj put samo ravnateljima osnovnih škola, mimo redovne procedure koja je jasno propisana kroz odredbe osnovnog teksta Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju Tuzlanskog kantona.

Na temelju svega iznesenog, Ustavni sud Federacije odlučio je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno, u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, Mirko Milićević, Branimir Orašanić, prof.dr. Edin Muminović i Ajša Softić, suci Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine

Aleksandra Martinović

626

Босна и Херцеговина
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЕЦЕГОВИНЕ
УСТАВНИ СУД
ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЕЦЕГОВИНЕ

Број: У-13/22
Сарајево, 9.5.2023. године.

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући по захтјеву Потпредједника Федерације Босне и Херцеговине за оцјену уставности члана 9. Закона о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању и члана 8. Закона о пријевременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата, на основу члана IV.Ц.3.10.(2) а) Устава Федерације Босне и Херцеговине, те члана 26. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 6/95 и 37/03), на сједници одржаној дана 9.5.2023. године донио је

ПРЕСУДУ

Утврђује се да члан 9. Закона о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службене новине Федерације БиХ“, број: 19/22) није у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Одбацује се захтјев за оцјену уставности члана 8. Закона о пријевременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 41/13, 90/17 и 29/22), јер се ради о ствари о којој је Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине већ одлучио Пресудом број: У-2/22 од 14.2.2023. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 18/23).

Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и службеним гласилима кантона у Федерацији Босне и Херцеговине.

Образложење

1. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Потпредсједник Федерације Босне и Херцеговине, у вријеме подношење захтјева Милан Дуновић (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднеском број: 03-01-1-65-1/22 од 14.3.2022. године, Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) поднио је захтјев за оцјену уставности члана 9. Закона о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању и члана 8. Закона о пријевременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата. Истовремено, поднеском број: 03-01-1-65-2/22 од 14.3.2022. године, подносилац захтјева је затражио доношење привремене мјере.

Овлашћење за подношење захтјева за оцјену уставности проистиче из одредбе члана IVЦ.3.10.2. а) Устава Федерације Босне и Херцеговине.

2. Странке у поступку

На основу члана 39. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине странке у овом уставно-судском поступку су: подносилац захтјева и Парламент Федерације Босне и Херцеговине, као доносилац закона чије се одредбе оспоравају.

3. Битни наводи захтјева

Подносилац захтјева сматра да су оспореним одредбама повријеђене одредбе члана II.A.2.(1) ц), к), л) и н) Устава Федерације Босне и Херцеговине, те међународни инструменти за заштиту људских права који имају правну снагу уставних одредаба: члан 14. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију, члан 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију, чл. 17. и 23. Универзалне декларације о људским правима, чл. 1. и 12. Европске социјалне повеље и члан 6. Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима.

Закон о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању (у даљем тексту: Закон о измјенама и допунама), чија је одредба у овом предмету оспорена објављен је у „Службеним новинама Федерације БиХ“, број: 19/22, а на снагу је ступио 18.3.2022. године. Оспорена одредба тог Закона (члан 9.), односи се на члан 116. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службене новине Федерације БиХ“, број: 13/18, у даљем тексту: Закон о ПИО/МИО).

Уставни суд Федерације је дана 12.11.2019. године, донио Пресуду број: У-36/18, која је објављена у „Службеним новинама Федерације БиХ“, број: 93/19, којом је утврђено

да одредба члана 116. Закона о ПИО/МИО није у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине. Како није одређено прелазно рјешење, у складу са одредбом члана 40. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине, члан 116. Закона о ПИО/МИО не примјењује се од дана објаве Пресуде У-36/18 у „Службеним новинама Федерације БиХ“ (11.12.2019. године). Потом је Уставни суд Федерације донио и Рјешење број: У-36/18 од 9.12.2020. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 94/20), којим је утврдио да напријед наведена Пресуда није извршена, јер неуставна одредба није брисана из Закона о ПИО/МИО.

У образложењу Пресуде број: У-36/18 Уставни суд Федерације је, између осталог, навео да је оспорени члан 116. Закона о ПИО/МИО ограничио уживање права на стечену имовину (пензију) јер не постоји утврђен јавни интерес који би евентуално оправдавао дерогирање овог стеченог права.

Чланом 8. Закона о пријевременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата прописано је да се кориснику пензије остварене према том Закону, а који заснује радни однос или започне обављати самосталну дјелатност пензија не исплаћује за то вријеме. Наиме, Законом о пријевременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата се на јединствен начин прописује остваривање права на пријевремено повољније пензионисање бивших припадника Оружаних снага Републике Босне и Херцеговине (АРБиХ, ХВО, ХОС, МУП-а РБиХ и Одјела за унутарње послове/МУП-а ХЗХБ), основица, обрачун, исплата, поновни обрачун и поступац за остваривање права на пензију, осигуравање средстава и друга питања, а на сва питања која нису регулисана овим законом примјењују се одредбе Закона о ПИО/МИО, уколико нису у супротности са одредбама тог Закона. Обзиром да се у оба закона оспореним одредбама на исти начин обуставља исплата пензије корисницима пензије који су засновали радни однос, образложење овог захтјева се односи на обје оспорене одредбе.

Подносилац захтјева даље наводи да је у оспораваном члану 9. Закона о измјенама и допунама, слијеђен исти образац као у неуставном члану 116. Закона о ПИО/МИО: изузимање из примјене одређених категорија осигураника наведених у одредби члана 12. тог Закона. Обустава исплате пензије у случају стицања статуса осигураника у обавезном осигурању која је неуставна, не би требала ни да постоји, а посебно не да од исте буду изузети насумично изабрани осигуранници, уважавајући разлику између плате и уговорене накнаде, без икаквог образложења зашто би они евентуално требали да истовремено примају пензију и уговорену накнаду, а неки други не.

Чланом II.A.2. (1) к) Устава Федерације Босне и Херцеговине прописано је да сва лица на територији Федерације Босне и Херцеговине уживају право на имовину. Даље, Први протокол уз Европску конвенцију предвиђа заштиту имовине на начин да свако физичко или правно лице има право на несметано уживање своје имовине, те да нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим принципима међународног права. Чланом 14. Европске конвенције прописана је забрана дискриминације, док је чланом 1. Протокола број 12. уз Европску конвенцију предвиђена општа забрана дискриминације (ово посебно у дијелу члана 9. Закона о измјенама и допунама који се односи на изузетке из члана 12. Закона о ПИО/МИО). Члан 17. Универзалне декларације о људским правима прописује да свако има право да посједује имовину и да нико не смије самовољно бити лишен своје имовине, а члан 23. да свако има право на рад, на слободан избор запослења, правичне и повољне услове рада и на заштиту од незапослености.

Право на рад, такође је компромитовано овим спорним законским рјешењем, обзиром да је осигураник доведен у неповољан положај да бира између исплате остварене пензије и ступања у радни однос, када постоје услови да и једно и друго буде остварено на обострану корист (осигураника и Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, те Буджета Федерације Босне и Херцеговине), а без штетних посљедица. У члану 6. Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима, наводи се да државе чланице пакта признају право на рад, које обухвата право које има свако лице на могућност зарађивања кроз слободно изабран или прихваћен рад, и предузимају одговарајуће мјере за очување овог права, као што су програми техничке и стручне оријентације и обуке, политика и методи за постизање сталног економског, социјалног и културног развоја и пуне производне запослености у условима који човјеку гарантују уживање основних политичких и економских слобода. Право на рад гарантује се и чланом 1. Европске социјалне повеље, а члан 12. истог документа прописује право на социјалну заштиту на начин да државе потписнице имају обавезу да успоставе и одржавају систем социјалне заштите на задовољавајућем нивоу, те да настоје да га прогресивно подижу на виши ниво. Дакле, Федерација Босне и Херцеговине је дужна да примјењује међународне стандарде предвиђене међународним споразумима, насупрот констатацији у образложењу Приједлога Закона о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, од стране Владе Федерације Босне и Херцеговине, који подносилац доставља у прилогу, а која гласи: „када је у питању област пензијског и инвалидског осигурања, напомињемо да не постоји обавеза усклађивања домаћег законодавства, са правном стечевином Европске уније“.

Због свега наведеног подносилац захтјева предлаже да Суд донесе пресуду којом ће утврдити да оспорени чланови закона нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине, те да донесе привремену мјеру којом би се обуставила примјена оспорених чланова закона до доношења коначне одлуке Суда.

4. Битни наводи одговора на захтјев

У складу са чланом 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине, Уставни суд Федерације је дана 29.3.2022. године, препис захтјева доставио Парламенту Федерације Босне и Херцеговине (Представничком дому и Дому народа) као странци у поступку, ради прибављања одговора на наводе подносиоца, односно, исти дан је у покретању поступка обавијестио и Владу Федерације Босне и Херцеговине.

Влада Федерације Босне и Херцеговине, дана 29.4.2022. године, доставила је Мишљење V. број: 618/2022 од 28.4.2022. године, које је утврдила на 313. сједници одржаној дана 28.4.2022. године, након разматрања захтјева за оцјену уставности. Мишљења су да предметни захтјев није основан из сљедећих разлога. Наиме, систем пензијског и инвалидског осигурања је систем у којем се осигураницима на принципима узајамности и солидарности осигуравају права из пензијског и инвалидског осигурања, тј. права за случај старости и инвалидности, а члановима њихових породица право за случај смрти осигураника, односно корисника пензије. Међутим, изузетно је важно направити дистинкцију између различитих права у систему пензијског и инвалидског осигурања, услова за њихово остваривање, те спајања са неким другим правом. Ово из разлога јер су нека права из пензијског и инвалидског осигурања апсолутно неспојива са стицањем статуса осигураника у обавезном осигурању. Право на инвалидску пензију стиче осигураник код којег је утврђена категорија инвалидности, односно код којег постоји потпуни губитак радне способности. Сматрају да потпуни губитак радне способности и, с тим

у вези, остваривање права на инвалидску пензију, те истовремено стицање статуса осигураника у обавезном осигурању су дијаметрално супротне ситуације и једна искључује другу. Осигураник је или способан за рад или није. Омогућавање кориснику инвалидске пензије стицање статуса осигураника у обавезном осигурању не само да је у супротности са наведеним, него би створило простор за злоупотребе и неминовно довело до повећања удјела инвалидских пензија у пензијском систему у Федерацији Босне и Херцеговине.

Надаље, право на породичну пензију осигурава се члановима породице умрлог осигураника или корисника пензије који су неспособни за привређивање, уз испуњавање посебних услова прописаних законом. Кориштење овог права и истовремено стицање статуса осигураника у обавезном осигурању значио би потпуни губитак сврхе и смисла породичне пензије.

Услови за остваривање старосне пензије су јасно законом прописани и у овој ситуацији нема сметње за остваривање права на старосну пензију и њено коришћење уз истовремено стицање статуса осигураника у обавезном осигурању. Међутим, када је ријеч о пријевременој старосној пензији ситуација је другачија, јер се ради о изузетном праву осигураника и његовој слободној вољи да искористи ову законску могућност. У том смислу напомињу да се у случају „пријевремене старосне пензије“, примјењује институт једностраног отказа уговора о раду или евентуално споразумног престанка радног односа, док се у случају „пуне старосне пензије“ таква одлука доноси по сили закона.

Из наведеног је јасно да је оспореним чланом 9. Закона о измјенама и допунама лицима која су остварила право на пуну старосну пензију омогућено истовремено остваривање права на старосну пензију и стицање статуса осигураника у обавезном осигурању, тј. заснивање радног односа. Код инвалидске и породичне пензије, те пријевремене старосне пензије ситуација је другачија, а пензија се обуставља јер се ради о правима која су апсолутно неспојива са стицањем статуса осигураника у обавезном осигурању. Стога су мишљења да не постоји кршење права на рад, као и права на имовину прописаних Уставом Федерације Босне и Херцеговине и међународним конвенцијама. Уосталом, став је и Европског суда за људска права да у домену социјалних права, гдје се сврставају пензије, државе имају могућност слободне процјене, те да су национална законодавства та која имају директан и најбољи увид у стање у друштву и његове потребе, те су у бољој позицији да процијене шта је у јавном интересу, што је пропорционално и разумно. На овај начин мишљења су да законодавац штити темеље на којима је постављен систем пензијског и инвалидског осигурања, а у коначници и Буџет Федерације Босне и Херцеговине.

Истичу да када је у питању дио захтјева који се односи на лица из члана 12. тач. ц), д), е) и ф) Закона о пензијском и инвалидском осигурању, да се у овим ситуацијама ради о примјени прописа из области доприноса и пореза. Познато је да у наведеним случајевима нема стицања статуса осигураника у обавезном осигурању, па нема ни обуставе исплате пензије.

Посебно истичу да је конкретна ситуација значајно другачија од оне која је била прописана чланом 116. Закона о ПИО/МИО, а који члан Закона је Пресудом Уставног суда Федерације проглашен неуставним. Истим је било у потпуности онемогућено истовремено коришћење права на пензију и стицање статуса осигураника у обавезном осигурању, што није случај са тренутном формулацијом, јер се само ограничава право у случају инвалидске, породичне и пријевремене старосне пензије. Такође, лица која остваре право на пријевремену старосну пензију, након испуњавања услова за пуну старосну пензију имају право истовремено користити пензију и стећи статус осигураника у обавезном

осигурању, односно засновати радни однос. Такође мишљења су да би доношење привремене мјере изазвало озбиљну штету по систем пензијског и инвалидског осигурања која би се тешко могла исправити.

Када је у питању дио захтјева који се односи на оспорени члан 8. Закона о привременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата, сматрају да је наведеним Законом на јединствен начин прописано коришћење и остваривање права на повољније пензионисање бивших припадника Оружаних снага Републике Босне и Херцеговине. Наведеним законом је дата могућност напријед наведеним припадницима бранилачких популација право избора повољнијег пензионисања, те је избор за остваривање наведеног права био личан. Када је ријеч о повољнијем пензионисању потребно је истаћи да она као таква не представља услов за остваривање права на старосну пензију прописан законом. Ради се о изузетном праву осигураника и значи ријеч је о споразумном раскиду радног односа, ради испуњавања услова за повољније пензионисање. Остваривање права на повољнију пензију по Закону о привременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата је могуће прије испуњавања 40 година стажа осигурања (бенефицирани ратни стаж) односно прије навршавања 65 година живота, односно дат је избор пензионисања по повољнијем Закону за категорије бранилачке популације из којих разлога сматрају неоснованим да се кориснику пензије не изврши обустава исте у случају стицања статуса осигураника у обавезном осигурању.

Имајући у виду све наведено предлажу да Уставни суд Федерације, одбије захтјев за оцјену уставности и захтјев за привремену мјеру као неоснован.

Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине је путем Законодавно-правне комисије тек 6.6.2022. године, више од два мјесеца након истека остављеног рока, поднеском број: 01/2-02-1017/22-6 од 6.6.2022. године, Уставном суду Федерације доставио одговор на захтјев са прилозима. Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине није доставио одговор.

5. Релевантно право

А. Устав Федерације Босне и Херцеговине

Члан II. А 2. (1) ц), к), л) и н)

Федерација ће осигурати примјену највишег нивоа међународно признатих права и слобода утврђених у документима наведеним у Анексу овог устава. Посебно:

(1) Сва лица на територији Федерације уживају права на:

ц) једнакост пред законом;

к) имовину;

л) основне слободе: слободу говора и штампе; слободу мишљења; савјести и увјерења; слободу религије, укључујући приватно и јавно вјероисповиједање; слободу окупљања; слободу удруживања; укључујући слободу оснивања и припадања синдикатима и слободу неудруживања; слободу на рад;

н) социјалну заштиту;

Члан IV.Ц.3.10.(2) а)

(2) Уставни суд:

а) на захтјев Предсједника Федерације, Потпредсједника Федерације, Премијера, замјеника Премијера или на захтјев једне трећине чланова било ког дома Парламента Федерације, утврдит ће да ли је приједлог закона који је усвојио један од домова, или закон који су усвојила оба дома, у складу са овим уставом;

Члан IV.Ц.3.12.б)

Одлуке Уставног суда коначне су и обавезујуће, посебно када:

б) Суд утврди да закон, усвојени или предложени закон или други пропис Федерације или било којег кантона, града или било које општине није у складу са овим уставом. Тај или други пропис неће се примјењивати, односно ступити на снагу, осим уколико се измијени на начин који пропише Суд или уколико Суд не утврди прелазна рјешења, која не могу бити на снази дуже од шест мјесеци.

Амандман XVIII

Члан VII.3. Устава Федерације Босне и Херцеговине мијења се и гласи:

„Међународни уговори и други споразуми који су на снази у Босни и Херцеговини и Федерацији, те општа правила међународног права чине дио законодавства Федерације. У случају несагласности међународног уговора, односно споразума и законодавства, преовладава међународни уговор, односно споразум“.

Б. Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода

Члан 14.

Забрана дискриминације

Уживање права и слобода предвиђених у овој конвенцији осигурава се без дискриминације по било ком основу, као што су спол, раса, боја коже, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност са националном мањином, имовина, рођење или други статус.

В. Протокол уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода („Први протокол“)

Члан 1.

Заштита имовине

Свако физичко или правно лице има право на мирно уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим принципима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не умањују право државе да примјењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу с општим интересом, или да би осигурала плаћање пореза или других доприноса или казни.

Г. Протокол број 12. уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода

Члан 1.

Општа забрана дискриминације

1. Уживање сваког права које закон предвиђа мора се осигурати без дискриминације по било ком основу, као што су спол, раса, боја коже, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност са националном мањином, имовина, рођење или други статус.

2. Јавне власти не смију ни према коме вршити дискриминацију по било ком основу као што су они споменути у ставу 1.

Члан 3.

Однос према конвенцији

Одредбе чланова 1. и 2. овог протокола сматрају се међу државама странама уговорницама, додатним члановима Конвенције и све одредбе Конвенције примјењују се у складу с тим.

**Д. Закон о поступку пред Уставним судом
Федерације Босне и Херцеговине**

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 6/95 и 37/03)

Члан 26. став 1.

Уставни суд на сједници без расправе одлучује о одбацивању захтјева кад није надлежан за одлучивање о захтјеву, кад подносилац захтјева није овлашћен за покретање поступка, кад захтјев није поднесен у законом предвиђеном року, кад је Уставни суд о тој ствари већ одлучио или кад не постоје друге процесне претпоставке за одлучивање о суштини ствари.

Члан 40. став 1.

Исвојени или предложени закон или други пропис органа федералне, кантоналне или општинске власти за који Уставни суд утврди да није у складу са Уставом неће се примјењивати од дана објављивања пресуде Уставног суда у „Службеним новинама Федерације БиХ“, односно предложени закон или други пропис неће ступити на снагу.

Ђ. Закон о пензијском и инвалидском осигурању
(„Службене новине Федерације БиХ“, број: 13/18)**Одредба која је проглашена неуставном и која се не
примјењује од 11.12.2019. године****Члан 116.**

(Обустава исплате у случају стицања статуса осигураника у обавезном осигурању)

Кориснику пензије који у складу са овим законом стекне статус осигураника у обавезном осигурању, изузев осигураника из члана 12. тач. ц), д), е) и ф) овог закона, исплата пензије се обуставља за период трајања осигурања.

**Е. Закон о измјенама и допунама Закона о
пензијском и инвалидском осигурању**

(„Службене новине Федерације БиХ“, број: 19/22)

Члан 9. – оспорена одредба

У члану 116. на крају реченице додаје се зарез и ријечи: „а најдуже до навршења 40 година стажа осигурања, односно 65 година живота.“

Иза става (1) додаје се нови став (2) који гласи:

“(2) Кориснику породичне пензије који у складу са овим законом стекне статус осигураника у обавезном осигурању, изузев осигураника из члана 12. тач. ц), д), е) и ф) овог закона, исплата пензије се обуставља за период трајања осигурања.“

**Ж. Закон о пријевременом повољнијем
пензионисању бранилаца одбрамбено-
ослободилачког рата**

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 41/13, 90/17 и 29/22)

Члан 8. – оспорена одредба

Кориснику пензије остварене према овом закону који заснује радни однос или започне обављати самосталну дјелатност пензија се не исплаћује за то вријеме.

6. Уставносудска пракса

Пресуда Уставног суда Федерације број: У-36/18 од 12.11.2019. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 93/19) и Пресуда Уставног суда Федерације број: У-2/22 од 14.2.2023. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 18/23).

7. Чињенично стање и став Уставног суда Федерације

Након разматрања захтјева за оцјену уставности и анализе оспорених одредби, узимајући у обзир мишљење Владе Федерације Босне и Херцеговине као предлагача

закона и цјелокупну документацију у спису предмета, а имајући у виду релевантно право и уставносудску праксу, утврђене су чињенице од значаја за доношење одлуке у овом предмету како слиједи.

Подносилац захтјева затражио је оцјену уставности двију одредби из два различита закона: члана 9. Закона о измјенама и допунама, те члана 8. Закона о пријевременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата.

О уставности члана 8. Закона о пријевременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата, Уставни суд Федерације је већ одлучио Пресудом број: У-2/22 од 14.2.2023. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 18/23), утврдивши „да је члан 8. Закона о пријевременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 41/13, 90/17 и 29/22), у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.“ Стога је захтјев подносиоца, у дијелу који се односи на ту законску одредбу, у складу са чланом 26. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине, требало одбацивати (*argumentum res iudicata*).

Када је у питању оспорени члан 9. Закона о измјенама и допунама, утврђено је да се оспореном одредбом мијења, тачније допуњава члан 116. Закона о ПИО/МИО, који је већ био предметом оцјене уставности пред Уставним судом Федерације. Ријеч је о одредби којом је, уз одређене изузетке, била прописана привремена обустава исплате пензије корисницима који стекну статус осигураника у обавезном осигурању и која је гласила:

„Члан 116.

Кориснику пензије који у складу са овим законом стекне статус осигураника у обавезном осигурању, изузев осигураника из члана 12. тач. ц), д), е) и ф) овог закона, исплата пензије се обуставља за период трајања осигурања.“

Ова одредба била је предметом оцјене уставности пред Уставним судом Федерације по предоченом уставном питању Кантоналног суда у Зеници и захтјеву Потпредједника Федерације Босне и Херцеговине, те је пресудом број У-36/18 од 12.11.2019. године утврђено да иста није у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине. Како том пресудом није утврђено никакво прелазно рјешење, то има значити да је примјена те одредбе престала са даном објављивања наведене пресуде у „Службеним новинама Федерације БиХ“ (11.12.2019. године), што је чини *de iure* непостојећом, а законодавца обавезује да изврши Пресуду број: У-36/18, те неуставну одредбу избрише и тиме је и *de facto* трајно уклони из правног поретка Федерације Босне и Херцеговине, што ни до данас није учињено. Уставни суд Федерације је на то јасно указао и доношењем Рјешења о неизвршењу Пресуде број: У-36/18, које је објављено у „Службеним новинама Федерације БиХ“, број: 94/20 од 25.12.2020. године.

Дакле, умјесто да неуставну одредбу члана 116. Закона о ПИО/МИО брише, законодавац у Закону о измјенама и допунама доноси оспорену одредбу члана 9. којом се она допуњава и која гласи:

„Члан 9.

У члану 116. на крају реченице додаје се зарез и ријечи: „а најдуже до навршења 40 година стажа осигурања, односно 65 година живота.“

Иза става (1) додаје се нови став (2) који гласи: „Кориснику породичне пензије који у складу са овим законом стекне статус осигураника у обавезном осигурању, изузев осигураника из члана 12. тач. ц), д), е) и ф) овог закона, исплата пензије се обуставља за период трајања осигурања.“

Према је проблематичност ове одредбе видљива већ на правно-техничком нивоу, много је крупније питање смисла законске одредбе којом се „допуњава“ одредба

члана 116. Закона о ПИО/МИО чија примјена већ готово три и по године није правно могућа.

Ово ствара утисак да је доносећи оспорену одредбу законодавац у најмању руку превидио, да се не каже игнорисао, горе поменуту Пресуду број: У-36/18, као и накнадно донесено Рјешење о неизвршењу исте. Но из образложења Приједлога Закона о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, које је Влада Федерације Босне и Херцеговине упутила у оба дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине (17.9.2021. године) види се да није сасвим тако.

Наиме, у дијелу образложења који се односи на члан 9. констатује се да је дана 11.12.2019. године у „Службеним новинама Федерације БиХ“ објављена Пресуда Уставног суда Федерације број У-36/18 којом је утврђено да члан 116. Закона о ПИО/МИО није у складу са Уставом Федерације, те да се не може примјенивати. Шта више, Влада је усвојила и мишљење „да кроз измјене и допуне Закона о пензијском и инвалидском осигурању, измијени и спорну одредбу члана 116. Закона. Но ово се ипак не може сматрати накатом да се, готово двије године након објаве Пресуде број: У-36/18, и готово годину дана по доношењу Рјешења о неизвршењу исте, она напосматра изврши. Напросто зато, што је једини начин да се она изврши брисање неуставног члана 116. Закона о ПИО/МИО, а никако његово допуњавање одредбама које не отклањају утврђене разлоге неуставности.

Како оно што је неуставно не може вољом законодавца бити враћено у правни поредак, то значи, да став (1) не може садржавати текст који је садржавао прије објаве Пресуде број: У-36/18, јер је исти противан Уставу Федерације Босне и Херцеговине, већ само ријечи које се додају чланом 9. Закона о измјенама и допунама.

Према томе, члан 116. Закона о ПИО/МИО сада би, заправо, изгледао овако:

„Члан 116.

(1) *а најдуже до навршења 40 година стажа осигурања, односно 65 година живота.*

(2) *Кориснику породичне пензије који у складу са овим законом стекне статус осигураника у обавезном осигурању, изузев осигураника из члана 12. тач. ц), д), е) и ф) овог закона, исплата пензије се обуставља за период трајања осигурања.“*

Како се види, одредба члана 9. Закона о измјенама и допунама произвела је двије одредбе у основном Закону о ПИО/МИО које је ваљало прогласити неуставним из различитих разлога.

Став (1) члана 116. зато што се ради о допуни *de iure* инегзистентне одредбе чију је неуставност Уставни суд Федерације већ раније утврдио, па би та допуна као њој припадајућа, требало да слиједи њену правну судбину. Уставни суд Федерације закључује да та допуна, уз то, не мијења суштину раније важеће одредбе о привременој обустави исплате пензије, већ само њен временски домашај, што не отклања разлоге њене неуставности. Коначно, ова допуна, без основног текста, фигуративно речено, „виси у зраку“, односно ради се о законској одредби која је сама за себе неразумљива, нејасна и непримјењива (*lex imperfecta*), јер се њени адресати не могу идентификовати.

Што се пак тиче новог става (2) члана 116., он садржи исте оне разлоге неуставности утврђене у Пресуди број: У-36/18, само што се одредба сада односи на ужи круг лица – само на кориснике породичне пензије. Када се све што је речено узме у обзир, проистиче да је захтјев подносиоца у погледу члана 9. Закона о измјенама и допунама основан и да му је, у том дијелу, требало удовољити.

Уставни суд Федерације упућује и наширу аргументацију садржану у образложењу ранијих пресуда (вид. тачку 6. образложења ове Пресуде), а која се, непосредно или

посредно, односи на овдје оспорене одредбе.

На основу горе изложеног, одлучено је као у изреци ове Пресуде, а како је њоме мериторно одлучено о дијелу захтјева који се односи на члан 9. Закона о измјенама и допунама, престала је потреба за одлучивањем о привременој мјери.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: председница Суда Александра Мартиновић, Мирјана Чучковић, Мирко Милићевић, проф. др Един Муминовић, Бранимир Орашанин, др сц. Ката Сењац, Ајша Софтић и мр сц. Ален Талетовић, судије Суда.

Председница
Уставног суда
Федерације Босне и Херцеговине
Александра Мартиновић

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Број: У-13/22
Sarajevo, 9.5.2023. године.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, одлучујући по захтјеву Потпредседника Федерације Босне и Херцеговине за оцјену уставности члана 9. Закона о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању и члана 8. Закона о привременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата, на основу члана IV.C.3.10. (2) а) Устава Федерације Босне и Херцеговине, те члана 26. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 6/95 и 37/03), на сједници одржаној дана 9.5.2023. године донио је

PRESUDA

Утврђује се да члан 9. Закона о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службене новине Федерације БиХ“, број: 19/22) није у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Одбацује се захтјев за оцјену уставности члана 8. Закона о привременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 41/13, 90/17 и 29/22), јер се ради о ствари о којој је Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине већ одлучио Пресудом број: У-2/22 од 14.2.2023. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 18/23).

Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и службеним гласилима кантона у Федерацији Босне и Херцеговине.

Образложење

1. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Потпредседник Федерације Босне и Херцеговине, у вријеме подношења захтјева Milan Dunović (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднео је број: 03-01-1-65-1/22 од 14.3.2022. године, Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) поднио је захтјев за оцјену уставности члана 9. Закона о измјенама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању и члана 8. Закона о привременом повољнијем пензионисању бранилаца одбрамбено-ослободилачког рата. Истовремено, поднео је број: 03-01-1-65-2/22 од 14.3.2022. године, подносилац захтјева је затражио доношење привремене мјере.

Овлаштен је за подношење захтјева за оцјену уставности проистиче из одредбе члана IV.C.3.10.2. а) Устава Федерације Босне и Херцеговине.

2. Stranke u postupku

Na osnovu člana 39. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine stranke u ovom ustavno-sudskom postupku su: podnosilac zahtjeva i Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, kao donosilac zakona čije se odredbe osporavaju.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnosilac zahtjeva smatra da su osporenim odredbama povrijeđene odredbe člana II.A.2.(1) c), k), l) i n) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, te međunarodni instrumenti za zaštitu ljudskih prava koji imaju pravnu snagu ustavnih odredaba: član 14. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: Evropska konvencija), član 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, član 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju, čl. 17. i 23. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, čl. 1. i 12. Evropske socijalne povelje i član 6. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (u daljem tekstu: Zakon o izmjenama i dopunama), čija je odredba u ovom predmetu osporena objavljen je u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 19/22, a na snagu je stupio 18.3.2022. godine. Osporena odredba tog Zakona (član 9.), odnosi se na član 116. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine Federacije BiH“, broj: 13/18, u daljem tekstu: Zakon o PIO/MIO).

Ustavni sud Federacije je dana 12.11.2019. godine, donio Presudu broj: U-36/18, koja je objavljena u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 93/19, kojom je utvrđeno da odredba člana 116. Zakona o PIO/MIO nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Kako nije određeno prijelazno rješenje, u skladu sa odredbom člana 40. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, član 116. Zakona o PIO/MIO ne primjenjuje se od dana objave Presude U-36/18 u „Službenim novinama Federacije BiH“ (11.12.2019. godine). Potom je Ustavni sud Federacije donio i Rješenje broj: U-36/18 od 9.12.2020. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 94/20), kojim je utvrdio da naprijed navedena Presuda nije izvršena, jer neustavna odredba nije brisana iz Zakona o PIO/MIO.

U obrazloženju Presude broj: U-36/18 Ustavni sud Federacije je, između ostalog, naveo da je osporeni član 116. Zakona o PIO/MIO ograničio uživanje prava na stečenu imovinu (penziju) jer ne postoji utvrđen javni interes koji bi eventualno opravdavao derogiranje ovog stečenog prava.

Članom 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata propisano je da se korisniku penzije ostvarene prema tom Zakonu, a koji zasnuje radni odnos ili započne obavljati samostalnu djelatnost penzija ne isplaćuje za to vrijeme. Naime, Zakonom o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata se na jedinstven način propisuje ostvarivanje prava na prijevremeno povoljnije penzionisanje bivših pripadnika Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine (ARBiH, HVO, HOS, MUP-a RBiH i Odjela za unutarnje poslove/MUP-a HZHB), osnovica, obračun, isplata, ponovni obračun i postupak za ostvarivanje prava na penziju, osiguravanje sredstava i druga pitanja, a na sva pitanja koja nisu regulisana ovim zakonom primjenjivat će se odredbe Zakona o PIO/MIO, ukoliko nisu u suprotnosti sa odredbama tog Zakona. Obzirom da se u oba zakona osporenim odredbama na isti način obustavlja isplata penzije korisnicima penzije koji su zasnovali radni odnos, obrazloženje ovog zahtjeva se odnosi na obje osporene odredbe.

Podnosilac zahtjeva dalje navodi da je u osporavanom članu 9. Zakona o izmjenama i dopunama, slijeđen isti obrazac kao u neustavnom članu 116. Zakona o PIO/MIO: izuzimanje iz primjene određenih kategorija osiguranika navedenih u odredbi

člana 12. tog Zakona. Obustava isplate penzije u slučaju sticanja statusa osiguranika u obaveznom osiguranju koja je neustavna, ne bi trebala ni da postoji, a posebno ne da od iste budu izuzeti nasumično izabrani osiguranici, uvažavajući razliku između plate i ugovorene naknade, bez ikakvog obrazloženja zašto bi oni eventualno trebali da istovremeno primaju penziju i ugovorenu naknadu, a neki drugi ne.

Članom II.A.2. (1) k) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano je da sva lica na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine uživaju pravo na imovinu. Dalje, Prvi protokol uz Evropsku konvenciju predviđa zaštitu imovine na način da svako fizičko ili pravno lice ima pravo na nesmetano uživanje svoje imovine, te da niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim principima međunarodnog prava. Članom 14. Evropske konvencije propisana je zabrana diskriminacije, dok je članom 1. Protokola broj 12. uz Evropsku konvenciju predviđena opšta zabrana diskriminacije (ovo posebno u dijelu člana 9. Zakona o izmjenama i dopunama koji se odnosi na izuzetke iz člana 12. Zakona o PIO/MIO). Član 17. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima propisuje da svako ima pravo da posjeduje imovinu i da niko ne smije samovoljno biti lišen svoje imovine, a član 23. da svako ima pravo na rad, na slobodan izbor zaposlenja, pravične i povoljne uslove rada i na zaštitu od nezaposlenosti. Pravo na rad, također je kompromitovano ovim spornim zakonskim rješenjem, obzirom da je osiguranik doveden u nepovoljan položaj da bira između isplate ostvarene penzije i stupanja u radni odnos, kada postoje uslovi da i jedno i drugo bude ostvareno na obostranu korist (osiguranika i Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, te budžeta Federacije Bosne i Hercegovine), a bez štetnih posljedica. U članu 6. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, navodi se da države članice pakta priznaju pravo na rad, koje obuhvata pravo koje ima svako lice na mogućnost zarađivanja kroz slobodno izabran ili prihvaćen rad, i preduzimaju odgovarajuće mjere za očuvanje ovog prava, kao što su programi tehničke i stručne orijentacije i obuke, politika i metodi za postizanje stalnog ekonomskog, socijalnog i kulturnog razvoja i pune proizvodne zaposlenosti u uslovima koji čovjeku garantuju uživanje osnovnih političkih i ekonomskih sloboda. Pravo na rad garantuje se i članom 1. Evropske socijalne povelje, a član 12. istog dokumenta propisuje pravo na socijalnu zaštitu na način da države potpisnice imaju obavezu da uspostave i održavaju sistem socijalne zaštite na zadovoljavajućem nivou, te da nastoje da ga progresivno podižu na viši nivo. Dakle, Federacija Bosne i Hercegovine je dužna da primjenjuje međunarodne standarde predviđene međunarodnim sporazumima, nasuprot konstataciji u obrazloženju Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, od strane Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, koji podnosilac dostavlja u prilogu, a koja glasi: „kada je u pitanju oblast penzijskog i invalidskog osiguranja, napominjemo da ne postoji obaveza usklađivanja domaćeg zakonodavstva, sa pravnom stečevinom Evropske unije“.

Zbog svega navedenog podnosilac zahtjeva predlaže da Sud donese presudu kojom će utvrditi da osporeni članovi zakona nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, te da donese privremenu mjeru kojom bi se obustavila primjena osporenih članova zakona do donošenja konačne odluke Suda.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

U skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije je dana 29.3.2022. godine, prepis zahtjeva dostavio Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine (Predstavničkom domu i Domu naroda) kao stranci u postupku, radi pribavljanja odgovora na navode podnosioca, odnosno, isti dan je o pokretanju postupka obavijestio i Vladu Federacije Bosne i Hercegovine.

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, dana 29.4.2022. godine, dostavila je Mišljenje V. broj: 618/2022 od 28.4.2022. godine, koje je utvrdila na 313. sjednici održanoj dana 28.4.2022. godine, nakon razmatranja zahtjeva za ocjenu ustavnosti. Mišljenja su da predmetni zahtjev nije osnovan iz sljedećih razloga. Naime, sistem penzijskog i invalidskog osiguranja je sistem u kojem se osiguranicima na principima uzajamnosti i solidarnosti osiguravaju prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, tj. prava za slučaj starosti i invalidnosti, a članovima njihovih porodica pravo za slučaj smrti osiguranika, odnosno korisnika penzije. Međutim, izuzetno je važno napraviti distinkciju između različitih prava u sistemu penzijskog i invalidskog osiguranja, uslova za njihovo ostvarivanje, te spajanja sa nekim drugim pravom. Ovo iz razloga jer su neka prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja apsolutno nespojiva sa sticanjem statusa osiguranika u obaveznom osiguranju. Pravo na invalidsku penziju stiče osiguranik kod kojeg je utvrđena kategorija invalidnosti, odnosno kod kojeg postoji potpuni gubitak radne sposobnosti. Smatraju da potpuni gubitak radne sposobnosti i, s tim u vezi, ostvarivanje prava na invalidsku penziju, te istovremeno sticanje statusa osiguranika u obaveznom osiguranju su dijametralno suprotne situacije i jedna isključuje drugu. Osiguranik je ili sposoban za rad ili nije. Omogućavanje korisniku invalidske penzije sticanje statusa osiguranika u obaveznom osiguranju ne samo da je u suprotnosti sa navedenim, nego bi stvorilo prostor za zloupotrebe i neminovno dovelo do povećanja udjela invalidskih penzija u penzijskom sistemu u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Nadalje, pravo na porodičnu penziju osigurava se članovima porodice umrlog osiguranika ili korisnika penzije koji su nesposobni za privređivanje, uz ispunjavanje posebnih uslova propisanih zakonom. Korištenje ovog prava i istovremeno sticanje statusa osiguranika u obaveznom osiguranju značio bi potpuni gubitak svrhe i smisla porodične penzije.

Uslovi za ostvarivanje starosne penzije su jasno zakonom propisani i u ovoj situaciji nema smetnje za ostvarivanje prava na starosnu penziju i njeno korištenje uz istovremeno sticanje statusa osiguranika u obaveznom osiguranju. Međutim, kada je riječ o prijevremenoj starosnoj penziji situacija je drugačija, jer se radi o izuzetnom pravu osiguranika i njegovoj slobodnoj volji da iskoristi ovu zakonsku mogućnost. U tom smislu napominju da se u slučaju "prijevremene starosne penzije", primjenjuje institut jednostranog otkaza ugovora o radu ili eventualno sporazumnog prestanka radnog odnosa, dok se u slučaju "pune starosne penzije" takva odluka donosi po sili zakona.

Iz navedenog je jasno da je osporenim članom 9. Zakona o izmjenama i dopunama licima koja su ostvarila pravo na punu starosnu penziju omogućeno istovremeno ostvarivanje prava na starosnu penziju i sticanje statusa osiguranika u obaveznom osiguranju, tj. zasnivanje radnog odnosa. Kod invalidske i porodične penzije, te prijevremene starosne penzije situacija je drugačija, a penzija se obustavlja jer se radi o pravima koja su apsolutno nespojiva sa sticanjem statusa osiguranika u obaveznom osiguranju. Stoga su mišljenja da ne postoji kršenje prava na rad, kao i prava na imovinu propisanih Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i međunarodnim konvencijama. Uostalom, stav je i Evropskog suda za ljudska prava da u domenu socijalnih prava, gdje se svrstavaju penzije, države imaju mogućnost slobodne procjene, te da su nacionalna zakonodavstva ta koja imaju direktan i najbolji uvid u stanje u društvu i njegove potrebe, te su u boljoj poziciji da procijene šta je u javnom interesu, što je proporcionalno i razumno. Na ovaj način mišljenja su da zakonodavac štiti temelje na kojima je postavljen sistem penzijskog i invalidskog osiguranja, a u konačnici i Budžet Federacije Bosne i Hercegovine.

Ističu da kada je u pitanju dio zahtjeva koji se odnosi na lica iz člana 12. tač. c), d), e) i f) Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, da se u ovim situacijama radi o primjeni propisa iz oblasti doprinosa i poreza. Poznato je da u navedenim

slučajevima nema sticanja statusa osiguranika u obaveznom osiguranju, pa nema ni obustave isplate penzije.

Posebno ističu da je konkretna situacija značajno drugačija od one koja je bila propisana članom 116. Zakona o PIO/MIO, a koji član Zakona je Presudom Ustavnog suda Federacije proglašen neustavnim. Istim je bilo u potpunosti onemogućeno istovremeno korištenje prava na penziju i sticanje statusa osiguranika u obaveznom osiguranju, što nije slučaj sa trenutnom formulacijom, jer se samo ograničava pravo u slučaju invalidske, porodične i prijevremene starosne penzije. Također, lica koja ostvare pravo na prijevremenu starosnu penziju, nakon ispunjavanja uslova za punu starosnu penziju imaju pravo istovremeno koristiti penziju i steći status osiguranika u obaveznom osiguranju, odnosno zasnovati radni odnos. Također mišljenja su da bi donošenje privremene mjere izazvalo ozbiljnu štetu po sistem penzijskog i invalidskog osiguranja koja bi se teško mogla ispraviti.

Kada je u pitanju dio zahtjeva koji se odnosi na osporeni član 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata, smatraju da je navedenim Zakonom na jedinstven način propisano korištenje i ostvarivanje prava na povoljnije penzionisanje bivših pripadnika Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine. Navedenim zakonom je data mogućnost naprijed navedenim pripadnicima branilačkih populacija pravo izbora povoljnijeg penzionisanja, te je izbor za ostvarivanje navedenog prava bio ličan. Kada je riječ o povoljnijem penzionisanju potrebno je istaći da ona kao takva ne predstavlja uslov za ostvarivanje prava na starosnu penziju propisan zakonom. Radi se o izuzetnom pravu osiguranika i znači riječ je o sporazumnom raskidu radnog odnosa, radi ispunjavanja uslova za povoljnije penzionisanje. Ostvarivanje prava na povoljniju penziju po Zakonu o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata je moguće prije ispunjavanja 40 godina staža osiguranja (beneficirani ratni staž) odnosno prije navršavanja 65 godina života, odnosno dat je izbor penzionisanja po povoljnijem Zakonu za kategorije branilačke populacije iz kojih razloga smatraju neosnovanim da se korisniku penzije ne izvrši obustava iste u slučaju sticanja statusa osiguranika u obaveznom osiguranju.

Imajući u vidu sve navedeno predlažu da Ustavni sud Federacije, odbije zahtjev za ocjenu ustavnosti i zahtjev za privremenu mjeru kao neosnovan.

Predstavnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine je putem Zakonodavno-pravne komisije tek 6.6.2022. godine, više od dva mjeseca nakon isteka ostavljenog roka, podneskom broj: 01/2-02-1017/22-6 od 6.6.2022. godine, Ustavnom sudu Federacije dostavio odgovor na zahtjev sa priložima. Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine nije dostavio odgovor.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član II. A 1) .2) c), k), l) i n)

Federacija će osigurati primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava. Posebno:

(1) Sva lica na teritoriji Federacije uživaju prava na:

c) jednakost pred zakonom;

k) imovinu;

l) osnovne slobode: slobodu govora i štampe; slobodu mišljenja; savjesti i uvjerenja; slobodu religije, uključujući privatno i javno vjeroispovijedanje; slobodu okupljanja; slobodu udruživanja; uključujući slobodu osnivanja i pripadanja sindikatima i slobodu neudruživanja; slobodu na rad;

n) socijalnu zaštitu;

Član IV.C.3.10.(2) a)

(2) Ustavni sud:

a) na zahtjev Predsjednika Federacije, Potpredsjednika

Federacije, Premijera, zamjenika Premijera ili na zahtjev jedne trećine članova bilo kog doma Parlamenta Federacije, utvrdit će da li je prijedlog zakona koji je usvojio jedan od domova, ili zakon koji su usvojila oba doma, u skladu sa ovim ustavom;

Član IV.C.3.12.b)

Odluke Ustavnog suda konačne su i obavezujuće, posebno kada:

b) Sud utvrdi da zakon, usvojeni ili predloženi zakon ili drugi propis Federacije ili bilo kojeg kantona, grada ili bilo koje opštine nije u skladu sa ovim ustavom. Taj ili drugi propis neće se primjenjivati, odnosno stupiti na snagu, osim ukoliko se izmijeni na način koji propiše Sud ili ukoliko Sud ne utvrdi prijelazna rješenja, koja ne mogu biti na snazi duže od šest mjeseci.

Amandman XVIII

Član VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine mijenja se i glasi:

„Međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji, te opšta pravila međunarodnog prava čine dio zakonodavstva Federacije. U slučaju nesaglasnosti međunarodnog ugovora, odnosno sporazuma i zakonodavstva, preovladava međunarodni ugovor, odnosno sporazum.“

B. Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

Član 14.

Zabrana diskriminacije

Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj konvenciji osigurava se bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

C. Protokol uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda („Prvi protokol“)

Član 1.

Zaštita imovine

Svako fizičko ili pravno lice ima pravo na mirno uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim principima međunarodnog prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primjenjuje zakone koje smatra potrebnim da bi regulisala korištenje imovine u skladu s opštim interesom, ili da bi osigurala plaćanje poreza ili drugih doprinosa ili kazni.

D. Protokol broj 12. uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

Član 1.

Opšta zabrana diskriminacije

1. Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Javne vlasti ne smiju ni prema kome vršiti diskriminaciju po bilo kom osnovu kao što su oni spomenuti u stavu 1.

Član 3.

Odnos prema konvenciji

Određbe članova 1. i 2. ovog protokola smatraju se među državama stranama ugovornicama, dodatnim članovima Konvencije i sve odredbe Konvencije primjenjuju se u skladu sa tim.

E. Zakon o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03)

Član 26. stav 1.

Ustavni sud na sjednici bez rasprave odlučuje o odbacivanju zahtjeva kad nije nadležan za odlučivanje o zahtjevu, kad podnositelj zahtjeva nije ovlašten za pokretanje postupka, kad zahtjev nije podnesen u zakonom predviđenom roku, kad je Ustavni sud o toj stvari već odlučio ili kad ne postoje druge procesne pretpostavke za odlučivanje o suštini stvari.

Član 40. stav 1.

Usvojeni ili predloženi zakon ili drugi propis organa federalne, kantonalne ili opštinske vlasti za koji Ustavni sud utvrdi da nije u skladu sa Ustavom neće se primjenjivati od dana objavljivanja presude Ustavnog suda u „Službenim novinama Federacije BiH“, odnosno predloženi zakon ili drugi propis neće stupiti na snagu.

F. Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 13/18)

Odredba koja je proglašena neustavnom i koja se ne primjenjuje od 11.12.2019. godine

Član 116.

(Obustava isplate u slučaju sticanja statusa osiguranika u obaveznom osiguranju)

Korisniku penzije koji u skladu sa ovim zakonom stekne status osiguranika u obaveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz člana 12. tač. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata penzije se obustavlja za period trajanja osiguranja.

G. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 19/22)

Član 9. – osporena odredba

U članu 116. na kraju rečenice dodaje se zarez i riječi: «a najduže do navršenja 40 godina staža osiguranja, odnosno 65 godina života.»

Iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi:

“(2) Korisniku porodične penzije koji u skladu sa ovim zakonom stekne status osiguranika u obaveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz člana 12. tač. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata penzije se obustavlja za period trajanja osiguranja.”

H. Zakon o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno - oslobodilačkog rata

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 41/13, 90/17 i 29/22)

Član 8. – osporena odredba

Korisniku penzije ostvarene prema ovom zakonu koji zasnuje radni odnos ili započne obavljati samostalnu djelatnost penzija se ne isplaćuje za to vrijeme.

6. Ustavnosudska praksa

Presuda Ustavnog suda Federacije broj: U-36/18 od 12.11.2019. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 93/19) i Presuda Ustavnog suda Federacije broj: U-2/22 od 14.2.2023. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 18/23).

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon razmatranja zahtjeva za ocjenu ustavnosti i analize osporenih odredbi, uzimajući u obzir mišljenje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine kao predlagača zakona i cjelokupnu dokumentaciju u spisu predmeta, a imajući u vidu relevantno pravo i ustavnosudsku praksu, utvrđene su činjenice od značaja za donošenje odluke u ovom predmetu kako slijedi.

Podnositelj zahtjeva zatražio je ocjenu ustavnosti dviju

odredbi iz dva različita zakona: člana 9. Zakona o izmjenama i dopunama, te člana 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata.

O ustavnosti člana 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata, Ustavni sud Federacije je već odlučio Presudom broj: U-2/22 od 14.2.2023. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 18/23), utvrdivši „da je član 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata („Službene novine Federacije BiH“, br.:41/13, 90/17 i 29/22), u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.“ Stoga je zahtjev podnosioca, u dijelu koji se odnosi na tu zakonsku odredbu, u skladu sa članom 26. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, trebalo odbaciti (*argumentum res iudicata*).

Kada je u pitanju osporeni član 9. Zakona o izmjenama i dopunama, utvrđeno je da se osporenim odredbom mijenja, tačnije dopunjava član 116. Zakona o PIO/MIO, koji je već bio predmetom ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Federacije. Riječ je o odredbi kojom je, uz određene izuzetke, bila propisana privremena obustava isplate penzije korisnicima koji steknu status osiguranika u obaveznom osiguranju i koja je glasila:

„Član 116.

Korisniku penzije koji u skladu sa ovim zakonom stekne status osiguranika u obaveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz člana 12. tač. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata penzije se obustavlja za period trajanja osiguranja.“

Ova odredba bila je predmetom ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Federacije po predočenom ustavnom pitanju Kantonalnog suda u Zenici i zahtjevu Potpredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine, te je presudom broj U-36/18 od 12.11.2019. godine utvrđeno da ista nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Kako tom presudom nije utvrđeno nikakvo prijelazno rješenje, to ima značiti da je primjena te odredbe prestala sa danom objavljivanja navedene presude u „Službenim novinama Federacije BiH“ (11.12.2019. godine), što je čini *de iure* nepostojećom, a zakonodavca obavezuje da izvrši Presudu broj: U-36/18, te neustavnu odredbu izbriše i time je i *de facto* trajno ukloni iz pravnog poretka Federacije Bosne i Hercegovine, što ni do danas nije učinjeno. Ustavni sud Federacije je na to jasno ukazao i donošenjem Rješenja o neizvršenju Presude broj: U-36/18, koje je objavljeno u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 94/20 od 25.12.2020. godine.

Dakle, umjesto da neustavnu odredbu člana 116. Zakona o PIO/MIO briše, zakonodavac u Zakonu o izmjenama i dopunama donosi osporenu odredbu člana 9. kojom se ona dopunjava i koja glasi:

„Član 9.

U članu 116. na kraju rečenice dodaje se zarez i riječi: „a najduže do navršanja 40 godina staža osiguranja, odnosno 65 godina života.“

Iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi: „Korisniku porodične penzije koji u skladu sa ovim zakonom stekne status osiguranika u obaveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz člana 12. tač. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata penzije se obustavlja za period trajanja osiguranja.“

Premda je problematičnost ove odredbe vidljiva već na pravno-tehničkom nivou, mnogo je krupnije pitanje smisla zakonske odredbe kojom se „dopunjava“ odredba člana 116. Zakona o PIO/MIO čija primjena već gotovo tri i po godine nije pravno moguća.

Ovo stvara utisak da je donoseći osporenu odredbu zakonodavac u najmanju ruku previdio, da se ne kaže ignorisao, gore pomenutu Presudu broj: U-36/18, kao i naknadno doneseno Rješenje o neizvršenju iste. No iz obrazloženja Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom

osiguranju, koje je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine uputila u oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine (17.9.2021. godine) vidi se da nije sasvim tako.

Naime, u dijelu obrazloženja koji se odnosi na član 9. konstatuje se da je dana 11.12.2019. godine u „Službenim novinama Federacije BiH“ objavljena Presuda Ustavnog suda Federacije broj U-36/18 kojom je utvrđeno da član 116. Zakona o PIO/MIO nije u skladu sa Ustavom Federacije, te da se ne može primjenjivati. Šta više, Vlada je usvojila i mišljenje „da kroz izmjene i dopune Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, izmijeni i spornu odredbu člana 116. Zakona. No ovo se ipak ne može smatrati nakanom da se, gotovo dvije godine nakon objave Presude broj: U-36/18, i gotovo godinu dana po donošenju Rješenja o neizvršenju iste, ona napokon izvrši. Naprosto zato, što je jedini način da se ona izvrši brisanje neustavnog člana 116. Zakona o PIO/MIO, a nikako njegovo dopunjavanje odredbama koje ne otklanjaju utvrđene razloge neustavnosti.

Kako ono što je neustavno ne može voljom zakonodavca biti vraćeno u pravni poredak, to znači, da stav (1) ne može sadržavati tekst koji je sadržavao prije objave Presude broj: U-36/18, jer je isti protivan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine, već samo riječi koje se dodaju članom 9. Zakona o izmjenama i dopunama.

Prema tome, član 116. Zakona o PIO/MIO sada bi, zapravo, izgledao ovako:

„Član 116.

(1) a najduže do navršanja 40 godina staža osiguranja, odnosno 65 godina života.

(2) Korisniku porodične penzije koji u skladu sa ovim zakonom stekne status osiguranika u obaveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz člana 12. tač. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata penzije se obustavlja za period trajanja osiguranja.“

Kako se vidi, odredba člana 9. Zakona o izmjenama i dopunama proizvela je dvije odredbe u osnovnom Zakonu o PIO/MIO koje je valjalo proglasiti neustavnim iz različitih razloga.

Stav (1) člana 116. zato što se radi o dopuni *de iure* inegzistentne odredbe čiju je neustavnost Ustavni sud Federacije već ranije utvrdio, pa bi ta dopuna kao njoj pripadajuća, trebalo da slijedi njenu pravnu sudbinu. Ustavni sud Federacije zaključuje da ta dopuna, uz to, ne mijenja suštinu ranije važeće odredbe o privremenoj obustavi isplate penzije, već samo njen vremenski domašaj, što ne otklanja razloge njene neustavnosti. Konačno, ova dopuna, bez osnovnog teksta, figurativno rečeno, „visi u zraku“, odnosno radi se o zakonskoj odredbi koja je sama za sebe nerazumljiva, nejasna i neprimjenjiva (*lex imperfecta*), jer se njeni adresati ne mogu identifikovati.

Što se pak tiče novog stava (2) člana 116., on sadrži iste one razloge neustavnosti utvrđene u Presudi broj: U-36/18, samo što se odredba sada odnosi na uži krug lica – samo na korisnike porodične penzije. Kada se sve što je rečeno uzme u obzir, proističe da je zahtjev podnosioca u pogledu člana 9. Zakona o izmjenama i dopunama osnovan i da mu je, u tom dijelu, trebalo udovoljiti.

Ustavni sud Federacije upućuje i na širu argumentaciju sadržanu u obrazloženju ranijih presuda (vid. tačku 6. obrazloženja ove Presude), a koja se, neposredno ili posredno, odnosi na ovdje osporene odredbe.

Na osnovu gore izloženog, odlučeno je kao u izreci ove Presude, a kako je njome meritorno odlučeno o dijelu zahtjeva koji se odnosi na član 9. Zakona o izmjenama i dopunama, prestala je potreba za odlučivanjem o privremenoj mjeri.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: predsjednica Suda Aleksandra Martinović, Mirjana Čučković, Mirko Milićević, prof.dr. Edin Muminović, Branimir Orašanić, dr.sc. Kata Senjak, Ajša Softić i mr. sc. Alen Taletović, sudije Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda
Federacije Bosne i Hercegovine

Aleksandra Martinović

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: U-13/22
Sarajevo, 9.5.2023. godine.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po zahtjevu Dopredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine za ocjenu ustavnosti članka 9. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju i članka 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata, na temelju članka IV.C.3.10.(2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, te članka 26. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03), na sjednici održanoj dana 9.5.2023. godine donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da članak 9. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju („Službene novine Federacije BiH“, broj: 19/22) nije sukladan sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Odbacuje se zahtjev za ocjenu ustavnosti članka 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata („Službene novine Federacije BiH“, br.: 41/13, 90/17 i 29/22), jer se radi o stvari o kojoj je Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine već odlučio Presudom broj: U-2/22 od 14.2.2023. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 18/23).

Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i službenim glasilima kantona u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

1. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Dopredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine, u vrijeme podnošenja zahtjeva Milan Dunović (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podneskom broj: 03-01-1-65-1/22 od 14.3.2022. godine, Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) podnio je zahtjev za ocjenu ustavnosti članka 9. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju i članka 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata. Istovremeno, podneskom broj: 03-01-1-65-2/22 od 14.3.2022. godine, podnositelj zahtjeva je zatražio donošenje privremene mjere.

Ovlast za podnošenje zahtjeva za ocjenu ustavnosti proističe iz odredbe članka IV.C.3.10.2. a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Stranke u postupku

Na temelju članka 39. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine stranke u ovom ustavno-sudbenom postupku su: podnositelj zahtjeva i Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, kao donositelj zakona čije se odredbe osporavaju.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnositelj zahtjeva smatra da su osporenim odredbama povrijeđene odredbe članka II.A.2.(1) c), k), l) i n) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, te međunarodni instrumenti

za zaštitu ljudskih prava koji imaju pravnu snagu ustavnih odredaba: članak 14. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija), članak 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, članak 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju, čl. 17. i 23. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, čl. 1. i 12. Europske socijalne povelje i članak 6. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju (u daljnjem tekstu: Zakon o izmjenama i dopunama), čija je odredba u ovom predmetu osporena objavljen je u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 19/22, a na snagu je stupio 18.3.2022. godine. Osporena odredba tog Zakona (članak 9.), odnosi se na članak 116. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju („Službene novine Federacije BiH“, broj: 13/18, u daljnjem tekstu: Zakon o PIO/MIO).

Ustavni sud Federacije je dana 12.11.2019. godine, donio Presudu broj: U-36/18, koja je objavljena u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 93/19, kojom je utvrđeno da odredba članka 116. Zakona o PIO/MIO nije sukladna sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Kako nije određeno prijelazno rješenje, sukladno s odredbom članka 40. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, članak 116. Zakona o PIO/MIO ne primjenjuje se od dana objave Presude U-36/18 u „Službenim novinama Federacije BiH“ (11.12.2019. godine). Potom je Ustavni sud Federacije donio i Rješenje broj: U-36/18 od 9.12.2020. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 94/20), kojim je utvrdio da naprijed navedena Presuda nije izvršena, jer neustavna odredba nije brisana iz Zakona o PIO/MIO.

U obrazloženju Presude broj: U-36/18 Ustavni sud Federacije je, između ostalog, naveo da je osporeni članak 116. Zakona o PIO/MIO ograničio uživanje prava na stečenu imovinu (mirovinu) jer ne postoji utvrđen javni interes koji bi eventualno opravdavao derogiranje ovog stečenog prava.

Člankom 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata propisano je da se korisniku mirovine ostvarene prema tom Zakonu, a koji zasnuje radni odnos ili započne obavljati samostalnu djelatnost mirovina ne isplaćuje za to vrijeme. Naime, Zakonom o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata se na jedinstven način propisuje ostvarivanje prava na prijevremeno povoljnije umirovljenje bivših pripadnika Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine (ARBiH, HVO, HOS, MUP-a RBiH i Odjela za unutarnje poslove/MUP-a HZHB), osnovica, obračun, isplata, ponovni obračun i postupak za ostvarivanje prava na mirovinu, osiguravanje sredstava i druga pitanja, a na sva pitanja koja nisu regulirana ovim zakonom primjenjivat će se odredbe Zakona o PIO/MIO, ukoliko nisu u suprotnosti s odredbama tog Zakona. Obzirom da se u oba zakona osporenim odredbama na isti način obustavlja isplata mirovine korisnicima mirovine koji su zasnovali radni odnos, obrazloženje ovog zahtjeva se odnosi na obje osporene odredbe.

Podnositelj zahtjeva dalje navodi da je u osporavanom članku 9. Zakona o izmjenama i dopunama, slijeden isti obrazac kao u neustavnom članku 116. Zakona o PIO/MIO: izuzimanje iz primjene određenih kategorija osiguranika navedenih u odredbi članka 12. tog Zakona. Obustava isplate mirovine u slučaju stjecanja statusa osiguranika u obveznom osiguranju koja je neustavna, ne bi trebala ni da postoji, a posebice ne da od iste budu izuzeti nasumično izabrani osiguranici, uvažavajući razliku između plaće i ugovorene naknade, bez ikakvog obrazloženja zašto bi oni eventualno trebali da istovremeno primaju mirovinu i ugovorenu naknadu, a neki drugi ne.

Člankom II.A.2. (1) k) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano je da sve osobe na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine uživaju pravo na imovinu. Dalje, Prvi protokol uz Europsku konvenciju predviđa zaštitu imovine na način da svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na nesmetano uživanje svoje imovine, te da nitko ne može biti lišen svoje imovine,

osim u javnom interesu i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava. Člankom 14. Europske konvencije propisana je zabrana diskriminacije, dok je člankom 1. Protokola broj 12. uz Europsku konvenciju predviđena opća zabrana diskriminacije (ovo posebice u dijelu članka 9. Zakona o izmjenama i dopunama koji se odnosi na izuzetke iz članka 12. Zakona o PIO/MIO). Članak 17. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima propisuje da svatko ima pravo da posjeduje imovinu i da nitko ne smije samovoljno biti lišen svoje imovine, a članak 23. da svatko ima pravo na rad, na slobodan izbor zaposlenja, pravične i povoljne uvjete rada i na zaštitu od nezaposlenosti. Pravo na rad, također je kompromitirano ovim spornim zakonskim rješenjem, obzirom da je osiguranik doveden u nepovoljan položaj da bira između isplate ostvarene mirovine i stupanja u radni odnos, kada postoje uvjeti da i jedno i drugo bude ostvareno na obostranu korist (osiguranika i Fonda za mirovinsko i invalidsko osiguranje, te proračuna Federacije Bosne i Hercegovine), a bez štetnih posljedica. U članku 6. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, navodi se da države članice pakta priznaju pravo na rad, koje obuhvata pravo koje ima svaka osoba na mogućnost zarađivanja kroz slobodno izabran ili prihvaćen rad, i poduzimaju odgovarajuće mjere za očuvanje ovog prava, kao što su programi tehničke i stručne orijentacije i obuke, politika i metodi za postizanje stalnog ekonomskog, socijalnog i kulturnog razvoja i pune proizvodne zaposlenosti u uvjetima koji čovjeku jamče uživanje osnovnih političkih i ekonomskih sloboda. Pravo na rad jamči se i članom 1. Europske socijalne povelje, a članak 12. istog dokumenta propisuje pravo na socijalnu zaštitu na način da države potpisnice imaju obvezu da uspostave i održavaju sustav socijalne zaštite na zadovoljavajućoj razini, te da nastoje da ga progresivno podižu na višu razinu. Dakle, Federacija Bosne i Hercegovine je dužna da primjenjuje međunarodne standarde predviđene međunarodnim sporazumima, nasuprot konstataciji u obrazloženju Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju, od strane Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, koji podnositelj dostavlja u prilogu, a koja glasi: „kada je u pitanju oblast mirovinskog i invalidskog osiguranja, napominjemo da ne postoji obveza usklađivanja domaćeg zakonodavstva, s pravnom stečevinom Europske unije“.

Zbog svega navedenog podnositelj zahtjeva predlaže da Sud donese presudu kojom će utvrditi da osporeni članci zakona nisu sukladni sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, te da donese privremenu mjeru kojom bi se obustavila primjena osporenih članaka zakona do donošenja konačne odluke Suda.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Sukladno s člankom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije je dana 29.3.2022. godine, prepis zahtjeva dostavio Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine (Zastupničkom domu i Domu naroda) kao stranci u postupku, radi pribavljanja odgovora na navode podnositelja, odnosno, isti dan je o pokretanju postupka izvijestio i Vladu Federacije Bosne i Hercegovine.

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, dana 29.4.2022. godine, dostavila je Mišljenje V. broj: 618/2022 od 28.4.2022. godine, koje je utvrdila na 313. sjednici održanoj dana 28.4.2022. godine, nakon razmatranja zahtjeva za ocjenu ustavnosti. Mišljenja su da predmetni zahtjev nije utemeljen iz sljedećih razloga. Naime, sustav mirovinskog i invalidskog osiguranja je sustav u kojem se osiguranicima na načelima uzajamnosti i solidarnosti osiguravaju prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja, tj. prava za slučaj starosti i invalidnosti, a članovima njihovih obitelji pravo za slučaj smrti osiguranika, odnosno korisnika mirovine. Međutim, izuzetno je važno napraviti distinkciju između različitih prava u sustavu mirovinskog i invalidskog osiguranja, uvjeta za njihovo ostvarivanje, te spajanja s nekim drugim pravom. Ovo iz razloga jer su neka prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja apsolutno nespojiva sa

stjecanjem statusa osiguranika u obveznom osiguranju. Pravo na invalidsku mirovinu stječe osiguranik kod kojeg je utvrđena kategorija invalidnosti, odnosno kod kojeg postoji potpuni gubitak radne sposobnosti. Smatraju da potpuni gubitak radne sposobnosti i, s tim u svezi, ostvarivanje prava na invalidsku mirovinu, te istovremeno stjecanje statusa osiguranika u obveznom osiguranju su dijametralno suprotne situacije i jedna isključuje drugu. Osiguranik je ili sposoban za rad ili nije. Omogućavanje korisniku invalidske mirovine stjecanje statusa osiguranika u obveznom osiguranju ne samo da je u suprotnosti s navedenim, nego bi stvorilo prostor za zlorporabe i neminovno dovelo do povećanja udjela invalidskih mirovina u mirovinskom sustavu u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Nadalje, pravo na porodičnu mirovinu osigurava se članovima obitelji umrlog osiguranika ili korisnika mirovine koji su nesposobni za privređivanje, uz ispunjavanje posebnih uvjeta propisanih zakonom. Korištenje ovog prava i istovremeno stjecanje statusa osiguranika u obveznom osiguranju značio bi potpuni gubitak svrhe i smisla obiteljske mirovine.

Uvjeti za ostvarivanje starosne mirovine su jasno zakonom propisani i u ovoj situaciji nema smetnje za ostvarivanje prava na starosnu mirovinu i njeno korištenje uz istovremeno stjecanje statusa osiguranika u obveznom osiguranju. Međutim, kada je riječ o prijevremenoj starosnoj mirovini situacija je drugačija, jer se radi o izuzetnom pravu osiguranika i njegovoj slobodnoj volji da iskoristi ovu zakonsku mogućnost. U tom smislu napominju da se u slučaju "prijevremene starosne mirovine", primjenjuje institut jednostranog otkaza ugovora o radu ili eventualno sporazumnog prestanka radnog odnosa, dok se u slučaju "pune starosne mirovine" takva odluka donosi po sili zakona.

Iz navedenog je jasno da je osporenim člankom 9. Zakona o izmjenama i dopunama osobama koje su ostvarile pravo na punu starosnu mirovinu omogućeno istovremeno ostvarivanje prava na starosnu mirovinu i stjecanje statusa osiguranika u obveznom osiguranju, tj. zasnivanje radnog odnosa. Kod invalidske i obiteljske mirovine, te prijevremene starosne mirovine situacija je drugačija, a mirovina se obustavlja jer se radi o pravima koja su apsolutno nespojiva sa stjecanjem statusa osiguranika u obveznom osiguranju. Stoga su mišljenja da ne postoji kršenje prava na rad, kao i prava na imovinu propisanih Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i međunarodnim konvencijama. Uostalom, stav je i Europskog suda za ljudska prava da u domenu socijalnih prava, gdje se svrstavaju mirovine, države imaju mogućnost slobodne procjene, te da su nacionalna zakonodavstva ta koja imaju direktan i najbolji uvid u stanje u društvu i njegove potrebe, te su u boljoj poziciji da procijene šta je u javnom interesu, što je proporcionalno i razumno. Na ovaj način mišljenja su da zakonodavac štiti temelje na kojima je postavljen sustav mirovinskog i invalidskog osiguranja, a u konačnici i Proračun Federacije Bosne i Hercegovine.

Ističu da kada je u pitanju dio zahtjeva koji se odnosi na osobe iz članka 12. toč. c), d), e) i f) Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju, da se u ovim situacijama radi o primjeni propisa iz oblasti doprinosa i poreza. Poznato je da u navedenim slučajevima nema stjecanja statusa osiguranika u obveznom osiguranju, pa nema ni obustave isplate mirovina.

Posebno ističu da je konkretna situacija značajno drugačija od one koja je bila propisana člankom 116. Zakona o PIO/MIO, a koji članak Zakona je Presudom Ustavnog suda Federacije proglašen neustavnim. Istim je bilo u potpunosti onemogućeno istovremeno korištenje prava na penziju i stjecanje statusa osiguranika u obveznom osiguranju, što nije slučaj sa trenutnom formulacijom, jer se samo ograničava pravo u slučaju invalidske, obiteljske i prijevremene starosne mirovine. Također, osobe koje ostvare pravo na prijevremenu starosnu mirovinu, nakon ispunjavanja uvjeta za punu starosnu mirovinu imaju pravo istovremeno koristiti mirovinu i steći status osiguranika u obveznom osiguranju, odnosno zasnovati radni odnos. Također mišljenja su da bi donošenje privremene mjere izazvalo ozbiljnu štetu po sustav mirovinskog i invalidskog osiguranja koja bi se teško mogla ispraviti.

Kada je u pitanju dio zahtjeva koji se odnosi na osporeni članak 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem umirovljenja branitelja domovinskog rata, smatraju da je navedenim Zakonom na jedinstven način propisano korištenje i ostvarivanje prava na povoljnije umirovljenje bivših pripadnika Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine. Navedenim zakonom je data mogućnost naprijed navedenim pripadnicima braniteljskih populacija pravo izbora povoljnijeg umirovljenja, te je izbor za ostvarivanje navedenog prava bio osoban. Kada je riječ o povoljnijem umirovljenju potrebno je istaći da ona kao takva ne predstavlja uvjet za ostvarivanje prava na starosnu mirovinu propisan zakonom. Radi se o izuzetnom pravu osiguranika i znači riječ je o sporazumnom raskidu radnog odnosa, radi ispunjavanja uvjeta za povoljnije umirovljenje. Ostvarivanje prava na povoljniju mirovinu po Zakonu o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata je moguće prije ispunjavanja 40 godina staža osiguranja (beneficirani ratni staž) odnosno prije navršavanja 65 godina života, odnosno dat je izbor umirovljenja po povoljnijem Zakonu za kategorije braniteljske populacije iz kojih razloga smatraju neutemeljenim da se korisniku mirovine ne izvrši obustava iste u slučaju stjecanja statusa osiguranika u obveznom osiguranju.

Imajući u vidu sve navedeno predlažu da Ustavni sud Federacije, odbije zahtjev za ocjenu ustavnosti i zahtjev za privremenu mjeru kao neutemeljen.

Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine je putem Zakonodavno-pravnog povjerenstva tek 6.6.2022. godine, više od dva mjeseca nakon isteka ostavljenog roka, podneskom broj: 01/2-02-1017/22-6 od 6.6.2022. godine, Ustavnom sudu Federacije dostavio odgovor na zahtjev s priložima. Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine nije dostavio odgovor.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Članak II. A 2. (1) c), k), l) i n)

Federacija će osigurati primjenu najviše razine međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava. Posebice:

(1) Sve osobe na teritoriji Federacije uživaju prava na:

c) jednakost pred zakonom;

k) imovinu;

l) osnovne slobode: slobodu govora i štampe; slobodu mišljenja; savjesti i uvjerenja; slobodu religije, uključujući privatno i javno vjeroispovijedanje; slobodu okupljanja; slobodu udruživanja; uključujući slobodu osnivanja i pripadanja sindikatima i slobodu neudruživanja; slobodu na rad;

n) socijalnu zaštitu;

Članak IV.C.3.10.(2) a)

(2) Ustavni sud:

a) na zahtjev Predsjednika Federacije, Dopredsjednika Federacije, Premijera, dopremijera ili na zahtjev jedne trećine članova bilo kog doma Parlamenta Federacije, utvrditi će da li je prijedlog zakona koji je usvojio jedan od domova, ili zakon koji su usvojila oba doma, sukladan sa ovim ustavom;

Članak IV.C.3.12.b)

Odluke Ustavnog suda konačne su i obvezujuće, posebice kada:

b) Sud utvrdi da zakon, usvojeni ili predloženi zakon ili drugi propis Federacije ili bilo kojeg kantona, grada ili bilo koje općine nije sukladan sa ovim ustavom. Taj ili drugi propis neće se primjenjivati, odnosno stupiti na snagu, osim ukoliko se izmijeni na način koji propiše Sud ili ukoliko Sud ne utvrdi prijelazna rješenja, koja ne mogu biti na snazi duže od šest mjeseci.

Amandman XVIII

Članak VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine mijenja se i glasi:

„Međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji, te opća pravila međunarodnog prava čine dio zakonodavstva Federacije. U slučaju nesuglasnosti međunarodnog ugovora, odnosno sporazuma i zakonodavstva, prevladava međunarodni ugovor, odnosno sporazum“.

B. Europska konvencija o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda

Članak 14.

Zabrana diskriminacije

Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj konvenciji osigurava se bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugomišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

C. Protokol uz Europsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda („Prvi protokol“)

Članak 1.

Zaštita imovine

Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svoje imovine. Nitko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primjenjuje zakone koje smatra potrebnim da bi regulirala korištenje imovine sukladno s općim interesom, ili da bi osigurala plaćanje poreza ili drugih doprinosa ili kazni.

D. Protokol broj 12. uz Europsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda

Članak 1.

Opća zabrana diskriminacije

1. Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Javne vlasti ne smiju ni prema kome vršiti diskriminaciju po bilo kom osnovu kao što su oni spomenuti u stavku 1.

Članak 3.

Odnos prema konvenciji Odredbe članaka 1. i 2. ovog protokola smatraju se među državama stranama ugovornicama, dodatnim članovima Konvencije i sve odredbe Konvencije primjenjuju se sukladno s tim.

E. Zakon o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03)

Članak 26. stavak 1.

Ustavni sud na sjednici bez rasprave odlučuje o odbacivanju zahtjeva kad nije nadležan za odlučivanje o zahtjevu, kad podnositelj zahtjeva nije ovlašten za pokretanje postupka, kad zahtjev nije podnesen u zakonom predviđenom roku, kad je Ustavni sud o toj stvari već odlučio ili kad ne postoje druge procesne pretpostavke za odlučivanje o suštini stvari.

Članak 40. stavak 1.

Usvojeni ili predloženi zakon ili drugi propis organa federalne, kantonalne ili općinske vlasti za koji Ustavni sud utvrdi da nije sukladan sa Ustavom neće se primjenjivati od dana objavljivanja presude Ustavnog suda u „Službenim novinama Federacije BiH“, odnosno predloženi zakon ili drugi propis neće stupiti na snagu.

F. Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 13/18)

Odredba koja je proglašena neustavnom i koja se ne primjenjuje od 11.12.2019. godine

Članak 116.

(Obustava isplate u slučaju stjecanja statusa osiguranika u obveznom osiguranju)

Korisniku mirovine koji sukladno sa ovim zakonom stekne status osiguranika u obveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz članka 12. toč. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata mirovine se obustavlja za period trajanja osiguranja.

G. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 19/22)

Članak 9. – osporena odredba

U članku 116. na kraju rečenice dodaje se zarez i riječi: «a najduže do navršanja 40 godina staža osiguranja, odnosno 65 godina života.»

Iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi:

“(2) Korisniku obiteljske mirovine koji sukladno s ovim zakonom stekne status osiguranika u obveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz članka 12. toč. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata mirovine se obustavlja za period trajanja osiguranja.”

H. Zakon o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 41/13, 90/17 i 29/22)

Članak 8. – osporena odredba

Korisniku mirovine ostvarene prema ovom zakonu koji zasnuje radni odnos ili započne obavljati samostalnu djelatnost mirovina se ne isplaćuje za to vrijeme.

6. Ustavnosudbena praksa

Presuda Ustavnog suda Federacije broj: U-36/18 od 12.11.2019. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 93/19) i Presuda Ustavnog suda Federacije broj: U-2/22 od 14.2.2023. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 18/23).

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon razmatranja zahtjeva za ocjenu ustavnosti i analize osporenih odredbi, uzimajući u obzir mišljenje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine kao predlagatelja zakona i cjelokupnu dokumentaciju u spisu predmeta, a imajući u vidu relevantno pravo i ustavnosudbenu praksu, utvrđene su činjenice od značaja za donošenje odluke u ovom predmetu kako slijedi.

Podnositelj zahtjeva zatražio je ocjenu ustavnosti dviju odredbi iz dva različita zakona: članka 9. Zakona o izmjenama i dopunama, te članka 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata.

O ustavnosti članka 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata, Ustavni sud Federacije je već odlučio Presudom broj: U-2/22 od 14.2.2023. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 18/23), utvrdivši „da je članak 8. Zakona o prijevremenom povoljnijem umirovljenju branitelja domovinskog rata („Službene novine Federacije BiH“, br.:41/13, 90/17 i 29/22), sukladno sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.“ Stoga je zahtjev podnosioca, u dijelu koji se odnosi na tu zakonsku odredbu, sukladno s člankom 26. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, trebalo odbaciti (*argumentum res iudicata*).

Kada je u pitanju osporeni članak 9. Zakona o izmjenama i dopunama, utvrđeno je da se osporenom odredbom mijenja, točnije dopunjava članak 116. Zakona o PIO/MIO, koji je već bio predmetom ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Federacije. Riječ je o odredbi kojom je, uz određene izuzetke, bila propisana privremena obustava isplate mirovine korisnicima koji steknu status osiguranika u obveznom osiguranju i koja je glasila:

„Članak 116.

Korisniku mirovine koji sukladno s ovim zakonom stekne status osiguranika u obveznom osiguranju, izuzev

osiguranika iz članka 12. toč. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata mirovine se obustavlja za period trajanja osiguranja.“

Ova odredba bila je predmetom ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Federacije po predočenom ustavnom pitanju Kantonalnog suda u Zenici i zahtjevu Dopredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine, te je presudom broj U-36/18 od 12.11.2019. godine utvrđeno da ista nije sukladna sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Kako tom presudom nije utvrđeno nikakvo prijelazno rješenje, to ima značiti da je primjena te odredbe prestala s danom objavljivanja navedene presude u „Službenim novinama Federacije BiH“ (11.12.2019. godine), što je čini *de iure* nepostojećom, a zakonodavca obvezuje da izvrši Presudu broj: U-36/18, te neustavnu odredbu izbriše i time je i *de facto* trajno ukloni iz pravnog poretka Federacije Bosne i Hercegovine, što ni do danas nije učinjeno. Ustavni sud Federacije je na to jasno ukazao i donošenjem Rješenja o neizvršenju Presude broj: U-36/18, koje je objavljeno u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 94/20 od 25.12.2020. godine.

Dakle, umjesto da neustavnu odredbu članka 116. Zakona o PIO/MIO briše, zakonodavac u Zakonu o izmjenama i dopunama donosi osporenu odredbu članka 9. kojom se ona dopunjava i koja glasi:

„Članak 9.

U članku 116. na kraju rečenice dodaje se zarez i riječi: „a najduže do navršanja 40 godina staža osiguranja, odnosno 65 godina života.“

Iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi: „Korisniku obiteljske mirovine koji sukladno sa ovim zakonom stekne status osiguranika u obveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz članka 12. toč. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata mirovine se obustavlja za period trajanja osiguranja.“

Premda je problematičnost ove odredbe vidljiva već na pravno-tehničkoj razini, mnogo je krupnije pitanje smisla zakonske odredbe kojom se „dopunjava“ odredba članka 116. Zakona o PIO/MIO čija primjena već gotovo tri i po godine nije pravno moguća.

Ovo stvara utisak da je donoseći osporenu odredbu zakonodavac u najmanju ruku previdio, da se ne kaže ignorirao, gore spomenutu Presudu broj: U-36/18, kao i naknadno doneseno Rješenje o neizvršenju iste. No iz obrazloženja Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju, koje je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine uputila u oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine (17.9.2021. godine) vidi se da nije sasvim tako.

Naime, u dijelu obrazloženja koji se odnosi na članak 9. konstatira se da je dana 11.12.2019. godine u „Službenim novinama Federacije BiH“ objavljena Presuda Ustavnog suda Federacije broj U-36/18 kojom je utvrđeno da članak 116. Zakona o PIO/MIO nije sukladan sa Ustavom Federacije, te da se ne može primjenjivati. Šta više, Vlada je usvojila i mišljenje „da kroz izmjene i dopune Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju, izmijeni i spornu odredbu članka 116. Zakona. No ovo se ipak ne može smatrati nakanom da se, gotovo dvije godine nakon objave Presude broj: U-36/18, i gotovo godinu dana po donošenju Rješenja o neizvršenju iste, ona napokon izvrši. Naprosto zato, što je jedini način da se ona izvrši brisanje neustavnog članka 116. Zakona o PIO/MIO, a nikako njegovo dopunjavanje odredbama koje ne otklanjaju utvrđene razloge neustavnosti.

Kako ono što je neustavno ne može voljom zakonodavca biti vraćeno u pravni poredak, to znači, da stavak (1) ne može sadržavati tekst koji je sadržavao prije objave Presude broj: U-36/18, jer je isti protivan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine, već samo riječi koje se dodaju člankom 9. Zakona o izmjenama i dopunama.

Prema tome, članak 116. Zakona o PIO/MIO sada bi, zapravo, izgledao ovako:

„Članak 116.

(1) a najduže do navršenja 40 godina staža osiguranja, odnosno 65 godina života.

(2) Korisniku porodične mirovine koji sukladno s ovim zakonom stekne status osiguranika u obveznom osiguranju, izuzev osiguranika iz članka 12. toč. c), d), e) i f) ovog zakona, isplata mirovine se obustavlja za period trajanja osiguranja.“

Kako se vidi, odredba članka 9. Zakona o izmjenama i dopunama proizvela je dvije odredbe u osnovnom Zakonu o PIO/MIO koje je valjalo proglasiti neustavnim iz različitih razloga.

Stavak (1) članka 116. zato što se radi o dopuni *de iure* inegzistentne odredbe čiju je neustavnost Ustavni sud Federacije već ranije utvrdio, pa bi ta dopuna kao njoj pripadajuća, trebalo da slijedi njenu pravnu sudbinu. Ustavni sud Federacije zaključuje da ta dopuna, uz to, ne mijenja suštinu ranije važeće odredbe o privremenoj obustavi isplate mirovine, već samo njen vremenski domašaj, što ne otklanja razloge njene neustavnosti. Konačno, ova dopuna, bez osnovnog teksta, figurativno rečeno, „visi u zraku“, odnosno radi se o zakonskoj odredbi koja je sama za sebe nerazumljiva, nejasna i neprimjenjiva (*lex imperfecta*), jer se njeni adresati ne mogu identificirati.

Što se pak tiče novog stavka (2) članka 116., on sadrži iste one razloge neustavnosti utvrđene u Presudi broj: U-36/18, samo što se odredba sada odnosi na uži krug osoba – samo na korisnike obiteljske mirovine. Kada se sve što je rečeno uzme u obzir, proističe da je zahtjev podnosioca u pogledu članka 9. Zakona o izmjenama i dopunama utemeljen i da mu je, u tom dijelu, trebalo udovoljiti.

Ustavni sud Federacije upućuje i na širu argumentaciju sadržanu u obrazloženju ranijih presuda (vid. točku 6. obrazloženja ove Presude), a koja se, neposredno ili posredno, odnosi na ovdje osporene odredbe.

Na temelju gore izloženog, odlučeno je kao u izreci ove Presude, a kako je njome meritorno odlučeno o dijelu zahtjeva koji se odnosi na članak 9. Zakona o izmjenama i dopunama, prestala je potreba za odlučivanjem o privremenoj mjeri.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: predsjednica Suda Aleksandra Martinović, Mirjana Čučković, Mirko Milićević, prof.dr. Edin Muminović, Branimir Orašanić, dr.sc. Kata Senjak, Ajša Softić i mr. sc. Alen Taletović, suci Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda
Federacije Bosne i Hercegovine

Aleksandra Martinović

SLUŽBENE NOVINE TUZLANSKOG KANTONA

GODINA 30 • TUZLA, ПОНЕДЈЕЉАК, 12. ЈУНИ 2023. GODINE • BROJ 9

UGLASNI DIO

Oglasi se objavljuju na jeziku i pismu kako je dostavljeno Službi Skupštine Tuzlanskog kantona za objavu

UGLAS O POSTAVLJENJU PRIVREMENOG ZASTUPNIKA

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 P 411304 21 P
Tuzla, 15.05.2023. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija mr. Amela Durić, u pravnoj stvari tužitelja 1. Dragica Tadić, iz Tuzle, Čanići b.b., 2. Antun Tadić, iz Tuzle, Čanići b.b., 3. Dražana Tadić, iz Tuzle, Čanići bb i 4. Božana Grgić, iz Tuzle, Omladinskih brigada 117., Kiseljak, svi zastupani po punomoćniku Subhiji Đuzić, advokatu iz Tuzle, ul. Mehmedalije Maka Dizdara 62/Stupine B-VIII/4, protiv tuženih 1. Ana Tadić, kći Janje, iz Tuzle, Gornja Lipnica 131,2. Mara Tomić rođ. Tadić, kći Ive i Janje, iz Zadra, Bibinje 23, 23205, R.Hrvatska, 3. Pejo Tadić, sin Ante, iz Tuzle, Čanići 128, 4. Ivo Tadić, sin Ante, iz Tuzle, Čanići 128, 5. Tadija Tadić, sin Mirka Mirković-Tadić i Kate Perić rođ. Tadić, upisanih u ZK ul. pod rednim brojem 2. i 3., nastanjen u Dom staraca „Starački dani“ Tuzla, Šiški Brod, 6. Janja Marković, kći Ilije, iz Tuzle, Čanići 157, 7. Pejo Tadić, sin Ilije, iz Tuzle, Čanići 157, (tuženi pod rednim brojem 6 i 7 su nasljednici iza Ilije Mirković Tadić, upisanog u ZK ul. pod rednim brojem 5 i nasljednici – sestrići iza Ruže Mirković Tadić, kći Tadije, koja nije imala svojih potomaka, a upisana u ZK ul. pod rednim brojem 4) 8. Mara Vidović, kći Ante, iz Tuzle, ul. Ive Keroševića 60, Husino i 9. Kata Jurić, kći Ante, iz Podorašja, Jasjenica b.b. (tuženi pod rednim brojem 8 i 9 su nasljednici kćerke iza Ante Tadić upisanog u ZK ul. pod rednim brojem 6), radi utvrđivanja prava vlasništva, v.sp. 500,00 KM., van ročišta, dana 15.05.2023. godine, donio je sljedeći:

UGLAS

o postavljanju privremenog zastupnika

U ovoj pravnoj stvari Rješenjem ovog suda broj 32 0 P 411304 21 P od 28.11.2022. godine, a temeljem odredbe člana 296. stav 2. tačka 4. Zakona o parničnom postupku tuženoj Tadić Ani, kći Janje, koja je nepoznatog prebivališta/boravišta, sud je za privremenog zastupnika postavio Galušić Emila, advokata iz Tuzle.

Prema članu 297. stav 2. ZPP-a, postavljeni privremeni zastupnik obavljat će prava i dužnosti u tom svojstvu sve dok se tuženi ili njihov punomoćnik ne pojave pred sudom, odnosno dok organ starateljstva ne obavijesti sud da je postavio staraoca.

Ovaj oglas se objavljuje u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Službenim novinama Tuzlanskog kantona“ i na oglasnoj ploči Općinskog suda Tuzla.

Sudija
mr. Amela Durić
240

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 P 429652 22 P
Tuzla, 17.05.2023. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija Edita Velagić, u pravnoj stvari tužitelja Jatić Senaid, sin Mustafe, ul. 4. aprila br. 33, zastupan po punomoćniku Čilimković Edini, advokatu iz Tuzle protiv tuženih 1. Grad Tuzla, zastupan po Gradskom pravobranilaštvu Tuzla, 2. Berbić Mejra rođeno Kunosić, nepoznatog boravišta, radi utvrđivanja prava vlasništva i uknjižbe, v.sp: 1.000,00 KM, van ročišta dana 17.05.2023. godine, donio je sljedeći:

UGLAS

o postavljanju privremenog zastupnika

U ovoj pravnoj stvari Rješenjem ovog suda broj 32 0 P 429652 22 P od 23.03.2023. godine, a temeljem odredbe člana 296. stav 2. tačka 4. Zakona o parničnom postupku tuženoj Berbić Mejri rođ. Kunosić, koja je nepoznatog prebivališta/boravišta, sud je za privremenog zastupnika postavio Pašić Mirmu, advokata iz Tuzle.

Prema članu 297. stav 2. ZPP-a, postavljeni privremeni zastupnik obavljat će prava i dužnosti u tom svojstvu sve dok se tuženi ili njegov punomoćnik ne pojavi pred sudom, odnosno dok organ starateljstva ne obavijesti sud da je postavio staraoca.

Ovaj oglas se objavljuje u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Službenim novinama Tuzlanskog kantona“.

Sudija
Edita Velagić

241

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 P 403690 21 P
Tuzla, 19.05.2023. godine

OPĆINSKI SUD U TUZLI po sudiji Šejla Ćatić, u pravnoj stvari Općinski sud u Tuzli, sudija Šejla Ćatić, u pravnoj stvari tužiteljice Sokoljak Saide iz Tuzle, ul. 17 Septembar br. 80, koju zastupa punomoćnik Amir Mešić, advokat iz Tuzle, ul. Maršala Tita 89, protiv tuženih: 1. Ajanović Nurudina iz Goražda, ul. Jusufa Duhovića br. 4., 2. Ajanović Džemaludina iz Goražda, ul. Kuljuha br. 15., 3. Ajanović Izeta iz Goražda, ul. Višegradska br.

17., 4. Hukić Fikrete iz Tuzle, ul. Dolovi br. 170, 5. Kajtažović rođ. Hukić Mirsade iz Tuzle, ul. Vrapče br. 40., 6. Junuzović rođ. Hukić Ajke iz Tuzle, ul. Meše Selimovića br. 51., 7. Đokić rođ. Hukić Sabine iz Tuzle, ul. Vrapče 40., stalno nastanjena u Holandiji, Paul „Klerstrat“ 208, 1328 Ap Almare, 8. Omerović Mirze iz Tuzle, Brđani br. 39., 9. Omerović Mirsada iz Kozluka, Tršići br. 149, Općina Zvornik, 10. Cipurković Melihe iz Tuzle, ul. Dolovi br. 112., 11. Rešić rođ. Hukić Hajre iz Tuzle, ul. 17 Septembar br. 16., 12. Abazoski rođ. Rešić Subhije iz Tuzle, ul. Vrapče br. 29., 13. Hasanović Suada iz Tuzle, ul. Vrapče br. 30., i 15. Shoubaki Hijam iz Aman, Republika Jordan, 16. Hukić rođ. Halilčević Almase iz Tuzle, 17 septembar 24, 17. Jahić rođ. Rahmanović Mersije iz Tuzle, 17. septembar 30, 18. Vitić rođ. Hodžić Amire iz Tuzle, Vrapče 47, 19. Berber rođ. Hodžić Merime iz Tuzle, Borić 46, radi utvrđivanja prava vlasništva na nekretninama, v. sp. 1.000,00 KM, donio je van ročišta dana 19.05.2023. godine slijedeće

OGLAS

o postavljanju zastupnika

Tuženoj Shoubaki Hijam, kći Taha postavlja se privremeni zastupnik u osobi Huremović Admiru, advokatu iz Tuzle.

Privremeni zastupnik u ovom postupku ima sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika koja će vršiti sve dok se tužena ne pojave pred sudom, odnosno dok organ starateljstva ne obavijesti sud da je tuženoj postavio staraoca.

Sudija
Šejla Čatić

242

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U GRAČANICI
Broj: 27 0 P 048443 21 P
Gračanica, 11.05.2023. godine

Općinski sud u Gračanici, sudija Sabina Hamidović, u pravnoj stvari tužioca Selimović Mirsada, sin Mustafe, iz Miričine, zastupan po punomoćniku Dubravić Damiru, advokatu iz Lukavca, protiv tuženih Goltić Nedima, sin Ševalije, iz Dedića, Općina Srebrenik i dr., radi utvrđivanja prava vlasništva, van ročišta, primjenom odredaba člana 199. Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, na prijedlog punomoćnika tužioca, sljedeće

OGLAS

Općinski sud u Gračanici, sudija Sabina Hamidović, u pravnoj stvari tužioca Selimović Mirsada, sin Mustafe, iz Miričine, zastupan po punomoćniku Dubravić Damiru, advokatu iz Lukavca, protiv tuženih Goltić Nedima, sin Ševalije, iz Dedića, Općina Srebrenik i dr., radi utvrđivanja prava vlasništva.

Tuženom Fikretu Kovačeviću, sin Bege, nepoznatog prebivališta i boravišta, postavlja se Nisad Omerović, advokat iz Lukavca, po osnovu člana 296 stav 1 i 2 tačka 4 Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZPP), pošto je tuženom nepoznato boravište i nema punomoćnika, a redovan postupak oko postavljanja zakonskog zastupnika trajao bi dugo, tako da bi za stranke mogle nastupiti štetne posljedice.

Privremeni zastupnik zastupaće tuženog u postupku sve dok se tuženi ili njihov punomoćnik ne pojave pred sudom, odnosno dok organ starateljstva ne obavijesti sud da je postavio staratelja (član 297 ZPP).

SUDIJA
Sabina Hamidović

243

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U GRAČANICI
Broj: 27 0 P 052132 22 P
Gračanica, 11.05.2023. godine

OGLAS

Općinski sud u Gračanici, sudija Sabina Hamidović, u pravnoj stvari tužioca Bakira Kulića, sina Elvira, iz Orahovice Donje Grad Gračanica, koga zastupa punomoćnik Faruk Smajlović, advokat iz Gračanice protiv tužene Belme Kulić rođeno Mulalić, iz Lukavice, Ograđenica bb, grad Gračanica, privremeno zaposlena u Italiji na adresi VIA GATTEO FUIMICINO 96, 47043 FUIMICINO FORLI COSENA, ITALIJA nepoznate adrese boravišta, radi razvoda braka.

Tuženoj Belmi Kulić rođeno Mulalić, nepoznate adrese boravišta, postavlja se privremeni zastupnik u ličnosti Mirza Sumbić, advokat iz Gračanice, po osnovu člana 296 stav 1 i 2 tačka 4 Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZPP), pošto je tuženom nepoznato boravište i nema punomoćnika, a redovan postupak oko postavljanja zakonskog zastupnika trajao bi dugo, tako da bi za stranke mogle nastupiti štetne posljedice.

Privremeni zastupnik zastupaće tuženu u postupku sve dok se tužena ili njen punomoćnik ne pojave pred sudom, odnosno dok organ starateljstva ne obavijesti sud da je postavio staratelja (član 297 ZPP).

SUDIJA
Sabina Hamidović

244

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD ŽIVINICE
Broj: 33 0 P 093216 22 P
Živinice, 16.05.2023. godine

Općinski sud u Živinicama, sudija Lucija Tadić, u pravnoj stvari tužitelja Ahmetpahić Valentina, sin Šefike iz Živinica, zastupan po punomoćniku Glavinic Mevludinu, advokatu iz Živinica, protiv tužene Ahmetpahić Adile, kći Osmana iz Živinica, ul. Golubinjak A 157 – u kući Mulavdić Emira, radi razvoda braka, van ročišta dana 16.05.2023. godine, donio je slijedeći

OGLAS

Rješenjem ovog suda broj: 33 0 P 093216 22 P od 16.05.2023. godine, na osnovu člana 296., 297. i 298. Zakona o parničnom postupku FBiH, postavljen je privremeni zastupnik tuženoj Ahmetpahić Adili, kćeri Osmana iz Živinica, ul. Golubinjak A 157 – u kući Mulavdić Emira, sada nepoznate adrese, u osobi Selver Kavgić, advokat iz Živinica, koji ima sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika, a u pravnoj stvari u postupku koji se vodi kod ovog suda po tužbi tužitelja Ahmetpahić Valentina, zastupan po punomoćniku Glavinic Mevludinu, advokatu iz Živinica, radi razvoda braka.

Istim rješenjem je određeno da će privremeni zastupnik zastupati tuženu Ahmetpahić Adilu u postupku sve dok se tuženi ili njegov punomoćnik ne pojave pred sudom.

Sudija
Lucija Tadić

245

**„Службене новине Тузланског кантона”
број: 9/2023**

САДРЖАЈ

СКУПШТИНА

593. Закон о допунама Закона о научноистраживачком раду
1073
594. Закон о допуни Закона о средњем образовању и одгоју
1073
595. Закон о измјенама и допунама Закона о допунским правима бранилаца и чланова њихових породица
1073
596. Одлука о измјенама Одлуке о избору и именовању чланова у стална и повремена радна тијела Скупштине Тузланског кантона, број: 01-02-91-18/23 од 31.05.2023. године
1074
597. Одлука о стављању ван снаге Одлуке о преузимању оснивачких права над Јавном здравственом установом Универзитетски клинички центар Тузла, број: 01-02-308-4/23 од 31.05.2023. године
1075

ВЛАДА

598. Уредба о допунама Уредбе о накнадама трошкова за службена путовања, број: 02/1-11-11755-1/23 од 23.05.2023. године
1075
599. Одлука о измјенама и допуни Програма коришћења средстава за реализацију допунских права и осталих издвајања са критеријима за расподјелу корисницима борачко-инвалидске заштите у 2023. години, број: 02/1-11-10316/23 од 08.05.2023. године
1075
600. Одлука о измјенама и допунама Програма манифестација од интереса за Тузлански кантон за 2023. годину, број: 02/1-11-11040-1/23 од 11.05.2023. године
1076
601. Одлука о утврђивању услова и критерија, начину и поступку расподјеле новчаних средстава за капиталне трансфере у области туризма, број: 02/1-18-9454/23 од 04.05.2023. године
1077
602. Одлука о условима, критеријима и поступку расподјеле средстава за суфинансирање развоја и унапређење јавне тржишне инфраструктуре на подручју Тузланског кантона, број: 02/1-18-9477/23 од 04.05.2023. године
1079
603. Одлука о усмјеравању донације у Буџет Тузланског кантона за 2023. годину, број: 02/1-11-7630/23 од 04.05.2023. године (ЈУ ОШ „Гнојница“ Лукавац)
1082
604. Одлука о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 02/1-11-10243/23 од 04.05.2023. године (Министарство финансија и Влада ТК)
1083

605. Одлука о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 02/1-11-11761/23 од 23.05.2023. године (Министарство финансија, Министарство образовања и науке и буџетски корисници)
1083
606. Одлука о одобравању средстава са позиције „Текућа резерва“ - потрошачка јединица 11050001, број: 02/1-11-10328/23 од 08.05.2023. године (Удружење Центар за развој и подршку (ЦПП) Тузла)
1084
607. Рјешење о разрјешењу директора Кантоналне управе цивилне заштите Тузланског кантона, број: 02/1-30-15029/23 од 04.05.2023. године
1084
608. Рјешење о именовању вршиоца дужности директора Кантоналне управе цивилне заштите Тузланског кантона, број: 02/1-30-17424/23 од 23.05.2023. године
1085
609. Рјешење о привременом именовању Управног одбора Кантоналне агенције за приватизацију Тузланског кантона, број: 02/1-04-10320/23 од 08.05.2023. године
1085
610. Рјешење о привременом именовању Управног одбора Јавне установе Архив Тузланског кантона, број: 02/1-30-10158/23 од 04.05.2023. године
1085

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

611. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-11468/23 од 15.05.2023. године (МУП-а - Управа полиције)
1085
612. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-11675/23 од 16.05.2023. године (ЈУ Прва ОШ Живинице)
1086
613. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-11749/23 од 16.05.2023. године (Минист. за културу, спорт и младе)
1086
614. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-11954/23 од 17.05.2023. године (ЈУ Народна и универзитетска библиотека „Дервиш Сушић“ Тузла)
1087
615. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-11956/23 од 17.05.2023. године (Кантонално правобранилаштво Тузла)
1087

616. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-12412/23 од 19.05.2023. године (ЈУ ОШ „Сеона“ Бановићи, Алковићи) 1087 617. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-12934/23 од 25.05.2023. године (Служба Скупштине ТК) 1088 618. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-13210/23 од 29.05.2023. године (ЈУ Мјешовита средња електро-машинска школа Лукавац) 1088 619. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-13210-1/23 од 29.05.2023. године (ЈУ ОШ „Центар“ Тузла) 1088 620. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-13210-2/23 од 29.05.2023. године (ЈУ ОШ „Вуковије“ Калесија) 1089 621. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-13428/23 од 31.05.2023. године (Кантонална управа за шумарство) 1089 622. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-13467/23 од 31.05.2023. године (ЈУ ОШ „Турија“ Лукавац) 1090 623. Рјешење о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантона за 2023. годину, број: 07/1-11-13467-1/23 од 31.05.2023. године (ЈУ МСШ Добој Исток) 1090	626. Пресуда, број: U-13/22 од 09.05.2023. године (српски језик) Пресуда, број: U-13/22 од 09.05.2023. године (босански језик) Пресуда, број: U-13/22 од 09.05.2023. године (хрватски језик) 1107 ОГЛАСНИ ДИО ОГЛАС О ПОСТАВЉЕЊУ ПРИВРЕМЕНОГ ЗАСТУПНИКА 240. Оглас Опћинског суда у Тузли о постављењу привременог заступника у особи Емил Галушић, адвокат из Тузле (број: 32 0 Р 411304 21 Р) I 241. Оглас Опћинског суда у Тузли о постављењу привременог заступника у особи Мирна Пашић, адвокат из Тузле (број: 32 0 Р 429652 22 Р) I 242. Оглас Опћинског суда у Тузли о постављењу привременог заступника у особи Адмир Хуремовић, адвокат из Тузле (број: 32 0 Р 403690 21 Р) I 243. Оглас Опћинског суда у Грачаници о постављењу привременог заступника у особи Нисад Омеровић, адвокат из Лукавца (број: 27 0 Р 048443 21 Р) II 244. Оглас Опћинског суда у Грачаници о постављењу привременог заступника у личности Мирза Сумбић, адвокат из Грачанице (број: 27 0 Р 052132 22 Р) II 245. Оглас Опћинског суда у Живиницама о постављењу привременог заступника у особи Селвер Кавгић, адвокат из Живиница (број: 33 0 Р 093216 22 Р) II

МИНИСТАРСТВО ЗА КУЛТУРУ, СПОРТ И МЛАДЕ

624. Правилник о поступку микрофилмовања и дигитализације у регистратурама, број: 1171-02-12903/23 од 25.05.2023. године 1090

УСТАВНИ СУД ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

625. Пресуда, број: U-25/22 од 18.04.2023. године (српски језик)
Пресуда, број: U-25/22 од 18.02.2023. године (босански језик)
Пресуда, број: U-25/22 од 18.02.2023. године (хрватски језик) 625